

NORSK LOVTIDEND

2NEN AVDELING

Samling av lover, resolusjoner m. v.

Utgitt etter offentlig tiltak

1948

1ste hefte

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI, OSLO

Dette hefte inneholder følgende lover:

		Side
1948.		
Febr.	6. Lov nr. 1 om endr. i skattelov for landet	36
»	6. Lov nr. 2 om do. for byene	37
»	13. Mellombels lov om tillegg til lov om arbeidstvister..	49
»	27. Mellombels lov om oppeholding av prisføreseigner og anna	81
Mars	5. Lov nr. 1 om margarinprodukter	85
»	5. Lov nr. 2 om endr. av midlert. lov om krisetiltak til støtte for landbruket	90
»	5. Lov nr. 3 om erstatn. for hvalkokerier og hvalbåter og bruk av hvalkokerier og hvalbåter i medhold av prov. anordn. samt erstatn. for overtatt hvalolje, spermasettolje og biprodukter i medhold av prov. anordn.	91
April	2. Lov nr. 1 om tillegg til midlert. lov om betinget fri- taking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsik- ring, krigsskadetrygd eller annen erstatn. for tap av driftsmidler i næring	127
»	2. Lov nr. 2 om endr. i lov om verneplikt og utskriv- ning	128

NORSK LOVTIDEND

2nen avdeling

1948

Kongelig resolusjon.

2 janr.

I. Kallskapellaniet i Fana prestegjeld blir å nedlegge fra 1 januar 1948.

II. Fra samme tid blir Birkeland sokn å dele i to selvstendige menigheter, Birkeland og Storetveit etter følgende delingslinjer:

Grenselinjen tar sitt utgangspunkt mot Bergen kommune i grensehjørnet mellom denne, gårdene Natland øvre — gnr. 11 —, og Sædal — gnr. 7 —. Herfra går linjen i sørlig og vestlig retning følgende gårdsgrensene for Natland øvre — gnr. 11 —, Natland nedre — gnr. 10 —, Fantoft — gnr. 12 — og Storetveit — gnr. 13 — på vestre og nordre side, og Sædal — gnr. 7 —, Sandal — gnr. 8 —, Tveiterås — gnr. 9 og Hop — gnr. 41 —, på østre og søndre side, til Nordåsvatnet. Videre går grensen tvers over Nordåsvatnet til grensehjørnet mellom gårdene Bønes — gnr. 20 — og Kråkenes — gnr. 19 —, på vestre side Nordåsvatnet. Herfra går linjen i nordlig retning følgende gårdsgrensene for Kråkenes — gnr. 19 —, og Fjøsanger — gnr. 16 —, på østre side og gårdene Bønes — gnr. 20 — og Helgeplassen — gnr. 26 —, på vestre side, til linjen støter mot grensen for Bergen kommune på toppen av Lauvstakken, hvor den nye grenselinje ender.

III. Fra samme tid blir Fana prestegjeld å dele i tre selvstendige prestegjeld, Fana, Birkeland og Storetveit.

VII. Kirke- og undervisningsdepartementet får fullmakt til å treffe de nærmere bestemmelser om den prestelige tjeneste i Fana, Birkeland og Storetveit prestegjeld — herunder om plikt for soknepresten i hvert av de tre prestegjeld til å bytte et nærmere bestemt antall gudstjenester årlig med sokneprestene i de to andre prestegjeld.

2 janr.

Kongelig resolusjon.*)

Med heimel i § 4 i midlertidig lov av 30. juni 1947 om tillegg til lov om arbeidstvister av 5. mai 1927 blir det fastsatt følgende forskrifter om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår:

§ 1. Tariffavtaler som trenger godkjenning.

Endringer i en tariffavtale der hverken Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller et forbund som står i Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon er part, kan ikke gjennomføres uten godkjenning av Riksmeklingsmannen. Riksmeklingsmannen kan med bindende virkning fastsette de lønns- og arbeidsvilkår som skal gjelde.

Bestemmelsene i første ledd gjelder også nye tariffavtaler av nevnte art.

§ 2. Individuelle lønnsavtaler som trenger godkjenning.

1. I arbeidsforhold som ikke omfattes av en tariffavtale må ingen lønnsauke finne sted uten godkjenning av meklingsmyndighetene dersom den årlige lønn er over kr. 4 000, eller ved endringen bringes over dette beløp.

Det samme gjelder nye avtaler som fastsetter en lønn på mer enn kr. 4 000 årlig.

Som lønn reknes også verdien av fritt opphold, dyrtidstillegg, gratiale, naturalytelser og andre former for bedring av lønns- og arbeidsvilkår.

2. Regelen i punkt 1 gjelder for alle lønnsavtaler som er gjort etter 15. august 1947 i arbeidsforhold som ikke omfattes av en tariffavtale.
3. Individuelle lønnsavtaler som er gjort i tida fra 8. mai 1945 til 15. august 1947 er ikke gyldige med mindre de
 - a. er i samsvar med tariffavtale,
 - b. er i samsvar med regulativ opprettet før 8. mai 1945,
 - c. har gitt de samme dyrtidstillegg som er avtalt mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon,
 - d. gjelder en årslønn som ikke kommer over kr. 8 000 med tillegg av enhver art,
 - e. er godkjent av meklingsmyndighetene.

§ 3. Godkjenning av meklingsmyndighetene er ikke påkrevd for vederlag som omfattes av Prisdirektoratets kunngjøring av 1. april 1947 om utbyttebegrensning i aksjeselskaper og begrensning

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1.

av godtgjørelse til tillitsmenn i aksjeselskaper, samvirkelag og andre uansvarlige selskaper. 2 janr.

§ 4. Det som er bestemt i disse føresegner får anvendelse på lønns- og arbeidsvilkår i all privat og offentlig virksomhet med unntak av de lønsmottakere i statens tjeneste som går inn under lov av 6. juli 1933 (nr. 12) om forhandlingsrett for statstjenestemenn. 6 janr.

§ 5. Brott på disse forskriftene er straffbart, jfr. § 5 i midlertidig lov av 30. juni 1947 om tillegg til lov om arbeidstvister av 5. mai 1927. 7 janr.

§ 6. Disse forskrifter gjelder fra 1. januar 1948. 7 janr.

Kunngjøring *) fra Landbruksdepartementet om transportgodtgjørelse til avsidesliggende distrikter. 2 janr.

I medhold av lov av 22. juni 1928 om landets kornforsyning, jfr. kongelig resolusjon av 28. juni 1929, II, bestemmes at punkt 3 i Landbruksdepartementets kunngjøring av 1ste juli 1929 — med senere endringer — inntil videre skal lyde:

Godtgjørelse for transport fra jernbanestasjon og skipsstoppested til avsidesliggende distrikter blir bare å betale for malingsprodukter av hvete, rug og bygg bestemt til folkemat. For transport som ikke er over 10 km betales ingen godtgjørelse.

Er veilengden over 10 km bemyndiges Statens Kornforretning til å fastsette godtgjørelsen som ikke må være større enn:

kr. 0,25 pr. 100 kg for veilengde over 10 km til og med 15 km

» 0,40 »	» »	—»—	15 »	—»—	20 »
» 0,55 »	» »	—»—	20 »	—»—	25 »

Deretter betales et tillegg på kr. 0,15 pr. 100 kg for hver etterfølgende sone à 5 km inntil 65 km. For soner over 60 km til og med 65 km betales således kr. 1,75 pr. 100 kg. Dette refusjonsbeløp er maksimum selv om veilengden er større.

Kornforretningen har dog adgang til i særlige tilfelle å øke godtgjørelsen.

Minste mengde som det ytes transportgodtgjørelse for settes til 50 kg. I intet tilfelle godtgjøres mer enn det som er betalt.

For norsk korn som staten kjøper fra produsent betales transportgodtgjørelse etter tilsvarende bestemmelser.

Disse bestemmelser trer i kraft 1ste januar 1948.

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1.

2 janr. **Kunngjøring *)** fra Landbruksdepartementet om transportgodtgjørelse til avsidesliggende distrikter.

I medhold av midlertidig lov av 29. juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket, jfr. kongelig resolusjon av 21. september 1934, bestemmes at punkt 5 i Landbruksdepartementets kunngjøring av 21. september 1934 — inntil videre skal lyde:

Godtgjørelse for transport av kraftfôr fra jernbanestasjon og skipsstoppested til avsidesliggende distrikter betales etter samme regler og satser som bestemt for matmel.

For transport som ikke er over 10 km betales ingen godtgjørelse.

Er veilengden over 10 km bemyndiges Statens Kornforretning til å fastsette godtgjørelsen som ikke må være større enn:

kr. 0,25	pr. 100 kg	for veilengde over 10 km	til og med 15 km	
» 0,40	»	»	—»—	15 » —»— 20 »
» 0,55	»	»	—»—	20 » —»— 25 »

Deretter betales et tillegg på kr. 0,15 pr. 100 kg for hver etterfølgende sone à 5 km inntil 65 km. For soner over 60 km til og med 65 km betales således kr. 1,75 pr. 100 kg. Dette refusjonsbeløp er maksimum selv om veilengden er større.

Kornforretningen har dog adgang til i særlige tilfelle å øke godtgjørelsen.

Minste mengde som det ytes transportgodtgjørelse for settes til 50 kg. I intet tilfelle godtgjøres mer enn det som er betalt.

Disse bestemmelser trer i kraft 1ste januar 1948.

2 janr. **Skrivelse *)** fra Forsyningsdepartementet om at lov om bygningsvesenet skal gjøres gjeldende for et område i Tromsøysund herred, Troms fylke.

2 janr. **Skrivelse *)** fra Forsyningsdepartementet om at lov om brannvesenet skal gjelde for Bjørnevatn i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke, innenfor de samme grenser som bygningsdistriktet.

5 janr. **Skrivelse **)** fra Forsyningsdepartementet om vedtekter i tilknytning til regulering av Aaslandsletta i Spydeberg herred, Østfold fylke.

5 janr. **Skrivelse **)** fra Forsyningsdepartementet om regulering av en del av gnr. 128, bnr. 1, Keyserløkka, Aker herred, Akershus fylke, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

*) Kunngj. 9 jannar i Lovtid. 1 nr. 1.

**) Kunngj. 19 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ 5 janr.
for deler av Sætre, Filtvedt og Tofte i Hurum herred, Buskerud fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter om 6 janr.
innretning, drift og kontroll samt om betalingsregulativ for besiktigelser m. v. av heisanlegg i Oslo.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennom- 7 janr.
føring av husleieloven i Tjugum sokn i Balestrand herred, Sogn og Fjordane fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 7 janr.
en del av Eiksmarka, Bærum herred, Akershus fylke, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av om- 7 janr.
rådet Kirkeveien, — Frognerveien, — Øvregate, — Kiellands gate, — Bygrensen, Skien, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Forskrifter)** for behandling, tilvirkning og trans- 8 janr.
port av fisk som skal tilvirkes til saltfisk, klippfisk og tørrfisk.

I medhold av lov av 16 juni 1933 om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter og kongelig resolusjon av 20 desember s. å. har Fiskeridepartementet fastsatt forskrifter for behandling, tilvirkning og transport av fisk som skal tilvirkes til saltfisk, klippfisk og tørrfisk således:

Kapitel 1. Om bløgging og sløying.

§ 1. All fangst av torsk, hyse, lange, brosme og sei som tilføres norsk havn for tilvirkning til salg, skal hvis ikke været eller andre tvingende omstendigheter er til hinder, bløgges med kniv straks den er tatt opp av sjøen, så blodet kan renne av den. Bløgging av sei som fanges med not, kan unnlates, når dette på grunn av fangstens størrelse er vanskelig gjennomførilig.

Bløgging utføres hensiktsmessigst på den måte at kniven stikkes under kverken så nær hodet som mulig for ikke å skade fisken ved ørebenene og føres helt inn mot ryggbenet, dog uten å overskjære dette.

Etter at fisken er bløgget, må den henligge mest mulig fritt

*) Kunngj. 19 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

**) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

8 janr. og utsatt for minst mulig press, til blodet er rent av den. All tråkk i fiskedyngen bør unngås, og ved all lemping må fisken minst mulig utsettes for støt eller slag for at kvaliteten ikke skal forringes. Det er forbudt å huke fisken med klepp eller annet skarpt redskap annet sted enn i hodet.

§ 2. Det er forbudt å selge eller kjøpe ubløgget fisk som bløgget. Likeså å selge eller kjøpe samfengte (blandete) partier av bløgget og ubløgget fisk.

Ved ethvert partisalg av fisk som er undergitt bløggeplikt, skal selgeren avgi skriftlig erklæring om hvor vidt fisken er bløgget eller ikke. Kjøperen skal forvisse seg herom ved fornøden undersøkelse av fiskepartiet og avgi skriftlig erklæring om at undersøkelse er foretatt. Erklæringen avgis på en av Fiskeridirektøren anordnet eller godkjent formular, som skal benyttes ved ethvert fiskekjøp som går inn under denne bestemmelse. Kjøperen oppbevarer gjenspart av erklæringen som på forlangende forevises for kontrollen. Er fisken ikke bløgget, skal selgeren oppgi grunnen hertil i sin erklæring.

§ 3. De fiskesorter som er nevnt i § 1 må hverken selges eller kjøpes usløyd. Fisken skal sløyes snarest mulig etter at den har blødd ut.

Ved sløyning skal fisken skjæres bent opp etter buken til gattboret.

Omhyggelighet må utvises, idet hodet skjæres av så ørebenet ikke skades. Likeledes må det påses at minst en rygghvirvel følger med hodet.

Innvoller og tarmer fjernes omhyggelig. Rognen må ikke rispes, og det må vises forsiktighet med uttaket så den ikke skades. Flerret eller skadd rogn skal være frasortert ved levering fra fisker og ved kjøp og salg.

Sløyes fisken i land, skal sløyningen foregå på bord eller sløye-benk godkjent av Statens Ferskfiskkontroll. Fisken vaskes etter hvert og legges i kasser eller på rister. Å hope usløyet og/eller uvasket fisk i dynger er forbudt. Fisken skal behandles med varsomhet så den under håndtering og tilvirking ikke skades. Oppbevares fisken ombord i båter utover en tid av 10 timer regnet fra fisken tas over rekken til den leveres, skal fisken sløyes snarest etter den har blødd ut, vaskes og legges i godkjente føringskasser eller binger. Bingene skal være oppdelt med hyller som så vidt mulig ikke skal ha større høyde enn 70 cm. Føringskasser og binger skal være malte.

Klepp eller hytt må ikke benyttes på fisken etter at hodet er kappet av.

Kapitel 2. Om transport av fersk fisk som skal tilvirkes til saltfisk, klippfisk eller tørrfisk. 8 janr.

§ 4. All transport av fersk fisk skal foregå på sådan måte at fisken minst mulig utsettes for å bli skadet ved tråkk, lemping, slitasje eller for stort trykk. Dekkete fartøyer på 30 fot og derover skal ha fisken enten i kasser eller i rom inndelt i binger.

Føres fisken i kasser, skal disse ha en størrelse som passer for øyemedet. Kassens tverrender skal være forsynt med hanker av treverk eller solid tau. Føringskasser som skal anvendes mer enn en gang, skal være av høvlet materiale for renholdets skyld. Fisken skal legges jevnt i kassen. Det må påses at fiskesporer og lignende ikke stikker utenfor. Kassen må ikke fylles så meget at fisken tar skade, når den ene kasse settes ovenpå den annen. Føres fisken i binger, skal disse både i dybde og lengde være innrettet etter en størrelse som passer for øyemedet. Føringsfartøyer som fører fisken løs på dekk, skal ha dekket innrettet med binger, slik at fisken ligger støtt i slingring. Disse binger skal bygges således at det mellom fartøyetts rekke og bingene blir en passasje samt avløp for overvann.

All innretning i rom eller på dekk skal være av høvlet materiale. Materialet bør være hvitmalt. Under transport skal fisken holdes tildekket til beskyttelse mot sol, regn og frost. Etter lossing skal rommet så vel som all tilsmusset innretning grundig rensyles. Likeså kasser når sådanne benyttes. Det må iakttas at fiskekassene ikke utsettes for varme — heller ikke fra maskinrom — eller regn eller annet som kan skade fisken.

Kapitel 3. Om tilvirking av saltfisk, klippfisk og tørrfisk.

§ 5. Enhver som tilvirker fisk til handelsvare, skal under arbeidet ha et i forhold til sine innkjøp fullt tilstrekkelig og duelig mannskap, videre alt nødvendig utstyr av materiell og redskaper samt god belysning, så tilvirking kan skje på en forsvarlig måte til framstilling av en god kvalitetsvare. Alle redskaper og steder hvor arbeidet med fisk foregår, skal være omhyggelig rengjort før arbeidet begynner, likesom de daglig skal holdes rene. Under arbeidet med fisken må utvises den største renslighet.

Fiskebruk (herunder også kjøpefartøyer) skal ha innlagt trykkvann, motordreven pumpe, eller hvis motordreven pumpe ikke kan skaffes, annen godkjent anordning, slik at vannet holdes sirkulerende ved stadig tilførsel av nytt vann når vasking foregår. Vanninntaket må være minst 1 meter under vannflaten og minst 1 meter over bunnen. Er dette ikke gjennomførlig, må vanninntaket plasseres slik at det sikrer renest mulig vann.

8 janr.

Tilvirkingsrommene skal være innrettet slik at de ikke blir utsatt for forurensing fra damperier, kullbinger eller lignende.

Golv et i hvert salteri skal være forsynt med tilstrekkelige avløpssluker for spillvannet, så dette ikke kommer i berøring med fiskestablene.

Arbeidsrom eller fartøy hvor tilvirking foregår, skal være utstyrt med:

1. Vaskekar forsynt med ribbebunn og med avtappingsåpning ved bunnen.
2. Tilstrekkelig med trerister til å legge fisken på etter vasking og flekking.
3. Bordflaker med labanker til å plasere fiskestablene på. Foran hver fiskestabel skal det ved foten anbringes et minst 6 tommer bredt bord plasert på høykant.
4. Tilstrekkelig med bretter og presenninger og lignende til dekning av fisken og fiskestablene.
5. Tilstrekkelig antall pøser og koster til rengjøring av redskaper, lokaler eller fartøyer.

§ 6. Ved tilvirking av rundfisk og rotskjær må iakttas:

Fisken må ikke legges i store dynger.

Fisk som virkes til rundfisk skal hver for seg vaskes omhyggelig med bløt kost eller med vått før hengning, og fisk som tilvirkes til rotskjær skal på samme måte vaskes omhyggelig både før og etter flekkingen.

Blodflekker, slintrer og all urenhet skal fjernes fra fisken. Det må påses at nakkepartiet blir ordentlig rengjort for blod.

Før hengning må for langt nakkeben kappes i høyde med buen av ørebenene. Det må påses at sundmagen er snittet over ytterst ved nakkebenet.

Hvor fisk legges under hjell for hengning, skal den være forsynt med et underlag av trerister eller presenninger. Et godt lag ren snø eller is kan klare seg, når sådan forefinnes; det er forbudt å legge fisk på jord eller på annen måte, slik at den forurenses.

Fisken må ikke henge så tett på hjellen at tørringen hindres. Den må henge så høyt at den er minst halvannen meter over grunnen. Fisk som av en eller annen grunn er klebet sammen skal skilles fra hverandre.

Det er forbudt å plasere guano på eller ved fiskehjeller (f. eks. under fisken eller på hjellføtter og lignende). Hjellene reises over tørr grunn. Det må være minst 5 m avstand mellom guano- og fiskehjellene.

§ 7. Ved tilvirking av saltfisk skal fisken vaskes omhyggelig før flekking. Etter flekking skyves fisken fra flekkebenk til rist.

Fra risten tas hver fisk etter sporen, holdes i vaskekaret slik at blodet i det gjenværende ryggben presses ut i vannet ved vridning eller trykk, hvorefter fisken vaskes omhyggelig. All urenhet, blod og slintrer fjernes. Annen vaskemåte etter flekking kan tillates, når denne etter kontrollørens skjønn anses like god.

Nytt vann, som ved stadig tilførsel holdes sirkulerende i karet, skal brukes til vask før og etter flekking.

I tvilstilfelle avgjør kontrolløren om vannet egner seg til formålet.

Hvis han finner at det ikke egner seg til vask, kan han stoppe tilvirkingen.

§ 8. Flekkingen skal utføres fagmessig og ordentlig. Ryggen kappes så langt ned at hele blodstubben fjernes (tredje ledd nedenfor gattboret).

Det er forbudt å styrte vasket eller flekket fisk direkte på golv, kai eller dekk.

Før og etter flekkingen må fisken forsvarlig tildekkes med presenninger eller lignende så den ikke fryser.

Fisk som skal tilvirkes til klippfisk, flekkes helt ut for å unngå rundspor, og flekkingen må være så dyp at de gjenstående rygg-hvirvler (sporbenet) ligger godt fritt. Herfra er unntatt labrador-behandlet fisk.

§ 9. Ved salting av fisk og ved eventuell omlegging av saltfisk må kun anvendes ubrukt salt. Fisken legges jevnt og glatt på stabelen og hver enkelt fisk forsynes med tilstrekkelig salt på hele overflaten.

Fiskestablene må aldri settes direkte på golvet, men må stå på bordflaker med labanker slik at flakenes underkant kommer minst 3 cm over golvet. Ombord i kjøpefartøyer kan løse beddinger brukes som underlag.

Tråkk på fisken i fiskestablene må ikke finne sted uten at stablene er dekket med bretter eller presenninger.

Frossen fisk må ikke bringes i salt, før den er tilstrekkelig opptint.

§ 10. Fisken må ikke utvaskes før den er saltmoden. Brukes under utvaskingen kar, skal det i karene være løs ribbehunn, og vannet må jevnlig skiftes. Enten utvaskingen foregår i kar eller i sjøen, må man ikke ha for mange fisk i vannet på en gang.

Fisken utvaskes omhyggelig på begge sider. Svarthinne, blodflekker, slintrer og all urenhet skal fjernes fra fisken.

På labrador-behandlet fisk kan svarthinnen beholdes.

Under tørringen må brukes de redskaper som er nødvendig for bevaring av produktet, som under- og overflaker samt gode presen-

8 janr. ninger til beskyttelse mot at fisken blir utvannet i nakkene under langvarig regnvær.

Fisken skal legges pent i stablene. Ujevne buker strekkes.

Under tørringen må foretas hyppigst mulig omstabling for at fisken kan bli jevnt presset. Bråtørring må ikke finne sted. Transport av fisken under tørringen må skje forsiktig, så fisken ikke brekkes eller på annen måte skades.

Før fisken er helt avkjølet, må den ikke stables på bergene eller i hus og heller ikke innlastes i fartøy.

Kapitel 4. Om kontroll.

§ 11. Kontrollen med overholdelsen av disse forskrifter ledes av Fiskeridirektøren og utøves av fiskerioppsynet, vrakervesenet og særskilt ansatte kontrollører.

Instruks for kontrolløren utferdiges av Fiskeridirektøren.

§ 12. Kontrollen har under sitt arbeid uhindret adgang til fartøyer, lokaler og anlegg hvor transport og tilvirking foregår og har rett til å foreta undersøkelser av produksjonen.

Tilvirkeren har å rette seg etter de påbud som kontrollen gir i medhold av reglement og forskrifter.

Kontrollens funksjoner har taushetsplikt for så vidt angår forhold av privat forretningsmessig natur som de måtte bli kjent med under kontrollarbeidet.

§ 13. Det påligger særlig vrakervesenet å anmelde tilvirkeren til politiet, hvis det framstilles til vraking partier som bærer spor av grov overtredelse av tilvirkingsbestemmelsene i disse forskrifter eller partier som på annen måte viser seg å være dårlig behandlet.

Kapitel 5. Dispensasjon- og straffebestemmelser.

§ 14. I spesielle tilfelle kan Fiskeridirektøren dispensere fra bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 15. Overtredelse av disse forskrifter eller bestemmelser straffes med bøter.

§ 16. Disse forskrifter trer i kraft 8 januar 1948.

Samtidig oppheves «Forskrifter for behandling, tilvirking og transport av fisk som skal tilvirkes til saltfisk, klippfisk og tørrfisk av 15 februar 1943».

8 janr. Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Olav Aasmundstads legat» til beste for ungdomen i Kvikne og til stundad for lærarar med litor råd til meir utdanning i yrket sit, skipa ved ervebrev av 5 april 1919.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Lærer Lisleruds legat til hjelp for flinke sønner og døtre av arbeidere i Hurum for videre utdanning i teknikk (ikke høgskole), lærerutdanning ved folkeskolen, landbruksutdanning (ikke høgskole), håndverk eller industri», opprettet ved testament av 12 oktober 1944.

Kongelig resolusjon.*)

9 janr.

Det bestemmes i medhold av § 11 i lov av 24 mai 1929 om tilsyn med elektriske anlegg at kinematografmaskiner av typene A og B med tilbehør skal være underkastet teknisk kontroll i samsvar med nevnte lovbestemmelse.

Kongelig resolusjon.*)

9 janr.

1. I henhold til § 1 i midlertidig lov av 5 desember 1947 om salg av medisntran fra produsent bestemmes at det er forbudt å selge eller på annen måte overdra medisntran til andre enn kjøpere som er godkjent av Fiskeridepartementet.
2. Dette forbud trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

9 janr.

Gebyrtariffen i den ved kongelig resolusjon av 17 juni 1921 (jfr. kongelig resolusjon av 24 juni 1932 og Kronprinsregentens resolusjon av 14 desember 1934) fastsatte instruks for de offentlige kontrollkontorer for skipsinstrumenter endres fra og med 15 januar 1948 således:

A. For undersøkelse og utferdigelse av sertifikat betales:

For en lanterne a)	kr. 5
» » » b) for dampfartøyer under 40- og seil- og rofartøyer under 20 br. reg. tonn samt for fartøyer som fisker	» 3
» et kompass eller peileapparat	» 5
» en sekstant eller oktant	» 10
» et skipsbarometer	» 10
» en dybdemåler	» 10
» en kikkert	» 3
» et kronometer, temperaturprøve	» 30
» en enkelt standsbestemmelse	» 4

For undersøkelse av instrumenter m. v. som ikke finnes tilfredsstillende, erleggelse halvt gebyr.

*) Kunngj. 19 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

9 janr. B. For utførelse av kompasskompensasjon og deviasjonsundersøkelse, erlegges av fartøyer:

a)	til og med 25 tonn brutto		kr. 20
b)	over 25 tonn brutto til og med 50 brutto tonn	»	35
c)	» 50 —»— —»— 100 —»—	»	50
d)	» 100 —»— —»— 200 —»—	»	75
e)	» 200 —»— —»— 1 000 —»—	»	100
f)	» 1 000 —»— —»— 2 000 —»—	»	150
g)	» 2 000 —»—	»	200

Forlanges arbeidet utført på helligdager eller på hverdager påbegynt før kl. 7 eller etter kl. 18, forøkes foranstående gebyrer med kr. 20.

Ovennevnte takster gjelder for opp til 2 kompasser.

For hvert overskytende betales kr. 10

C. For oppstilling av et skipskompass eller en peilskive betales av fartøyer

a)	til og med 25 tonn brutto		kr. 5
b)	over 25 tonn brutto til og med 200 tonn brutto	»	10
c)	» 200 —»—	»	20

For kontrollering av lanternenes innstilling ombord betales av fartøyer

d)	til og med 25 tonn brutto		kr. 5
e)	over 25 tonn brutto til og med 200 tonn brutto	»	10
f)	» 200 —»—	»	20

D. For undersøkelse av deviasjonen på radiopeileapparat betales » 50

Forlanges arbeidet utført på helligdager eller på hverdager påbegynt før kl. 7 eller etter kl. 18 forøkes foranstående gebyr med » 20

E. For oppbevaring av et skipskronometer betales pr. måned eller del av måned » 3

F. For spesielle arbeider utført ved kontoret f. eks. utarbeidelse av kartkipoer, situasjonskart til sjørettsbruk og lignende betales etter overenskomst. Kartrettelser pr. kart kr. 0,50

G. Ved de under B, C og D nevnte arbeider som utføres utenfor kontoret, tilfaller det den funksjonær som utfører arbeidet, en andel som bestemmes for

B. a)		til kr. 15
b)		» 20
c)		» 25
d)		» 30

e)		til kr. 40	9 janr.
f)		» » 50	
g)		» » 60	
C. a)		5	
b)		» » 5	
c)		» » 10	
d)		» » 5	
e)		» » 5	
f)		» » 10	

D. til halvdelen av gebyret.

De under B og D nevnte tilleggsgebyrer, nemlig kr. 20 for arbeide på helligdager og før kl. 7 eller etter kl. 18 og kr. 10 for hvert kompass som korrigeres utover to stykker, tilfaller den funksjonær som utfører arbeidet.

Kongelig resolusjon.

9 janr.

Skyss- og kostgodtgjørelsesregulativets § 10 gis slikt tillegg:

Sammenslutningen av Aker herred med kjøpstaden Oslo fra 1 januar 1948 skal inntil videre ikke ha noen innflytelse på beregningen av skyssgodtgjørelse etter dette regulativ.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Sivert Johansen og kone Elen Maria Solemsdals legat» til hjelp for trengende, bosatt i Røvik sogn og i første rekke folk boende på gårdene Solemdal og Tollås, opprettet av Johan Solemdal.

9 janr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Gull- s med Carl og Karoline Wessmanns legat» til personer i Drammen, som har utstått sin læretid og tatt svenneprøve der, til videre utdanning, fortrinnsvis i gullsmedfaget, opprettet ved Karoline Wessmanns testament av 29 april 1942.

9 janr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Over- lège Nikolai Nissen Paus's fond til medisinsk forskning ved Vestfold Fylkessykehus», opprettet ved gave fra overlægens pasienter og andre venner.

9 janr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fon- det til professor Leif Tronstads minne» til videre utdanning i utlandet av uteksaminerte, særlig kvalifiserte ingeniører fra N. T. H. med eksamen fra Kjemiavdelingen eller linjen for tek- nisk fysikk eller bergavdelingens linje for metallurgi, opprettet ved en innsamling i 1945—1946.

9 janr.

- 9 janr. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet om at distriktet Gulset—Otterbekk i Kvernes herred, Møre og Romsdal fylke, som hittil har tilhørt Bremsnes jordmordistrikt, fra 1 februar 1948 overføres til Kvernes jordmordistrikt.
- 9 janr. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om at hund i A mot herred, Hedmark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.
- 9 janr. **Skriv ***) frå Landbruksdepartementet om at hund i Skjåk herad, Opland fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter.
- 9 janr. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om at hund i Birkenes herred, Aust-Agder fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.
- 9 janr. **Skriv ***) frå Landbruksdepartementet om at hund i Vikna herad, Nord-Trøndelag fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter.
- 9 janr. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om at hund i Skjerstad herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.
- 9 janr. **Skrivelse****) fra Landbruksdepartementet om at hund på strekningen Storebukt—Honningsvåg—Nordvågen i Kjelvik herred, Finnmark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.
- 10 janr. **Skrivelse****) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 63,2 for Namsos.
- 10 janr. **Skrivelse****) fra Forsyningsdepartementet om at grensene for Gravdal bygnings- og branddistrikt, Buksnes herred, Nordland fylke, skal utvides.
- 12 janr. **Bestemmelser****) av Samferdselsdepartementet om kjøresrasjoneringen.
- Med hjemmel i Forsyningsloven av 14 mai 1917, jfr. kongelige resolusjoner av 13 juni og 24 oktober 1947, har departementet bestemt:

*) Kunngj. 19 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

**) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

Rutebiler kan uten spesiell kjøretillatelse anvendes på rutestrekningen til kjøring etter den godkjente ruteplan — herunder tillatte ekstraturer. Dette gjelder tilsvarende om vognen nyttes som reserve for andre bilruter. 12 janr.

Turbiler — herunder rutebusser og lastebiler med godkjent benkeutstyr — drosjebiler, yrkeslastebiler (leiebiler), private lastebiler samt spesialbiler, kan uten spesiell kjøretillatelse anvendes alle dager og hele døgnet rundt innenfor 25 km's veglengde fra eierens bopel eller forretningssted (det som er angitt i vognkortet). Som turbiler — herunder rutebusser — og lastebiler med godkjent benkeutstyr regnes bare vogner som av vedkommende lokale myndighet er tildelt plakat med ordet *Turbil* og påført vognens kjennemerke. Plakaten skal under turkjøring være oppklebet på frontruten, så den er synlig forfra.

Private personbiler og motorsykler, lærevogner, varebiler (lasteevne ifølge vognkortet under 1 500 kg) motorvaresykler samt motorkjøretøyer med prøveskilter kan uten spesiell kjøretillatelse anvendes på hverdager mellom kl. 5 og kl. 20 innenfor 25 km's veglengde fra eierens bopel eller forretningssted (det som er angitt i vognkortet). For bruk av prøveskilter gjelder for øvrig det som er anført i motorvognlovens § 13 og Forskriftenes §§ 26 og følgende.

Motorkjøretøyer med utenlandske kjennemerker og vogner registrert under bokstavet Q (Forskriftenes § 53) kan av utenlandske bilturister kjøres overalt og hele døgnet rundt uten spesiell kjøretillatelse.

Når det er uomgjengelig nødvendig kan kjøring utenfor de foran nevnte områder eller utenfor det foran anførte tidsrom skje etter spesiell kjøretillatelse utstedt av vedkommende lokale myndighet etter nærmere instruks herom.

Spesiell kjøretillatelse skal så lenge den er gyldig være oppklebet på frontruten nederst til høyre, så den er synlig forfra. Dette gjelder også under parkering. Motorsyklister må medbringe kjøretillatsen og på forlangende framvise den for kontroll.

Kjøretillatsen gjelder for bestemt vogn og må ikke flyttes over på en annen.

Motorkjøretøy skal bare nyttes til det formål det er registrert for. Med lastebil (uten godkjent benkearrangement) er det således bare tillatt å befordre gods. Unntatt herfra er befordring av arbeidere, hvor dette skjer i forbindelse med arbeidsdrift, jfr. Samferdselsdepartementets Forskrifter av 3 juni 1942, § 10.

Drosjebiler kjøres etter normalinstruks fastsatt av Vegdirektøren.

12 janr. Med yrkeslastebiler, private lastebiler, varebiler og motorvare-sykler, spesialbiler, lærevogner, samt private personbiler og motor-sykler, er det kun tillatt å utføre kjøring som er uomgjengelig på-krevd og som er av sådan art at andre befordringsmidler ikke kan nyttes. Med de samme motorkjøretøyer er det ikke tillatt å foreta fornøyleseskjøring, turkjøring, kjøring til eller fra teater, kino, restaurant, selskapeleg sammenkomst, fest og stevne eller annen lig-nende kjøring.

Overtredelse av det som foran er bestemt kan medføre straff og inndragning i henhold til bestemmelsene i den foran nevnte lov. Politiet kan, når det foreligger ulovlig kjøring, straks inndra kjøre-tillatelsen og nedlegge forbud mot fortsatt ulovlig bruk av vognen samt når det anses nødvendig for å sikre overholdelsen av forbudet fjerne vognens kjennemerker for så lang tid som det finnes påkrevd (provisorisk anordning av 19 desember 1947).

Søknad om spesiell kjøretillatelse sendes til Statens Bilsakkyn-dige på hjemstedet med oppgave over kjøringens art, omfang og formål — bilagt med legitimasjoner og attester i det omfang det etter forholdene synes påkrevd. Søknad skal innsendes skriftlig.

De foran anførte bestemmelser gjelder fra i dag. Spesielle kjøre-tillatelser som er utstedt for kjøring utenfor 40 km's sonen gjelder for kjøring utenfor 25 km's sonen inntil de blir utskiftet.

Kunngjøring av 25 oktober 1947 *) oppheves.

12 janr. **Skriv **)** frå Justisdepartementet om sal av tobakk til born under 15 år i **L e k a** herad, Nord-Trøndelag fylke.

12 jan r. **Skrivelse **)** fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjøres gjeldende for et område av **N e s** herred, Vest-Agder fylke.

12 janr. **Skrivelse**)** fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestem-melse til brannlovens § 15, 1. ledd for **L u n d** branddistrikt, Roga-land fylke.

12 janr. **Skrivelse**)** fra Forsyningsdepartementet om regulering av nedre del av Landåsveien 6 h, **B e r g e n**, samt om vedtekter til regu-leringen.

12 janr. **Skrivelse **)** fra Forsyningsdepartementet om endring av ved-tekt til bygningslovens § 114,3 for **B o d ø**.

*) Ikke inntatt i Lovtidend.

**) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om at den som i Nord-13 janr. Odal herred, Hedmark fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 mars 1948 skal ha bevilling.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om at den som i Fro-13 janr. land herred, Aust-Agder fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 mars 1948 skal ha bevilling.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om brigde i § 1 i den ved-13 janr. tekta som gjeld om stengjengstid for utsalsstader i Nedstrand herad, Rogaland fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til å 13 janr. bruke gift til fangst av rovdyr i Laudal, Holum, Kvinesdal, Fedal, Bjelland, Eiken og Greipstad herreder, Vest-Agder fylke.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Brem-13 janr. anger herad, Sogn og Fjordane fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Kon-13 janr. gensgate—Skistredet—Kamperhauggaten—Trappegangen, Skien, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for 14 janr. Alen herred, Sør-Trøndelag fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om piggetråds an-14 janr. vendelse til gjerde i Vågan herred, Nordland fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om bestemmelser 14 janr. om freding av fugl for Troms fylke.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om tillegg til husleie-15 janr. vedtekta for Bærum herred, Akershus fylke.

Skrivelse **) fra Fiskeridepartementet. 15 janr.

I medhold av kongelig resolusjon av 28 juli 1937 har Fiskeridepartementet bestemt at § 17, 1. ledd, siste punkt i Instruksen

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

**) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

15 janr. for kontroll og vraking av saltsild av samme dag heretter skal lyde:

For overvekt for lake eller salt som til tross herfor vil medfølge varen skal ved kontrollveining godtgjøres 2 — to — kg.

15 janr. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om forbud mot å slippe graokser på samarbeite i Fluberg herred, Opland fylke.

16 janr. **Kongelig resolusjon.**
I medfør av § 12, jfr. § 49, i lov om høgre almennskoler av 10 mai 1935 fastsettes følgende «Reglement for årsprøver i den høgre almennskole».

I.

Reglement for årsprøver i den 3-årige realskole som bygger på folkeskole med engelskundervisning.

§ 1. Ved utgangen av hvert skoleår får elevene i 1. og 2. klasse i realskolen årskarakterer i de forskjellige fag.

§ 2. I de muntlige fag og i ferdighetsfagene fastsettes årskarakteren på grunnlag av det kjennskap lærerne har fått til elevenes kunnskaper og dyktighet fra arbeidet i året. Skolen har adgang til å holde prøver i ett eller flere av disse fag. Utfallet av eventuelle slike prøver veier med når årskarakteren fastsettes. Istedenfor muntlig eksaminasjon kan tre skriftlige svar på oppstilte spørsmål.

§ 3. I de skriftlige fag fastsettes årskarakteren på grunnlag av det kjennskap lærerne har fått til elevenes kunnskaper og dyktighet fra arbeidet i året sammenholdt med utfallet av årsprøvene.

Skriftlige årsprøver holdes:

I 1. klasse i norsk, tysk, engelsk og regning og matematikk. Prøve i tysk kan sløyfes.

I 2. klasse i norsk og engelsk.

§ 4. Ved de skriftlige årsprøver gir skolene oppgavene. Undervisningsrådet kan dog når det ønsker det, gi oppgavene.

Besvarelsene bedømmes av vedkommende lærer.

Karaktergradene ved årsprøven er de samme som ved avgangs-eksamen.

§ 5. I følgende fag trer avgangs- eller eksamenskarakter i realskolen istedenfor årskarakter:

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1 nr. 3.
**) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 3.
2 — Norsk Lovtidend 2 for 1948.

I 2. klasse tysk skriftlig og muntlig, regning og matematikk skrift- 16 janr.
lig og muntlig, kristendomskunnskap (2. klasses pen-
sum), historie (1. og 2. klasses pensum), naturhistorie,
fysikk og tegning.

§ 6. En elev som går om igjen i en klasse, må ta klassens års-
prøver i samtlige fag. Dette gjelder også for de fag som avsluttes
før siste realskoleklasse. I disse fag blir den sist oppnådde karakter
den gjeldende. Under særlige tilhøve kan skolens rektor (styrer)
med samtykke fra Undervisningsrådet fritta for prøve i disse fag.

§ 7. Ved utgangen av hvert skoleår utsteder skolen vitnemål.
På dette oppføres foruten karakterer for skriftlige og muntlige fag
og ferdighetsfag også karakterer for oppførsel og orden samt for
skrift og orden i de skriftlige arbeider som er utført i skoleåret.

§ 8. En elev som i 2. klasse har fått Måtelig i tysk eller regning
og matematikk skriftlig, kan flyttes opp på prøve i 3. realklasse
når han for øvrig blir ansett for å være moden til oppflytting, og han
i det annet av de to fag ikke har fått dårligere karakter enn Ng. tf.
Eleven har i tilfelle adgang til samme høst å søke å oppnå bedre
karakter ved ny prøve i det faget som han har fått karakteren
Måtelig i.

En elev som i ett av de muntlige fag eller ferdighetsfag som
avsluttes før avgangsklassen, har fått karakteren Ik. tf. og dog er
flyttet opp på prøve i en høgre klasse, kan ikke gå videre i denne
klasse hvis han ikke har oppnådd bedre karakter ved ny prøve.

Når en elev avlegger ny prøve i et fag og oppnår bedre karakter
enn ved første prøve, fører en opp både den opprinnelige og den
sist oppnådde karakter på vitnemålet for bestått realskoleeksamen.
Ved utregning av hovedkarakteren skal en i vedkommende fag regne
med tallverdien for karakteren Ng. tf.

§ 9. Privatister har høve til før den endelige realskole-
eksamen ved en realskole med eksamensrett å ta følgende prøver:

1. de skriftlige prøver i tysk og regning og matematikk som
realskolens elever tar ved utgangen av 2. klasse,
2. de muntlige prøver i tysk, regning og matematikk, kristen-
domskunnskap (1. og 2. klasses pensum), historie (1. og 2.
klasses pensum), naturhistorie og fysikk,
3. prøve i tegning og handarbeid.

De forhåndsprøver som elever av skoler med eksamensrett tar
samlet på samme klassetrinn, må også privatister ta samlet.

For at disse prøver skal være bestått, må karakteren i ved-
kommende fag ikke være dårligere enn fastsatt i § 8 for elever av
realskoler med eksamensrett. Likeledes har privatister samme rett

16 janr. og plikt som elever i realskoler med eksamensrett til å ta ny prøve i de i § 8 nevnte fag dersom de ved den ordinære prøve har fått Måtelig i et skriftlig fag, Ik. tf. i et muntlig fag eller et ferdighetsfag.

Det er ikke adgang til å ta opp igjen ett enkelt eller enkelte av de i denne paragraf nevnte fag uten i de tilfelle som faller inn under bestemmelsene om ny prøve etter § 8 med mindre en tar eksamen opp igjen også i de andre fag en har avlagt prøve i tidligere på samme klasstrinn. Privatister som rejseres ved den endelige eksamen, beholder dog de ved en tidligere prøve eller ved den endelige realskoleeksamen oppnådde karakterer for de fags vedkommende som elever av realskoler med eksamensrett tar avgangseksamen i før den endelige realskoleeksamen.

II.

Reglement for årsprøver i det 5-årige gymnas som bygger på folkeskole med engelskundervisning.

§ 1. Ved utgangen av hvert skoleår får elevene i 1.—4. klasse i gymnaset årskarakterer i de forskjellige fag.

§ 2. I de muntlige fag og i ferdighetsfagene fastsettes årskarakteren på grunnlag av det kjennskap lærerne har fått til elevenes kunnskaper og dyktighet fra arbeidet i året. Skolene har adgang til å holde prøver i ett eller flere av disse fag. Utfallet av eventuelle slike prøver veier med når årskarakteren fastsettes. Iste-denfor muntlig eksaminasjon kan tre skriftlige svar på oppstilte spørsmål.

§ 3. I de skriftlige fag fastsettes årskarakteren på grunnlag av det kjennskap lærerne har fått til elevenes kunnskaper og dyktighet fra arbeidet i året sammenholdt med utfallet av årsprøvene.

Skriftlige årsprøver holdes:

- I 1. klasse i norsk, tysk, engelsk og regning og matematikk. Prøve i tysk kan sløyfes.
- I 2. klasse i norsk og engelsk.
- I 3. klasse i norsk og matematikk, dessuten på engelsklinjen i tysk og engelsk og på latinlinjen i latin.
- I 4. klasse i norsk, dessuten på reallinjen i fysikk og matematikk, på engelsklinjen i engelsk og på latinlinjen i latin.

§ 4. Ved de skriftlige årsprøver gir skolene oppgavene. Undervisningsrådet kan dog når det ønsker det, gi oppgavene. Besvarelsene bedømmes av vedkommende lærer.

Karaktergradene ved årsprøven er de samme som ved avgangseksamen.

§ 5. I følgende fag trer avgangs- eller eksamenskarakter i real- 16 janr. skole eller gymnas istedenfor årskarakter:

I 2. klasse tysk skriftlig, regning og matematikk skriftlig og muntlig, kristendomskunnskap (2. klasses pensum), historie (1. og 2. klasses pensum), naturhistorie, fysikk, tegning og handarbeid.

I 3. klasse geografi, kjemi og fysiologi samt på real- og latinlinjen engelsk skriftlig og tysk muntlig.

I 4. klasse historie (nest øverste klasses prøve), dessuten på reallinjen engelsk muntlig og biologi, på engelsklinjen tysk skriftlig og muntlig og matematikk skriftlig og muntlig og på latinlinjen engelsk muntlig og matematikk skriftlig og muntlig.

§ 6. En elev som går om igjen i en klasse, må ta klassens årsprøver i samtlige fag. Dette gjelder også for de fag som avsluttes før siste gymnasklasse. I disse fag blir den sist oppnådde karakter den gjeldende. Under særlige tilhøve kan skolens rektor (styrer) med samtykke fra Undervisningsrådet fritta for prøve i disse fag.

§ 7. Ved utgangen av hvert skoleår utsteder skolen vitnemål. På dette oppføres foruten karakterer for skriftlige og muntlige fag og ferdighetsfag også karakterer for oppførsel og orden samt for skrift og orden i de skriftlige arbeider som er utført i skoleåret.

§ 8. Elever kan ikke flyttes opp hvis de har fått karakteren Ik. tf. i et av de skriftlige fag som avsluttes før avgangsklassen, heller ikke kan de flyttes opp i 3. gymnasklasse hvis de har fått Ik. tf. eller Måtelig i tysk eller regning og matematikk skriftlig i 2. klasse.

Dessuten gjelder:

Reallinjen: Med Måtelig i engelsk skriftlig i 3. klasse kan en elev flyttes opp når han for øvrig blir ansett for moden til oppflytting. Eleven har i tilfelle adgang til å søke å oppnå bedre karakter ved ny prøve samme høst.

Engelsklinjen: Med Måtelig i matematikk skriftlig i 4. klasse og under forutsetning av at karakteren i tysk skriftlig i samme klasse ikke er dårligere enn Ng. tf., kan en elev flyttes opp når han for øvrig blir ansett for å være moden til oppflytting. Eleven har i tilfelle adgang til samme høst å søke å oppnå bedre karakter i matematikk skriftlig ved ny prøve. Med Måtelig i tysk skriftlig i 4. klasse og under forutsetning av

16 janr. at karakteren i matematikk skriftlig i samme klasse ikke er dårligere enn Ng. tf., kan en elev flyttes opp på prøve når han for øvrig blir ansett for å være moden til oppflytting. Men han må for å kunne fortsette i 5. klasse, oppnå bedre karakter i tysk skriftlig ved ny prøve samme høst.

Latinlinjen: Med Måtelig i engelsk skriftlig i 3. klasse kan en elev flyttes opp på prøve når han for øvrig blir ansett for moden til oppflytting. Men han må for å kunne fortsette i 4. klasse, oppnå bedre karakter i engelsk skriftlig ved ny prøve samme høst. Med Måtelig i matematikk skriftlig i 4. klasse kan en elev flyttes opp når han for øvrig blir ansett for å være moden til oppflytting. Eleven har i tilfelle adgang til å søke å oppnå bedre karakter i matematikk skriftlig ved ny prøve samme høst.

For alle linjer gjelder dessuten at en elev som i ett av de muntlige fag eller ferdighetsfag som avsluttes før avgangsklassen, har fått karakteren Ik. tf. og likevel er flyttet opp på prøve i en høgere klasse, ikke kan gå videre i denne klasse hvis han ikke har oppnådd bedre karakter ved ny prøve.

Når en elev avlegger ny prøve i et fag og oppnår bedre karakter enn ved første prøve, fører en opp både den opprinnelige og den sist oppnådde karakter på vitnemålet for bestått examen artium. Ved utregning av hovedkarakteren skal en i vedkommende fag regne med tallverdien for karakteren Ng. tf.

§ 9.

1. Privatister skal, før de melder seg til examen artium ved gymnas eller realskole med eksamensrett ha bestått prøven ved realskoleeksamen i tysk skriftlig, regning og matematikk skriftlig og muntlig, kristendomskunnskap (1. og 2. klasses pensum), historie (1. og 2. klasses pensum), naturhistorie, fysikk og tegning med ikke dårligere karakter enn Ng. tf. i noe av disse fag.

2. Privatister har høve til før den endelige examen artium å ta disse prøver:

a. Den skriftlige prøve i tysk på engelsklinjen, i engelsk på real- og latinlinjen og i matematikk på språklinjene.

b. De muntlige prøver i geografi, kjemi og fysiologi, historie (prøven i nest øverste gymnasklasse), tysk, i engelsk på real- og latinlinjen, i biologi på reallinjen, og i matematikk på språklinjene. Prøven i geografi omfatter også 1. og 2. klasses pensum, dersom eksaminanden ikke kan legge fram

årskarakter fra 2. klasse i skole med eksamensrett. De for- 16 janr.
håndsprøver som elever av skoler med eksamensrett tar
samlet på samme klassetrinn, må også privatister ta samlet.

For at disse prøver skal være bestått, må karakteren i vedkom-
mende fag ikke være dårligere enn fastsatt i § 8 for elever av
gymnas med eksamensrett. Likeledes har privatister samme rett og
plikt som elever i gymnas med eksamensrett til å ta ny prøve i de
i § 8 nevnte fag dersom de ved den ordinære prøve har fått Måtelig
i et skriftlig fag eller Ik. tf. i et muntlig fag.

Det er ikke adgang til å ta opp igjen ett enkelt eller enkelte
av de i denne paragraf nevnte fag uten i de tilfelle som faller inn
under bestemmelsene om ny prøve etter § 8, med mindre en tar
eksamen opp igjen også i de andre fag en har avlagt prøve i tid-
ligere på samme klassetrinn. Privatister som rejses ved den ende-
lige eksamen, beholder dog de ved en tidligere prøve eller ved den
endelige examen artium oppnådde karakterer for de fags vedkom-
mende som elever av gymnas med eksamensrett tar avgangseksamen
i før den endelige examen artium.

Kongelig resolusjon.

Reglement for juridisk embetseksamen, fast- 16 janr.
satt ved kongelig resolusjon av 6 april 1934, skal heretter lyde slik:

§ 1. Juridisk embetseksamen består av to avdelinger og en sær-
skilt eksamen i sosialøkonomi.

Første avdeling og eksamen i sosialøkonomi må være bestått
før kandidaten melder seg til annen avdeling. Det samme gjelder
den prøve i bokholderi som omhandles i universitetsfundasens § 33.

§ 2. Prøven ved begge avdelinger av eksamens juridiske del er
både skriftlig og muntlig. Prøven i sosialøkonomi er bare skriftlig.
Alle tre prøver holdes som regel to ganger om året.

§ 3. Ved begge avdelinger av eksamens juridiske del gis en
praktisk og fem teoretiske oppgaver.

Av de teoretiske oppgaver ved første avdeling gis som regel
en innenfor rettshistorien, en innenfor den offentlige rett, to innen-
for privatretten (unntatt arverett og familierett) og en oppgave med
vekslende emne innenfor disse grupper. Den muntlige prøve om-
fatter de samme fag og dessuten folkeretten.

Av de teoretiske oppgaver ved annen avdeling gis en innenfor
det spesialfag kandidaten har valt, og videre som regel to innenfor
fagkretsene samfunnslære, alminnelig rettslære, læren om retts-
kildene og av privatretten arverett og familierett, og to innenfor
fagkretsene strafferett og prosessrett. Den muntlige prøve om-
fatter de samme fag.

16 janr. Fakultetet bestemmer hvilke emner kandidatene kan velge som spesialfag og hvilke eksamenskrav det stilles i hvert emne. Når kandidaten melder seg til eksamens annen avdeling, oppgir han hvilket spesialfag han velger.

§ 4. Det gis en karakter for hver avdeling av eksamens juridiske del og for prøven i sosialøkonomi, og en hovedkarakter for den samlede eksamen.

Ved bestått eksamen er karakterene Laudabilis og Haud illaudabilis. Disse karakterer deles i følgende grader:

Laudabilis,

hvis tallverdi går til og med 2,15.

Står til Laudabilis,

hvis tallverdi går til og med 2,35.

Kan få Laudabilis,

hvis tallverdi går til og med 2,55.

Kan vel få Laudabilis,

hvis tallverdi går til og med 2,75.

Haud illaudabilis,

hvis tallverdi går til og med 2,95.

Står til Haud illaudabilis,

hvis tallverdi går til og med 3,15.

Kandidater som får dårligere resultat enn Står til Haud illaudabilis, har ikke bestått eksamen. For dem settes ingen tallverdi.

§ 5. Ved hver avdeling av eksamens juridiske del gis en foreløpig karakter etter den skriftlige prøve. Denne karakter settes med $\frac{5}{100}$ nøyaktighet. Karakteren meddeles kandidatene. Kandidater som ved den skriftlige prøve får dårligere resultat enn Står til Haud illaudabilis, har ikke bestått eksamen og kan ikke framstille seg til muntlig prøve. Etter den muntlige prøve fastsettes den endelige karakter for avdelingen med $\frac{5}{100}$ nøyaktighet.

Hovedkarakteren regnes ut med to desimaler, slik at prøven i sosialøkonomi veier $\frac{1}{13}$ og hver avdeling av den juridiske del veier $\frac{6}{13}$.

Når en kandidat i hovedkarakter får 2,00 eller bedre, gjøres innberetning til Kongen i samsvar med resolusjon av 7 mai 1828.

§ 6. På eksamensvitnesbyrdet anføres hovedkarakteren og karakterene ved begge avdelinger av eksamens juridiske del og eksamen i sosialøkonomi, angitt ved grad og tallverdi. Dessuten anføres hvilket spesialfag kandidaten har valt som eksamensfag.

Det gis ikke særskilt vitnesbyrd for en enkelt del av eksamen.

§ 7. Det er adgang til å underkaste seg ny prøve til den juridiske dels første avdeling og eksamen i sosialøkonomi så lenge kan-

didaten ikke har bestått fullstendig eksamen. I så fall gjelder det 16 janr. sist oppnådde eksamensresultat ved vedkommende prøve. Blir denne ikke bestått, kan kandidaten ikke falle tilbake på den karakter han tidligere har fått.

§ 8. De nærmere bestemmelser om eksamen gis av Det juridiske fakultet.

§ 9. Det juridiske fakultet bestemmer når eksamen etter dette reglement skal holdes første gang og når eksamen etter reglementet av 6 april 1934 skal holdes siste gang, og gir de overgangsbestemmelser som trengs.

Kongelig resolusjon.

16 janr.

Etter landkommunelovens § 1 bestemmes: Fra 1 juli 1948 skal skrivemåten på navnet til herredet, prestegjeldet og lensmannsdistriktet Opdal i Sør-Trøndelag fylke endres til Oppdal.

Kongelig resolusjon.

16 janr.

Med heimel i § 16, første ledd, i lov av 27 juni 1947 om tiltak til å fremme sysselsetting blir sjømannskontorer opprettet i Fredrikstad, Kristiansund N. og Tromsø.

Kongelig resolusjon. *)

16 janr.

Lov om boikott av 5 desember 1947 og lov av 12 desember 1947 om endringer i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 trer i kraft fra 16 januar 1948.

Kongelig resolusjon *) om at det i Lofoten og Vester-16 janr.
ålen skal være forbudt å henge torsk i tiden til og med 10 mars 1948.

Kongelig resolusjon. *)

16 janr.

I medhold av lov av 25 juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene § 60, jfr. § 80, fastsettes følgende bestemmelse om helligdagsfredning for fiske med drivgarn under vintersildfisket:

I. Under vintersildfisket skal fiske med drivgarn være tillatt utover kl. 22 på dager før søn- og helligdager, men alle drivgarnslenker skal, såfremt været ikke er til hinder, på slike dager være tatt opp av sjøen innen kl. 24.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. *)

16 janr.

I medhold av mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd fastsettes følgende regler om prisutjamningsavgift ved utførsel av tømmer.

*) Kunngj. 26 januar i Loytid. 1 nr. 3.

16 janr. § 1. Ved utførsel av tømmer plikter selgeren å betale en prisutjamningsavgift på kr. 5 pr. m³ fast mål for tømmeret målt på bar ved. Ved salg av tømmer som selges etter pris pr. stykke eller som beregnes i andre kubikkmål, kan Finansdepartementet fastsette særlige satser i forhold til den avgift som er fastsatt i første punktum for tømmer i fast mål.

Avgift som nevnt i første ledd, blir også etter Finansdepartementets nærmere bestemmelse å betale for tømmer som selges eller er solgt på rot, og utføres etter bestemmelsenes ikrafttreden.

§ 2. Med tømmer menes i denne resolusjon alt rundtømmer enten dette er barket eller ubarket og enten det er bartretømmer eller lauvtretømmer. Herunder kommer således vanlig slip- og skurtømmer, stolper, påler, finértømmer, props, spirer og annen rundlast. Avgjørelse av spørsmål om hva slags virke som kommer inn under resolusjonen treffes av Finansdepartementet.

§ 3. Avgiftene skal betales innen slike frister og til den som Finansdepartementet bestemmer.

Ved for sen innbetaling skal det svares strafferenter etter departementets bestemmelse.

Avgiftene med renter kan drives inn ved utpanting.

§ 4. Av de avgifter som kommer inn, skal tre fjerdedeler brukes til prisutjevning og en fjerdedel til formål til fremme av skogbruk og treforedlingsindustri.

§ 5. Finansdepartementet treffer nærmere bestemmelse om avgiftens beregning, innkreving, kontroll med dette og om anvendelsen av avgiften.

Departementet kan, dersom det finnes påkrevd, oppnevne et særskilt styre til å behandle spørsmål i forbindelse med avgiften etter nærmere regler som departementet gir.

Departementet kan gjøre unntak fra de bestemmelser som her er fastsatt.

§ 6. Finansdepartementet kan treffe bestemmelse om at den myndighet som etter denne kongelige resolusjon tilligger departementet, skal utøves av Prisdirektoratet.

16 janr. Kongelig resolusjon.

Reglene for lokalporto endres slik for kjøpstaden Oslo's vedkommende:

1. I Oslo gjelder lokalporto innen byens grenser.
2. Endringen trer i kraft fra 1 februar 1948.

Kongelig resolusjon.

16 janr.

Med hjemmel i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk, § 17, fjerde ledd, treffes følgende bestemmelse for skattepliktige som deltar i hvalfangst i antarktiske farvann:

Hvor den skattepliktiges inntekt ombord ikke overstiger kr. 9 000, skal forhåndstrekk av skatt som ventes utlignet, inntil videre ikke kunne pålegges etter høyere sats enn 15 prosent for skattepliktige med forsørgelsesbyrde, og 20 prosent for andre. Hvis inntekten ombord overstiger kr. 9 000 skal de tilsvarende maksimums-satser for forhåndstrekk utgjøre 20 prosent for skattepliktige med forsørgelsesbyrde og 25 prosent for andre.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningslovens § 57 og § 144 for Asker herred, Akershus fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Overrettssakfører Anton Henrich Scheels legat til barn ved folkeskolen», Kragerø, opprettet ved testament av 21 juli 1941.

Skrivelse)** fra Forsyningsdepartementet om regulering av Fagernes bygningskommune, Opland fylke, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Rundskrivelse fra Justis- og politidepartementet.

Behandlingsmåten i politiets ansettelsesråd.

I henhold til kongelig resolusjon av 18 desember 1936 om ansettelsesråd for politiet har departementet bestemt at avsnitt III i Justis- og politidepartementets rundskrivelse av samme dag om ansettelsesrådene skal lyde:

Politimesteren er ansettelsesrådets formann. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Forhandlingene mellom ansettelsesrådets medlemmer bør foregå muntlig. Dette bør ikke bare skje i saker om avskjed og ordensstraff, se tjenestemannslovens § 23, 2. punkt, jfr. § 21, siste ledd, men også ellers når sakens art og forholdene gjør det ønskelig. Ansettelsesrådet er ikke beslutningsdyktig med mindre samtlige medlemmer er til stede. I ansettelsessaker bør rådets medlemmer så vidt gjørlig på forhånd ha gjennomgått søknaden.

Dersom muntlige forhandlinger ikke kan finne sted uten at reise

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

*) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

19 janr. må foretas, vil det ikke uten i helt særlige tilfelle kunne utbetales skyss- og kostgodtgjørelse for reisen av det offentlige. Samtykke hertil må på forhånd være innhentet av departementet. Ellers vil forhandlingene i slike tilfelle måtte foregå gjennom korrespondanse.

Det medlem som er blitt overstemt, kan alltid anke beslutningen inn for departementet.

19 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Overrettssakfører Anton Henrich Scheels legat til barn ved middelskolen», Kragerø, opprettet ved testament av 21 juli 1941.

19 janr. **Skrivelse** *) fra Fiskeridepartementet om setting av Lofotoppsynet.

19 janr. **Skrivelse** fra Samferdselsdepartementet om at prestene ved Akershus landsfengsel og Ilebu fengsel samt prestene ved de provisoriske fengler og tvangsarbeidsleirer for landssvikfanger henføres til kl. I med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket.

20 janr. **Skrivelse** *) fra Industridepartementet.
I medhold av § 11 punkt 2 i lov av 24 mai 1929 om tilsyn med elektriske anlegg, jfr. kongelig resolusjon 9 januar 1948, fastsetter departementet følgende gebyrer som gjeldende inntil videre for kontroll med kinematografmaskiner av typene A og B med tilbehør:

Prøvegebyr kr. 40.

Omsetningsgebyr 0,25 % av detaljprisen.

21 janr. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet om at Snarum jordmordistrikt i Modum herred, Buskerud fylke, inndras og legges til Geithus jordmordistrikt i samme herred og fylke fra 1 februar 1948 under navnet: Nordre Modum jordmordistrikt.

Fra samme dag forandres navnet på det nåværende Amot jordmordistrikt til: Søndre Modum jordmordistrikt.

21 janr. **Skriv** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Herfoss herad, Aust-Agder fylke, skal haldas i band eller forsvarleg inntengt eller inngjerda i den tid bufe beiter.

21 janr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Bølsøy herred, Møre og Romsdal fylke, skal holdes i band eller forsvarlig inntengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

*) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om bygningsvedtekter for Ene bakk herred, Akershus fylke. 22 janr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om bygnings- og byplanvedtekter for Mosjøen. 22 janr.

Kongelig resolusjon.

Med heimel i lov om tiltak til å fremme sysselsetting av 27 juni 1947 § 16 første ledd blir det inntil videre opprettet sjømannskontor i Porsgrunn. 22 janr.

Kongelig resolusjon. *)

I medhold av lov av 17 mars 1939 om fiske med bunnslepenot (trål) § 1, fjerde ledd, jfr. § 12, bestemmes: 23 janr.

- I. Fiskeridepartementet eller den dette bemyndiger kan gi tillatelse til å nytte trål til fangst av brisling utenfor sjøgrensen og treffe nærmere bestemmelser om på hvilke vilkår slik tillatelse skal gis.
- II. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder til utgangen av 1948.

Kongelig resolusjon. *)

Den bemyndigelse som ved lov om valutaregulering av 19 juli 1946 er gitt Finansdepartementet overføres med virkning fra 6 desember 1947 til Handelsdepartementet. 23 janr.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordlova imot innabygdsbuande eigarar av jordbruk i Fjell herad, Hordaland fylke. 24 janr.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om forandringer i avgiftene for bruken av Stavanger offentlige slaktehus. 26 janr.

Bestemmelser **) om omsetning av tyri- og barvedtjære. 27 janr.

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra tyri- og barvedtjære fra produsent uten til mottakere som er godkjent av Landbruksdepartementet og mot anvisning fra Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger.

*) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

**) Kunngj. 6 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

27 janr. § 2. Produsenter av tyri- og barvedtjære skal hver måned sende Landbruksdepartementet, Tømmer- og trelastkontoret, oppgave over sin tjæreproduksjon samt oppgave over beholdninger av råvarer og ferdige produkter.

§ 3. Landbruksdepartementet kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring av disse bestemmelser og kan dispensere fra bestemmelsene.

§ 4. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller av forskrifter gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndraing i henhold til lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfor nødenheter og andre varer.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

27 janr. **Skrivelse** fra Samferdselsdepartementet om at inspeksjonsveterinæren i Finnmark henføres til kl. I med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket.

28 janr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestemmelse til brannlovens § 39 for Oslo.

28 janr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om bygningsvedtekter og bestemmelser for utparsellering for Norefjord, Gvammen—Sevle og Rødberg bygningsdistrikter i Nore herred, Buskerud fylke.

28 janr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Solheimsgaten—Michael Krohns gate—Nykronborg og Møregaten, Bergen, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

30 janr. **Kongelig resolusjon.***)

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, jfr. lov av 3 oktober 1947, skal det være forbudt å tilvirke, omsette eller utføre hummer eller krabbe fisket på kysten fra og med Nordmøre til og med Nordland fylke, eller produkter herav, med mindre hummeren eller krabben er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Levendefisklag S/L.

II. Norges Levendefisklag kan dispensere fra forbudet.

III. Overtredelse av forbudet eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks.

*) Kunngj. 6 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

Kongelig resolusjon.

30 janr.

I samsvar med § 25 i lov om samferdsla av 11 juli 1947 fastsettes som gjeldende de i et framlagt utkast inntatte forskrifter vedrørende behandlingen av søknader om bilrutekonsesjon eller bevilging for ervervsmessig transport med motorvogn uten rute.

Utkastet lyder slik:

Forskrifter

vedrørende behandlingen av søknader om bilrutekonsesjon eller bevilging for ervervsmessig transport med motorvogn uten rute.

A. Søknad om bilrutekonsesjon eller om fornyelse av sådan.

§ 1. Søknad utskrives på særskilt skjema utarbeidet av Samferdselsdepartementet og sendes samferdselsnemnda i det fylke hvor eller hvorfra søkeren akter å drive sin virksomhet (jfr. regler for samferdselsnemnda § 6.)

§ 2. Nemnda sender søknaden til overingeniøren for fylkets vegvesen som forelegger den til uttalelse for politiet for de kommuner i fylket som ruten skal gå gjennom og for offentlige eller private samferdselsforetagender som berøres av den. Når det gjelder kommuner som ruten bare kjører gjennom uten å oppta eller avsette trafikk, er det tilstrekkelig at overingeniøren gir vedkommende ordfører melding om søknaden med forespørsel om hvorvidt kommunen ønsker gjenpart tilsendt for å avgi uttalelse.

Overingeniøren kan også forelegge søknaden for andre særskilt interesserte, f. eks. bedrifter eller yrkesorganisasjoner som berøres av den.

Dersom søknaden gjelder rute som også skal gå gjennom andre fylker sender overingeniøren avskrift (eventuelt et eksemplar) av søknaden til overingeniøren i de øvrige fylker til behandling som foran nevnt.

§ 3. Overingeniøren for fylkets vegvesen sender saken, når den er ferdigbehandlet, med sin innstilling tilbake til samferdselsnemnda.

§ 4. Samferdselskonsulenten behandler saken ut fra et koordineringssynspunkt og fremmer den til behandling i nemnda med innstilling.

§ 5. Angående søknader fra Norges Statsbaner om bilrutekonsesjon henvises til regler for samferdselsnemnda, § 7 punkt I.

§ 6. Når nemnda har innvilget en bilrutesøknad sender den utskrifter av møteprotokollen samt alle dokumenter tilbake til overingeniøren som utferdiger konsesjonsdokumentet.

30 janr. § 7. Gjelder det søknad om rutekjøring gjennom flere fylker, sendes gjenpart av møteprotokoll med samferdselsnemndas innstilling til Vegdirektøren som avgir innstilling til departementet. Departementets avgjørelse går til Vegdirektøren som foranlediger at konsesjonsdokumentet blir utferdiget av overingeniøren for vegvesenet i det fylke hvorfra virksomheten skal drives. Melding om avgjørelsen går til vedkommende nemnder.

§ 8. Anker behandles som søknad om konsesjon i den utstrekning det anses påkrevd for å klarlegge saken. Vegdirektøren avgir innstilling til departementet. (Jfr. § 7.)

B. Søknad om bevilling for transport med motorvogn uten rute.

§ 9. Søknad om bevilling utferdiges på særskilt skjema utarbeidet av Samferdselsdepartementet og sendes innstillingsmyndigheten som for landdistriktene er overingeniøren for fylkets vegvesen og for byene — herunder ladesteder med eget kommunestyre — politiet. Samferdselsdepartementet kan i samråd med politiet bestemme at dette skal være innstillingsmyndighet for tilgrensende kommuner eller visse områder av slike.

§ 10. Samferdselsnemnda kan bestemme at søkerens navn med fødselsdatum skal offentliggjøres ved kunngjøring eller ved at liste legges ut på innstillingsmyndighetens kontor, slik at interesserte kan få adgang til å uttale seg.

§ 11. Innstillingsmyndigheten forelegger søknaden til uttalelse for politiet, den kommune hvorfra virksomheten skal drives samt for de stedlige yrkesorganisasjoner og i fornøden utstrekning for andre interesserte, f. eks. bedrifter eller ruteinnehavere.

§ 12. Innstillingsmyndigheten sender søknaden med alle opplysninger samt innstilling til fylkets samferdselsnemnd til avgjørelse.

§ 13. Samferdselskonsulenten behandler saken ut fra et koordineringssynspunkt og fremmer den til behandling i nemnda med innstilling.

§ 14. Samferdselsnemnda avgjør søknaden og utferdiger bevillingsdokument.

§ 15. For anker gjelder det som er fastsatt i avsnitt A § 8 med fornøden tillempling.

30 janr. **Kunngjøring** *) fra Landbruksdepartementet om bestemmelser om trikinose for Trondheim by og Strinda herred, Ser-Trøndelag fylke.

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Pro- 30 janr.
fessor Korsmos Ugrasfond», opprettet ved frivillige bi-
drag som er innkommet ved en landsinnsamling i anledning av pro-
fessor Emil Korsmos 80 årsdag, 25 juni 1943.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om endring i § 6 i be- 30 janr.
stemmelser om salg fra offentlige steder og fra portrom m. v. i
Drammen.

Bestemmelser)** om omsetning av halm fra Trøndelags- 31 janr.
fylkene til andre distrikter.

Skrivelse)** fra Sosialdepartementet om nye helseforskrifter 31 janr.
for Skedsmo herred, Akershus fylke.

Skrivelse)** fra Fiskeridepartementet om setting av oppsyn 31 janr.
under vårtorskefiskeriet i Møre og Romsdal.

Skrivelse)** fra Forsyningsdepartementet om at bygnings- 31 janr.
loven skal gjøres gjeldende for et område i Nord-Rana herred,
Nordland fylke.

Skrivelse)** fra Forsyningsdepartementet om regulering av 2 febr.
Klosterjordene i Skien, og om vedtekter i tilknytning til regu-
leringen.

Skriv)** frå Forsyningsdepartementet om vedtekt til § 8 og 2 febr.
tillegg til tidlegare godkjend vedtekt til § 28 i bygningslova for
Ardal herad, Sogn og Fjordane fylke.

Skrivelse)** fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 2 febr.
ningslovens § 57a for Kirkenes, Sør-Varanger herred, Finn-
mark fylke.

Bestemmelser*)** om honved til fiske- og silde- 4 febr.
kasser.

(Gitt av Landbruksdepartementet 4 februar 1948 i medhold av lov
av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning
med livsfordenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 26
januar 1945.)

§ 1. All bakhonved som på 90 cm lengde holder minst 3 cm
i topp, skal kappes i 90 cm lengde og nyttes til produksjon av kasse-
bord til fiske- og sildekasser.

*) Kunngj. 6 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

**) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

***) Kunngj. 23 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

4 febr. § 2. Sagbruk som ikke selv produserer kassebord, skal overdra sin produksjon av slik honved som omhandlet i § 1 til produsent av kassebord. Sagbrukene må snarest mulig opprette kontrakter med produsenter av kassebord om levering av slik honved, og plikter innen 1 mai å sende melding om partier de ikke selv har fått solgt, til vedkommende salgsforening som vil søke å hjelpe til med å anvisе avtaker.

Utsortert honved som det ikke kan anvises kjøper til, kan etter tillatelse fra Landbruksdepartementet omsettes som brensel etter de gjeldende omsetningsbestemmelser for ved.

§ 3. All annen honved skal omsettes etter de gjeldende omsetningsbestemmelser for ved.

§ 4. Landbruksdepartementet kan dispensere fra disse bestemmelser.

§ 5. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves kunngjøring av 19 februar 1947 om honved til fiske- og sildekasser.

4 febr. Skrivelse fra Kirkedepartementet til Oslo stiftsdireksjon.

Sammenslutningen Oslo—Aker.

1. I medhold av lov om sammenslutning av Aker og Oslo av 11 juli 1947 og kongelig resolusjon av 4 mai 1819 blir prestegjeldene i det tidligere Aker herred: Nordstrand, Bekkelaget, Østre Aker, Grorud, Grefsen, Vestre Aker, Riis og Ullern å rekne som tilhørende Oslo domprosti fra 1 januar 1948.

2. Fra samme dag går de geistlige lønningsfond i de tidligere Aker-sokn inn i det felles geistlige lønningsfond for Oslo-menighetene opprettet i medhold av kongelig resolusjon av 22 august 1922 og Kirkedepartementets brev av 21 oktober 1922.

De kommunale vederlag til prestelønn blir inntil videre å utrede av Oslo by med de samme beløp som før sammenslutningen påla de to kommuner. De kommunale klokkererstatningene betales likeledes med de vederlagssummene som gjaldt før sammenslutningen. I tillegg kommer et tilskott på kr. 0,15 pr. menighetslem i de tidligere Aker-menigheter, jfr. den geistlige lønningslovs § 44, 2. ledd.

Departementet antar at det som følge av sammenslutningen bør fastsettes ny fellesmålestokk for de kommunale vederlag til de geistlige lønninger, utregnet på grunnlag av den ved kongelig resolusjon av 12 september 1919 godkjente fellesmålestokk for de

daværende Oslomenigheter og de for Akersoknene gjeldende målestokker. En skal be om at kommunestyrets uttalelse blir innhentet om dette spørsmål, jfr. den geistlige lønningslovs § 24, 1. ledd. 4 febr.

3. Departementet antar at det etter gjeldende bestemmelser ikke er adgang til å opprette mer enn et kirkelig fellesråd for den nye Oslo bykommune. Jfr. lov om menighetsråd av 3 desember 1920 § 10. Som følge av sammenslutningen må det holdes nytt valg på fellesråd i henhold til nevnte lovbestemmelse. En har da gått ut fra at det tidligere vedtak om fellesråd for Oslo by's menigheter står ved lag.

4. Departementet antar at det ikke er noe til hinder for at det for kirkene i de tidligere Akermenigheter blir opprettholdt egne kirkeverger. Dette spørsmål avgjøres for øvrig av de kommunale myndigheter, jfr. lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 § 46.

Fastsetting av tjenesteregler for kirkevergene foretas i tilfelle etter innstilling av fellesrådet, jfr. lovens § 49. 5 febr.

Rundskrivelse *) fra Sosialdepartementet.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 20 september 1929 gjør departementet herved følgende midlertidige tilføyelse til kongelig plakat av samme dag om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer:

I avd. C I 13 tilføyes:

Rustfjernere eller midler til fjernelse av rustflekker med innhold av inntil 33 $\frac{1}{3}$ % oksalsyre og/eller alkalioksalater. Salget må skje i samsvar med de særlige regler som er gitt herom (jfr. kongelig plakat av 2 mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer med senere endringer).

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 13 mars 1931 gjør departementet samtidig følgende endring i kongelig plakat av 2 mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer:

Under I skal § 14 heretter lyde:

§ 14. Vaskepulver, rustfjernere eller lignende preparater med innhold av oksalsyre og/eller alkalioksalater, skal være pakket i sterke, tette og forseglede pappesker. Direkte på esken skal være trykt med store tydelige bokstaver i sort farge på rød bunn varens navn og giftmerke samt ordene: «Forsiktig. Giftig. Må ikke tas inn. Må oppbevares under lås og lukke.» Dessuten skal esken være påtrykt bruksrettledning som sier hva stoffet skal brukes til og i hvilket forhold det skal blandes med vann samt angir vedkommende framstillers firmanavn.

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

5 febr. **Skrivelse *)** fra Forsyningsdepartementet om byplanvedtekter for Bjørnevatn bygningsdistrikt, Sør-Varanger herred, Finnmark fylke.

6 febr. **Kunngjøring *)¹⁾** av grunnlovsbestemmelse av 27 januar 1948 om forandring av Grunnlovens § 61.

Grunnlovens § 61 skal lyde:

Ingen kan vælges til Repræsentant, medmindre han er 21 Aar gammel og har i 10 Aar opholdt sig i Riget samt er stemmeberettiget i det Valgdistrikt, fra hvilket han udkaares.

Dog kan Enhver, som er eller har været Statsminister eller Statsraad, udkaares til Repræsentant ogsaa i Valgdistrikt, hvor han ikke er stemmeberettiget, saafremt han forøvrigt er valgbar.

6 febr. **Lov *)²⁾** om endringer i skattelov for landet
Nr. 1. av 18 august 1911.

I.

I skattelov for landet av 18 august 1911 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 16, første ledd:

Mann og hustru lignes under ett for begges samlede formue og inntekt, uansett om hustruen har sær eiemidler og derav flytende inntekt, og uansett om noen del av hustruens inntekt er ervervet forut for ekteskapet. Har hustruen hatt inntekt forut for ekteskapet, skal hun dog, når hun sender egen selvangivelse, på begjæring lignes særskilt for sin formue og inntekt, forutsatt at ekteskapet ikke er inngått i de tre første måneder i inntektsåret. Hustruen kan ellers ved å innsende særskilt selvangivelse oppnå at den under ett beregnede skatt blir fordelt mellom henne og mannen forholdsmessig etter enhvers formue og inntekt. Når ektefeller er separert eller til stadighet lever atskilt fra hinannen, lignes de særskilt.

§ 44, nytt siste ledd:

Hustru, som etter § 16 blir lignet under ett med sin mann for inntekt ved arbeid utenfor hjemmet, kan ved ligningen kreve fradrag for et beløp som svarer til en fjerdedel av denne inntekt, dog høyst med kr. 500. Har ektefellene hjemmenværende barn under 14 år,

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

¹⁾ Dok. nr. 15, 1938, forslag nr. 1 og 14. Innst. S. nr. 111, 1947. St.tid. s. 75—88.

²⁾ St.vedtak 31 januar. Se Ot. prp. nr. 78, 1947. Innst. O. XXXI, 1947. Forh. i Ot. s. 2—39; i Lt. s. 2—27.

kan fradrag som nevnt kreves for et beløp som tilsvarer to femtedeler av hustruens arbeidsinntekt, dog høyst med kr. 1 200, og har de to eller flere hjemmeværende barn under nevnte alder, med et beløp som svarer til en halvdel av hustruens arbeidsinntekt, dog høyst med kr. 1 500. Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke når hustruens arbeidsinntekt skriver seg fra mannens eller ektefellenes felles bedrift.

6 febr.
Nr. 1.

§ 75, sjette ledd:

Når enslig forsørger på grunn av sitt erverv må holde daglig hushjelp av omsyn til hjemmeværende barn som det kan kreves klassefradrag for, blir vedkommende hushjelp ved klasseansettelsen å regne som forsørgt. Klassefradrag tilstås bare for 1 hushjelp. Skattepliktig som har krav på klassefradrag for hushjelp etter disse regler, kan i stedet for klassefradrag kreve fradrag for et beløp som svarer til to femtedeler av inntekten, dog høyst med kr. 1 200 dersom han har et hjemmeværende barn under 14 år og for et beløp som svarer til en halvdel av inntekten, dog høyst med kr. 1 500 dersom han har to eller flere hjemmeværende barn.

II.

Bestemmelsene i denne lov gjelder første gang ved ligningen for 1948—49.

Lov *)¹⁾ om endringer i skattelov for byene 6 febr.
av 18 august 1911. Nr. 2.

I.

I skattelov for byene av 18 august 1911 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 11, første ledd:

Mann og hustru lignes under ett for begges samlede formue og inntekt, uansett om hustruen har særeiemidler og derav flytende inntekt, og uansett om noen del av hustruens inntekt er ervervet forut for ekteskapet. Har hustruen hatt inntekt forut for ekteskapet, skal hun dog, når hun sender egen selvangivelse, på begjæring lignes særskilt for sin formue og inntekt, forutsatt at ekteskapet ikke er inngått i de tre første måneder i inntektsåret. Hustruen kan ellers ved å innsende særskilt selvangivelse oppnå at den under ett beregnede skatt blir fordelt mellom henne og mannen forholdsmessig etter enhvers formue og inntekt. Når ektefeller er separert eller til stadighet lever atskilt fra hinannen, lignes de særskilt.

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

¹⁾ St.vedtak 31 januar. Se Ot. prp. nr. 78, 1947. Innst. O. XXXI, 1947. St.tid., forh. i O. s. 2—39; i Lt. s. 27.

6 febr. § 38, nytt siste ledd:

Nr. 2. Hustru, som etter § 11 blir lignet under ett med sin mann for inntekt ved arbeid utenfor hjemmet, kan ved ligningen kreve fradrag for et beløp som svarer til en fjerdedel av denne inntekt, dog høyst med kr. 500. Har ektefellene hjemmeværende barn under 14 år, kan fradrag som nevnt kreves for et beløp som tilsvarer to femtedeler av hustruens arbeidsinntekt, dog høyst med kr. 1 200, og har de to eller flere hjemmeværende barn under nevnte alder, med et beløp som svarer til en halvdel av hustruens arbeidsinntekt, dog høyst med kr. 1 500. Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke når hustruens arbeidsinntekt skriver seg fra mannens eller ektefellenes felles bedrift.

§ 68, sjette ledd:

Når enslig forsørger på grunn av sitt erverv må holde daglig hushjelp av omsyn til hjemmeværende barn som det kan kreves klassefradrag for, blir vedkommende hushjelp ved klasseansettelsen å regne som forsørget. Klassefradrag tilstår bare for 1 hushjelp. Skattepliktig som har krav på klassefradrag for hushjelp etter disse regler, kan i stedet for klassefradrag kreve fradrag for et beløp som svarer til to femtedeler av inntekten, dog høyst med kr. 1 200 dersom han har et hjemmeværende barn under 14 år og for et beløp som svarer til en halvdel av inntekten, dog høyst med kr. 1 500 dersom han har to eller flere hjemmeværende barn.

II.

Bestemmelsene i denne lov gjelder første gang ved ligningen for 1948—49.

6 febr. **Kongelig resolusjon *)** om forbud mot å fange, jage, anskytte eller drepe sel og klappmyss eller medvirke dertil på Newfoundlandet.

6 febr. **Kongelig resolusjon.**
§§ 16 og 17 i kongelig resolusjon av 17 oktober 1930 om Instruksjon om Losvesenet endres til å lyde:

§ 16. Som signaler fra et fartøy for tilkallelse av los brukes:

Om dagen:

1. Det internasjonale signal G: Jeg behøver los.
2. Det internasjonale signal PT: Jeg behøver los.
3. Nasjonalflagget heist på fortoppen.

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

Om natten:

6 febr.

1. Det under navn av blålys alminnelig kjente pyrotekniske lys, vist hvert 15de minutt.
2. Et klart hvitt lys vist like over rekken med korte eller hyppige mellomrom i omtrent et minutt av gangen.
3. Det internasjonale signal PT gitt med signallampe.

§ 17. Når et fartøy som har los ombord nærmer seg losstasjon eller losvaktfelt, skal det med mindre skipsføreren ønsker losskifte:

1. om dagen i siktbart vær vise det internasjonale signalflegg H (Jeg har los ombord) heist på et sted hvor det er godt synlig,
2. om natten på blinkanrop fra losstasjon eller losfartøy svare med morsetegnet H (fire korte blink) vist med signallampe,
3. i usiktbart vær (så vel om dagen som om natten) på anrop fra losstasjon eller fra losfartøy (fire lange støt i tåkehornet) svare med morsetegnet H (fire korte støt) gitt med tåkehorn eller signalflyte.

Kongelig resolusjon om manøvreringsreglement for regulering 6 febr. av Storsjøen i Rendal, Hedmark fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om byplanvedtekter 7 febr. for det regulerte område av og bygningsvedtekter for Askim herred, Østfold fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Vestre Glemmen brannkommune, Østfold fylke. 7 febr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Østre Glemmen brannkommune, Østfold fylke. 7 febr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Søndre Glemmen brannkommune, Østfold fylke. 7 febr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningslovens §§ 57 a, 57, 132 og 144 for Rena bygningskommune, Hedmark fylke. 7 febr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Tofte i Hurum herred, Buskerud fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 7 febr.

*) Kunngj. 23 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

- 7 febr. **Skriv *)** frå Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningslova for Ytre Arna og Eskeland bygningsstrok i Haus herad, Hordaland fylke.
- 9 febr. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om tillegg til § 9 i de alminnelige helseforskrifter for Orkanger herred, Sør-Trøndelag fylke.
- 10 febr. **Rundskrivelse** fra Poststyret til fylkesmennene.

Frankering av statens og kommunenes post.

Ved lov av 27 juni 1947 er § 2 i lov om postvesenet av 8 juni 1928 endret.

«§ 2. Postvesenets egne tjenestesaker er portofri.

Innenriks kan tjenestemerker brukes for statens og kommunenes post, dog ikke for post fra innretninger av inntektsgivende eller ervervsmessig art og institusjoner som utlikner kontingent til støtte for sin virksomhet.

Kongen eller den han bemyndiger, bestemmer i hvilken utstrekning tjenestemerker skal utferdiges samt hvem som har rett til å bruke sådanne.

Hvorvidt og i hvilken utstrekning tjenestemerker for kommunenes post blir å godtgjøre av statskassen, bestemmes av Stortinget.»

Det frankeringsreglement som er tatt inn i «Norsk Lovtidend, 2nen avdeling» 1938, side 853 flg. er blitt noe endret, dels på grunn av lovendringen, dels av andre grunner.

En gjør oppmerksom på at portonoteringstjenesten (§§ 5 og 6 i det tidligere kunngjorte frankeringsreglement) er opphevet fra 1 januar 1948. I postgirotjenesten kan portonotering likevel fremdeles skje, forskriftene om dette er tatt inn i et særskilt reglement om postgirotjenesten.

I de senere årene har det ikke vært bevilget noe beløp av statskassen til tjenestemerker for kommunenes post. Så lenge det er slik har en funnet det riktig at også reglementet uttaler at tjenestemerker til kommunenes post bare kan leveres ut mot kontant betaling. Jfr. § 7, punkt 5.

Av frankeringsreglementet gjengir en nedenfor de bestemmelsene som ikke bare har betydning for posttjenestemennene:

§ 3.

1. For statens og kommunenes post gjelder de alminnelige forskriftene om taksering, vekt og dimensjoner m. m. Frankerin-

*) Kunngj. 23 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

gen skjer enten med vanlige frankeringsmidler eller med tje- 10 febr.
nestemerker.

2. Innenriks kan tjenestemerker brukes for statens og kommunenes post, dog ikke for post fra innretninger av inntektsgivende eller ervervsmessig art og institusjoner som utlikner kontingent til støtte for sin virksomhet. Jfr. nærmere § 4.
3. Istedenfor tjenestemerker kan det brukes frankeringsmaskin med tjenestemerkeavtrykk.
4. Brev med innkalling til mobilisering som er lagt i konvolutt med påtrykk «Militær sak, haster», kan sendes i posten uten tjenestemerke og uten attestasjon når militær befalingsmann eller avdeling står som sender på baksiden av konvolutten.

§ 4. Vanlige frimerker eller vanlige frankeringsavtrykk må brukes:

I. Av disse statsforetakene:

Norsk lysingsblad.

Statens filmkontroll.

Rikshospitalets apotek.

Statens kjøleanlegg i Ålesund.

Kongsberg sølvverk.

Telegrafverket.

Statens og Opplysningsvesenets fonds skoger.

Statens sagbruk.

Vaksdal mølle.

Norges brannkasse.

Statsbanene og Statsbanenes regnskapsrevisjon.

Statens eiendommer i Narvik.

Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

Myntvesenet.

Kongsberg våpenfabrikk.

Raufoss ammunisjonsfabrikker.

Arbeiderbruk- og boligbanken.

Småbruk- og boligbanken.

Fiskeribanken.

Hypotekbanken.

Kommunalbanken.

Statens kornforretning.

Marinens hovedverft.

Rikstrygdeverket med tilsynsmenn og ankenemnder.

Statens arbeidstilsyn.

Kjelkontrollen.

Arbeidsrådet.

10 febr.

Sprengstoffinspeksjonen.
Bank- og sparebankinspeksjonen.
Justervesenet.
Sjødøktighetskontrollen.
Mønstringsvesenet.
Styret for det industrielle rettsvern.
Bergvesenet.
Vrakervesenet.
Trankontrollen.
Norsk rikskringkasting.

II. Av disse kommunale foretakene:

Industrielle bedrifter, kraftanlegg, gassverk, elektrisitetsverk, møller.
Jernbaner, elektriske baner, sporveger og automobilselskaper.
Dampskip.
Telefonanlegg.
Fiskevær.
Handel.
Vannverk.
Reinholdsverk.
Skogbruk.
Kinematografer.
Byforbundet.
Herredsforbundet.
Havnekasser i byene.

III. Av institusjoner som får tilskott av stat eller kommune til å dekke underskott.

Likeens fond som er selvstendige institusjoner, t. eks. Fængselsvesenets fond, og innretninger som tjener offentlige formål uten å tilhøre stat eller kommune, t. eks. trygdekasser etter lov om syketrygd av 6 juni 1930, Det frivillige skyttervesen, Verneforeningens landsforbund m. m.

IV. Til alle slags postsendinger til utlandet.

§ 7.

1. Tjenestemerkene må alltid være satt på postsakene når de blir levert inn.

På adressesiden, og helst nederst til venstre, må det som sender stå en institusjon eller myndighet som har bruksrett, eller en person med tilføyning av bruksberettiget stilling.

2. Andre postsendinger med tjenestemerker på skal settes i porto som ubetalte eller utilstrekkelig betalte private sendinger. Om

svarsendinger se likevel § 10,5, og om visse utilstrekkelig fran- 10 febr.
kerte tjenestemerkesendinger se § 18.

3. Er det brukt tjenestemerke på postsending som ikke er sendt
av eller adressert til institusjon eller person som har bruks-
rett, går poststedene ellers fram som når det er nyttet tid-
ligere brukt frimerke. Men senderen må også gi erklæring om
hvordan han har fått tjenestemerket.

4. Tjenestemerker blir levert ut fra poststedene uten betaling (jfr.
likevel neste leddet) mot skriftlig, egenhendig rekvisisjon fra
en som har rett til å rekvirere slike merker (se § 9). Rekvisisjon
er nødvendig også om frankeringsmaskin blir brukt.

5. Tjenestemerker til kommunenes post kan bare utleveres mot
kontant betaling etter rekvisisjon av den som har rekvisisjons-
rett.

6. Til rekvisisjon og kvittering bruker en bl. 140 for tjenestemerker
som blir levert uten betaling, og bl. 140 b for tjenestemerker
som kommuner kjøper. Disse blankettene er heftet i blokk. Post-
kontorene og poståpneriene leverer dem ut uten betaling, men
bare mot kvittering og bare til dem som har rett til å rekvirere
tjenestemerker (se § 9). For utlevering av kvitteringsblokker
og tjenestemerker gjelder samme legitimasjonsregler som for
utlevering av verdipost.

7. De som har rekvisisjonsrett, er ansvarlige for de mottatte blan-
kettene og for at de ikke kommer i hendene på uvedkommende.

8. Så vidt mulig må de korresponderende rekvirere tjenestemerker
i tilstrekkelig mengde for et kvartal om gangen og så vidt mulig
bare i hele ark.

9. Rekvisisjon må skje særskilt for stat og særskilt for kommune.

10. Kvitteringer som det er rettet eller radert i, skal poststedene
ikke godta. Kvitteringen må være fylt ut slik som blanketten
viser.

11. Private kan få kjøpt tjenestemerker og tjenestebrevkort i filate-
listisk øyemed fra Postverkets frimerkesalg til samlere, Oslo.
Med skriftlige tinginger må det følge frimerker til porto for
å sende tjenestemerkene rekommandert.

§ 8. Vanlige frimerker leverer poststedene bare mot kontant
betaling.

§ 9.

1. Poststyret avgjør hvem som skal ha rett til å rekvirere tjeneste-
merker til statens post. En liste over dem som har slik rett, er
tatt inn i tillegg 29 til Postreglementet. For hver kommune har
bare én person rekvisisjonsrett. For herred og for bykommune

10 febr. er det ordføreren eller en person som ordføreren har oppnevnt i sitt sted. For fylkeskommune er det fylkesmannen eller en person som fylkesmannen har oppnevnt i sitt sted. Det må i tilfelle sendes melding til postkontoret om stedfortrederens navn og stilling. Er et herred eller en fylkeskommune delt mellom flere postdistrikter, må det sendes melding til alle postkontorene. Jfr. § 7.

2. Dersom en som har rett til å rekvirere tjenestemerker, skal fordele disse til dem som har bruksrett, kan han ordne dette med å fylle ut rekvisisjonsblanketten og la den lyde på vedkommendes navn og stilling. Denne kan så få tjenestemerkene utlevert mot kvittering på blanketten.
3. Tjenestemenn som har rett til å bruke tjenestemerker til statens post og som har opprettet postgirokonto for statens midler, kan på rekvisisjon få utlevert utbetalingskort fra Postgirokontoret uten betaling. På kortene blir det trykt: «Statssak».

§ 10.

1. Poststyret avgjør hvem som skal ha rett til å bruke tjenestemerker til statens post. Retten skal innskrenkes til så få som det forsvarlig kan skje.
2. Med de unntak som følger av §§ 3 og 4, avgjør ordføreren hvem som har rett til å nytte tjenestemerker til post fra herred og bykommuner. Fylkesmannen har tilsvarende myndighet til å avgjøre hvem som har rett til å nytte tjenestemerker til fylkeskommunal post.
3. Den som har rekvisisjonsrett for kommune eller fylkeskommune, avgjør om og i hvor stor utstrekning de som har bruksrett etter punkt 2, kan utøve retten ved andre tjenestemenn i vedkommende tjenestegrein. Dette må skje bare i strengt påkrevde tilfelle, og tallet på slike tjenestemenn må avgrenses så mye som mulig.
4. For statens post gir hvert departement de forskrifter om fordeling av tjenestemerker, kontroll med forbruket m. m. som departementet mener er påkrevd. For kommunene og fylkeskommunene gir den som har rekvisisjonsrett, tilsvarende forskrifter.
5. Den som har rett til å bruke tjenestemerker, kan til svarbruk sende med til personer som ikke har slik rett, adressert tjenestebrevkort eller adressert konvolutt med påklebet tjenestemerke, når svaret må forutsettes å bli slik at det kan sendes med tjenestemerke. Adressat på svarkonvolutt eller svarkortet må være vedkommende bruksberettigede institusjon eller myn-

dighet eller vedkommende person med tilføyning av bruksberet- 10 febr.
tiget stilling. Jfr. § 7.

6. På skjemaer til lovbevalte fødselsmeldinger fra jordmor til helserådsformann kan fylkeskontorene klebe tjenestemerker før de blir sendt til jordmødrene.

§ 11.

1. Tjenestemerker blir utgitt av Poststyret.
2. Makulerte tjenestemerker og tjenestebrevkort kan en få ombyttet på poststedene med tjenestemerker og tjenestebrevkort uten innbyttingsavgift. Postkontorene skal sende de makulerte merkene og kortene til Frimerketellingskommisjonen i Poststyret sammen med makulerte frimerker m. m. Summen av tjenestemerker og -brevkort skal føres opp særskilt.
3. Tjenestemerker og tjenestebrevkort har samme verdien som vanlige frimerker og må tas like godt vare på som disse.

§ 12.

1. De som har rett til å bruke tjenestemerker, er ansvarlige for at de bare blir brukt til de slags postsendinger som tjenestemerker kan brukes til.
2. De må selv følge reglene om bruken av tjenestemerker nøye og overfor sine underordnede føre skarpt tilsyn med at merkene blir brukt på lovlig måte. Alle embets- og tjenestemenn som oppdager misbruk, plikter å melde det til vedkommendes nærmeste overordnede, som melder saken til det overordnede departement.
3. Etter § 27,7 i postloven er det bøtestraff for den som nytter tjenestemerker til postsendinger som ikke kan frigjøres med tjenestemerker, eller medvirker til det.

§ 13. Ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsendinger kan ikke frigjøres med tjenestemerker.

Justisdepartementet har i rundskrivelse til fylkesmennene 29 desember 1933 («Norsk Lovtidend, 2nen avdeling» 1933 side 669) uttalt bl. a.:

«Ved kongelig resolusjon av 16 juni d. å. ble det bestemt at all post innenriks fra statsinstitusjoner som etter lov om postvesenet har adgang til å bruke tjenestemerker, fra 1 juli d. å. skal frankeres med sådanne. I den tid som nå er forløpet har det vist seg at det til dels hersker uklarhet med hensyn til reglene for bruk av tjenestemerker. Man finner derfor å måtte innskjerpe at slike merker (foruten til en del av kommunenes post) bare skal brukes til statens post, dvs. bare til å beriktige porto som endelig skal belastes stats-

10 febr. kassen. I alle tilfelle hvor portoutgiftene skal dekkes av private (parter, boer eller lignende) skal alminnelige frimerker brukes. Dette gjelder hva enten det til vedkommende tjenestemann allerede på forhånd er innbetalt forskudd til dekning av omkostninger eller disse skal refunderes senere. En og samme forsendelse skal aldri — således som man har sett eksempel på — frankeres dels med tjenestemerker, dels med alminnelige frimerker. Man skal be tjenestemenn under dette departement være oppmerksom på disse regler og nøye påse at tjenestemerker aldri blir brukt i tilfelle hvor portoutgiftene skal dekkes av andre enn staten.»

Tilsvarende regler må nå gjelde for bruk av tjenestemerker på post fra kommunale institusjoner.

10 febr. **Skriv *)** frå Landbruksdepartementet om at hund i Fjell herad, Hordaland fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt i den tid bufe beiter.

10 febr. **Skrivelse *)** fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ for Lier herred, Buskerud fylke.

10 febr. **Skrivelse *)** fra Forsyningsdepartementet om at lov om bygningsvesenet skal gjelde for fiskeværet Nyksund, Langenes herred, Nordland fylke, innenfor de samme grenser som brann-distriktet.

11 febr. **Skriv *)** frå Forsyningsdepartementet om at lov om brannvesenet vert gjeldande i Aurland herad, Sogn og Fjordane fylke, for det same område som bygningslova.

11 febr. **Skrivelse *)** fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjøres gjeldende for et område av Lånke herred, Nord-Trøndelag fylke.

11 febr. **Skrivelse *)** fra Forsyningsdepartementet om at brannloven skal gjelde for stedet Berlevåg i Berlevåg herred, Finnmark fylke, innenfor de samme grenser som bygningsdistriktet.

12 febr. **Rundskriv** frå Kyrkjedepartementet til presteskap og sokneråd.

Restaurering av kyrkjer og kyrkjeinventar.

Det har i seinare tid hendt gong på gong at det har vore gjort om på kyrkjer og kyrkjeinventar med antikvarisk verd, utan at

*) Kunngj. 23 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

saka føreåt har vore lagd fram for Riksantikvaren eller departementet. Departementet vil difor seia frå:

Ein må ikkje i noko høve gå til å gjera om eller restaurera kyrkjer eller kyrkjeinventar som har antikvarisk verd (kyrkjer eller kyrkjeinventar som er eldre enn 90—100 år), utan at saka føreåt har vore lagd fram for Riksantikvaren. Kjem slik omgjerjing eller restaurering på tale, bør ein ikkje førebu tiltaket endefram med å festa ein arkitekt eller målar. Ein skal venda seg til Riksantikvaren og be om å få kyrkja eller kyrkjeinventaret granska av sakkunnig med tanke på restaurering om så skal vera. Riksantikvaren vil då visa til ein arkitekt eller målar som kan gjera framlegg til restaureringa.

Som nemnt reknar departementet med at kyrkjer eller kyrkjeinventar som er eldre enn 90—100 år, har antikvarisk interesse. Har ei kyrkje frå seinare tid inventar med antikvarisk verd, må spørsmålet om å gjera om noko eller restaurera kyrkja, leggjast fram for Riksantikvaren. Skulle det i noko høve vera tvil om kyrkjer eller kyrkjeinventar har antikvarisk interesse, må saka leggjast fram for Riksantikvaren.

Det same gjeld i slike høve som no er nemnt, når grensa er uklår mellom vanleg vedlikehald og restaurering. Døme: Ei kyrkje skal ha nymåling. Til ei gamal kyrkje emnar ein på nytt inventar eller utstyr som kan verka på interiøret, slikt som glasmaleri, orgel, lys- og varmeinnlegg og lignende. Om nyttilbuingane er gåver eller sjølvkostnad, gjer ingen skilnad her.

Om den praktiske framgangsmåten når ein skal gå til å restaurera eller vola gamalt kyrkjeinventar.

Konservering og fargeoppfrisking på målarstykke og anna småinventar kan til vanleg gjerast på restaureringsatelieret til Riksantikvaren etter avtale føreåt om pris og tid for innsendinga. Messehaklar og anna kyrkjeskud som treng restaurering, kan sendast til Kunstindustrimuseet i Oslo, som vil skifta ut arbeidet til tekstilatelieret sitt og Den norske Husflidsforening etter som arbeidet er. Lyskroner og anna lysstell eldre enn 100 år må ikkje bli omgjorde for elektrisk lys. Det same med altarstakar utan omsyn til alderen. Sprukne kyrkjeklokker eldre enn 100 år må ikkje verta støypte om, før det er røkt etter om det er råd å bota på skaden med sveising. Send Riksantikvaren ei skisse med påførde mål som viser skaden heilt ut, med opplysningar atåt om alderen på klokka, støyparnamn om det finst o. m. Altarkalkar eldre enn 100 år må ikkje gjerast om. Ein må ikkje laga tut på kalken med utbøying eller pålodding. Om-

12 febr. laginga kan gå for seg med å skøyta til ein tettklemd ring med utbøying slik som vist i fig. 2 i aprilrundskrivet 1932 frå bispene.

Til å verna kulturverde som kyrkjene tek vare på, skal ein her nemne eit par ting som ein bør merka seg og akta på:

Målarstykke og anna kunstprydd inventar må ikkje koma ut for vête, vête filler eller vatn elles. Varsam turking med ein fjørkost eller berre ei fjør må gjera tenesta.

Gamle messehaklar bør hanga i skåp og takast ut til lufting med jamne mellombel. (Klehangarar serlaga til dette er å få i Den norske Husflidsforening i Oslo.) Ein må ikkje senda dei til kjemisk reinsking. Treng dei reingjering, må dei sendast til Kunstindustri-museet, tekstilatelieret. Treng dei vøling, vil det like eins vera ei vinning å senda dei dit i tide før skaden aukar og vølingskostnaden blir så mykje drygare.

Det ligg på soknerådet å sjå til med at det blir førd serliste over kyrkjeprydna og anna tilhøyrslø (Kyrkjelova frå 3 august 1897 nr. 1 § 47). Over antikvarisk utstyr som høyrer kyrkja til, bør det vera serskild inventarliste. Kopi av denne skal Riksantikvaren ha.

Om kyrkjegardar, å byggja nye gravkapell, verna om gamle gravminne o. m.

Gjerde og kyrkjeled ved kyrkjer eldre enn 90—100 år må ikkje bli omgjorde og nye gravkapell ved slike kyrkjer ikkje sette opp, utan at spørsmålet føreåt har vore lagt fram for Riksantikvaren og planane er godkjende av Stiftsdirleksjonen. Fyrst bør ein vega på om det ikkje kan greia seg med å innreia eit lite likrom til å setja kistene inn i. Gravminne eldre enn 100 år bør ikkje takast bort eller flyttast utan i samråd med Riksantikvaren.

Ombygging eller større omgjering på alle kyrkjer og restaurering på kyrkjer og kyrkjeinventar med antikvarisk verd krev samtykke av Kyrkjedepartementet (kongelig resolusjon 30 desember 1897).

Mindre omgjering og vølingsarbeid som ikkje går inn under omgrepet vanleg vedlikehald, krev samtykke av Stiftsdirleksjonen (departementskriv 12 oktober 1900 i Lovtidend). — Ut over slikt som går inn under omgrepet vanleg vedlikehald, må det ikkje bli gjort noko med eit kyrkjebygg utan samtykke av kyrkjeleg styremakt.

Med omsyn til all førebuande saksførehaving vil departementet gjera merksam på, at etter Kyrkjelova § 48 er det soknerådet som skal gjera opptak til soknestyret eller kommunestyret om restaurering, større vølingsarbeid eller andre sertilak med kyrkjebygg

og kyrkjegard, jfr. § 47 i Kyrkelova, og § 8 i lov om sokneråd. Soknerådet kan ikkje utan løyving eller samtykke av kommunen gå til noko som fører med seg utgifter for kommunen. 12 febr.

I slike spørsmål bør det vera samarbeid mellom dei kommunale og kyrkjelege styremaktene frå fyrst av.

I nemnder eller utval som blir sett ned til å greia ut og gjennomføra saka, bør det vera målsmenn både for soknerådet og vedkomande kommune (sokn). Presten på staden bør like eins vera med i nemnda eller takast med på råd.

Når saka er ferdig førehavt av styremaktene på staden og skal inn til godkjenning, må det liggja ved teikningar og utgreiingar i 2 eksemplar (det eine til Riksantikvararkivet). Til større vølingsarbeid vil det vera sers tenleg å leggja saka fram for Riksantikvaren til førebels fråsegn, så ein kan prøve å løyse tvilsspørsmål før saka vert send inn til dei kyrkjelege styremaktene.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Distribusjonslege Johan Widding Heiberg Cammermeyers legat» til stipend for en ung medisinsk kandidat eller lege til studieopphold i utlandet, opprettet ved testament av 5 februar 1892. 12 febr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «O. K. Rydlands legat» til Stord Gamleheim, skipa ved testament 13 august 1942 av kjøpmann Ole Knutsen Rydland. 12 febr.

Mellombels lov *)¹⁾ om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927. 13 febr.

Lønnsnemnd.

§ 1. Blir sådan tvist som nevnt i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 § 6 nr. 3 ikke løst ved mekling, sender Riksmeklingsmannen straks melding til Sosialdepartementet om meklinga og om sitt syn på tvisten. Mener departementet at viktige samfunnsinteresser krever at tvisten blir løst uten arbeidsstans kan det innen 4 dager etter at meldinga er kommet, bringe tvisten inn for lønnsnemnd, jfr. § 2. Lønnsnemndas avgjerd har samme virkning som en tariffavtale.

Har partenes forhandlere gitt tilslutning til at meklingsforslag blir satt fram, og blir dette forkastet av en eller begge parter, kan

*) Kunngj. 23 februar i Lovtid, 1 nr. 7.

¹⁾ St.vedtak 5 februar. Se Ot. prp. nr. 125, 1947. Innst. O. nr. 3. St.tid., forh. i Ot. s. 40—74; i Lt. s. 27—38.

13 febr. Riksmeklingsmannen innen 4 dager etter at meldinga om forkastelsen er kommet fram til ham, bringe saka inn for Lønnsnemnda, som enten skal stadfeste forkastelsen, eller bestemme at forslaget skal gjelde som tariffavtale. Blir forkastelsen stadfestet skal Riksmeklingsmannen straks sende melding til Sosialdepartementet, som kan bringe tvisten inn for Lønnsnemnda i samsvar med første ledd.

§ 2. Lønnsnemnda skal ha en formann og seks andre medlemmer med personlige varamenn. Medlemmene med varamenn blir oppnevnt av Kongen eller den han gir fullmakt. To medlemmer blir oppnevnt etter innstilling fra Norsk Arbeidsgiverforening, og to etter innstilling fra Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, i begge tilfelle med personlige varamenn. Medlemmene med varamenn må fylle vilkåra etter lov om arbeidstvister av 5 mai 1927, § 10 nr. 3. De som blir oppnevnt etter innstilling fra Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon kan være medlemmer av en arbeidsgiverforenings eller en fagforenings styre, eller være fast tilsatt i en slik forenings tjeneste.

Av de to hovedorganisasjoners representanter har bare en fra hver organisasjon stemmerett i nemnda. De blir utpekt av sine organisasjoner.

Gjelder en tvist et enkelt yrke, kan hver av hovedorganisasjonene kreve en representant fra dette yrke oppnevnt i stedet for et av de medlemmer som er oppnevnt etter innstilling fra hovedorganisasjonene.

Såfremt faglige eller stedlige interesser gjør det ønskelig, kan Kongen eller den han gir fullmakt oppnevne en særnemnd. Særnemndas arbeidsområde og funksjonstid blir fastsatt av Kongen eller den han gir fullmakt. Før øvrig gjelder reglene i 1.—3. ledd.

Reglene om Arbeidsretten i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 kap. 2 og kap. 5 gjelder så langt de passer.

Utgiftene til nemnda utredes av Statskassa. Kongen eller den han gir fullmakt fastsetter vederlaget til medlemmene.

§ 3. Tvister som omfattes av denne lov må ikke søkes løst ved arbeidsstans før 6 dager er gått etter at saksbehandlingen etter denne lov er endt uten at tvisten er løst.

Oppsiing av tariffavtaler.

§ 4. Så lenge denne lov gjelder kan underavdelinger og medlemmer av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon ikke si opp sine tariffavtaler uten samtykke fra sin hovedorganisasjon.

Arbeidsgiverforeninger eller arbeidsgivere som står utafor Norsk

Arbeidsgiverforening og fagforeninger som står utafor Arbeidernes 13 febr.
Faglige Landsorganisasjon, kan ikke si opp sine tariffavtaler så
lenge denne lov gjelder uten samtykke av en nemnd oppnevnt av
vedkommende departement. Nemnda har tre faste medlemmer. Gjelder
oppsiinga et enkelt yrke eller en enkelt bedrift, skal vedkom-
mende departement oppnevne ytterligere to medlemmer, ett etter
forslag av vedkommende arbeidsgiverforening eller arbeidsgiver og
ett etter forslag fra vedkommende fagforening. Disse to medlemmer
har ikke stemmerett.

Kontroll med individuelle lønnsavtaler m. v.

§ 5. I den utstrekning som Kongen ved særlige forskrifter ved-
tar, skal endringer i lønns- og arbeidsvilkår som ikke er tariffestet,
ikke kunne gjennomføres uten godkjenning av offentlig myndighet.
Det samme gjelder endringer i en tariffavtale der hverken Norsk
Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon
eller et forbund som står i Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon,
er part. Påbud om offentlig godkjenning kan også gis for nye indi-
viduelle avtaler om lønns- og arbeidsvilkår og for nye tariffavtaler
av den nevnte art.

Reglene i første ledd gjelder også for endringer og for nye av-
taler som er gjort etter 8 mai 1945 og som ikke er godkjent av
meklingsmyndighetene etter de regler som hittil har vært gjeldende.

Ymse føresegner.

§ 6. Lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 § 40 gjelder tilsva-
rende for arbeidsstans i strid med denne lovs § 3.

Arbeidsgiver eller arbeidsgivers representant som i strid med
forskrifter etter § 5, forsettlig eller uaktsomt unnlater å bringe en
sak som nevnt i forskriftene inn til godkjenning straffes med bøter
eller fengsel inntil 3 måneder, eller med begge disse straffer.

På liknende måte straffes den som unnlater å rette seg etter
vedtak som blir gjort med heimel i forskriftene.

Lov om arbeidstvister §§ 41—44 gjelder på tilsvarende måte
Lønnsnemnda.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 mars 1949.
De bestemmelser i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 som står i
strid med denne lov, blir satt ut av kraft til sålenge.

Fra den dag denne lov trer i kraft, opphører å gjelde lov av
12 desember 1947 om forlenget gyldighet av lov av 30 juni 1947
om midlertidig lov om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927.

13 febr.

Kongelig resolusjon.*)

Med heimel i § 5 i mellombels lov av 13 februar 1948 om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 blir fastsatt følgende forskrifter om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår:

§ 1. Tariffavtaler som trenger godkjenning.

Endringer i en tariffavtale der hverken Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller et forbund som står i Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon er part kan ikke gjennomføres uten godkjenning av Riksmeklingsmannen. Riksmeklingsmannen kan med bindende virkning fastsette de lønns- og arbeidsvilkår som skal gjelde.

Bestemmelsene i første ledd gjelder også nye tariffavtaler av nevnte art.

§ 2. Individuelle lønnsavtaler som trenger godkjenning.

1. I arbeidsforhold som ikke omfates av en tariffavtale må ingen lønnsauke finne sted uten godkjenning av meklingsmyndighetene dersom den årlige lønn er over kr. 4 000, eller ved endringen bringes over dette beløp.

Det samme gjelder nye avtaler som fastsetter en lønn på mer enn kr. 4 000 årlig.

Som lønn reknes også dyrtidstillegg, gratiale, verdien av fritt opphold, naturalytelser og andre former for bedring av lønns- og arbeidsvilkår.

Godkjenning trengs ikke for lønnsavtaler som er i samsvar med lønnsatser fastsatt i tariffavtaler mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon for tilsvarende arbeid på samme sted.

2. Regelen i punkt 1 gjelder for alle lønnsavtaler som er gjort etter 15 august 1947 i arbeidsforhold som ikke omfattes av en tariffavtale.

3. Individuelle lønnsavtaler som er gjort i tida fra 8 mai 1945 til 15 august 1947 er ikke gyldige med mindre de

- a. er i samsvar med tariffavtale,
- b. er i samsvar med regulativ fra tida før 8 mai 1945,
- c. har gitt de samme dyrtidstillegg som er avtalt mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon,
- d. gjelder en årslønn som med tillegg av enhver art ikke kommer over kr. 8 000,
- e. er godkjent av meklingsmyndighetene.

*) Kunngj. 23 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

§ 3. Godkjenning av meklingsmyndighetene er ikke påkrevd 13 febr.
for vederlag som omfattes av kunngjøring fra Prisdirektoratet om
utbyttebegrensning i aksjeselskaper og begrensning av godtgjørelse
til tillitsmenn i aksjeselskaper, samvirkelag og andre uansvarlige
selskaper.

§ 4. Det som er bestemt i disse forskrifter gjelder lønns- og
arbeidsvilkår i all privat og offentlig virksomhet med unntak av de
lønsmottakere i Statens tjeneste som går inn under lov av 6 juli
1933 (nr. 12) om forhandlingsrett for statstjenestemenn.

§ 5. Brott på disse forskriftene er straffbart, jfr. § 6 i mid-
lertidig lov av 13 februar 1948 om tillegg til lov om arbeidstviser
av 5 mai 1927.

§ 6. Disse forskrifter gjelder fra 13 februar 1948.

Kongelig resolusjon *) om forbud mot i 1948 å fange, jage, 13 febr.
anskyte eller drepe sel og klappmyss eller medvirke dertil
før 23 mars klokken 7.00 innen det område som ligger mellom 67°
og 77° nordlig bredde og mellom 5° østlig lengde og 17° vestlig
lengde Greenwich meridian.

Kongelig resolusjon. *)

13 febr.

I medhold av mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering
og anna regulering av næringsverksemd fastsettes følgende

regler om eksportavgift ved utførsel
av treskip.

§ 1. Ved utførsel etter 13 februar 1948 av nye eller brukte
dekkede fiske-, fangst- og fraktfartøyer av tre eller åpne fiske-
båter av tre, skal leverandøren betale $\frac{4}{5}$ av forskjellen mellom ut-
førselsprisen (salgsprisen ved utførsel) og lovlig pris ved salg på
innlandet etter gjeldende prisbestemmelser.

Ved fastsettelsen av utførselspris og innlandspris, skal legges
til grunn samme salgs- og leveringsvilkår. Finansdepartementet fast-
setter i tvilstilfelle nærmere regler om hvem som regnes som lever-
andør og hva som skal regnes som utførselspris og innlandspris.

§ 2. Avgiften skal betales innen slike frister og til den som
Finansdepartementet bestemmer.

Ved for sen innbetaling, skal det svares strafferenter etter
departementets bestemmelse.

Avgiften med renter kan inndrives ved utpantning.

§ 3. De avgifter som kommer inn, skal brukes til prisutjevning.

*) Kunngj. 23 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

13 febr. § 4. Finansdepartementet treffer nærmere bestemmelser om avgiftens beregning, innkrevning, kontroll med dette og om anvendelsen av avgiften.

Departementet avgjør i tvilstilfelle om et fartøy eller en båt går inn under bestemmelsene, og kan også gjøre unntak fra avgiftsbestemmelsene.

§ 5. Finansdepartementet kan treffe bestemmelse om at den myndighet som etter denne kongelige resolusjon tilligger departementet, skal utøves av Prisdirektoratet.

13 febr. **Kongelig resolusjon. *)**

I medhold av mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd fastsettes bestemmelser om eksportavgift for tønner og tønнемateriell i samsvar med et framlagt utkast.

Utkastet lyder så:

Bestemmelser om prisutjevningsavgift for tønnestav og bøkret emballasje.

§ 1. Ved utførsel av sildetønner plikter selgeren å betale en prisutjevningsavgift på kr. 4,75 pr. $\frac{1}{4}$ sildetønne og kr. 3,25 pr. $\frac{1}{2}$ sildetønne.

Ved utførsel av sildetønner av andre størrelser og tønnestav av gran og furu skikket til framstilling av sildetønner, skal det betales avgifter som fastsettes av Finansdepartementet i forhold til de avgifter som i første ledd er fastsatt for sildetønner.

Finansdepartementet kan også treffe bestemmelse om at det skal betales utjevningsavgift ved utførsel av annen bøkret emballasje enn den som er nevnt i første og annet ledd og halvfabrikata til slik emballasje. Herunder kommer industritønner og landbruks-tønner av enhver størrelse og art og tønnestav av gran, furu eller lauvtre til framstilling av tønner. Finansdepartementet treffer bestemmelser om avgiftens størrelse.

§ 2. Avgiften skal betales innen slike frister og til den som Finansdepartementet bestemmer.

Ved for sen innbetaling skal det svares strafferente etter departementets bestemmelse.

Avgiftene med renter kan drives inn ved utpanting.

§ 3. Avgiften skal brukes til prisreguleringsformål.

§ 4. Finansdepartementet treffer nærmere bestemmelser om avgiftsberegningen, innbetalingen, kontrollen og anvendelsen av mid-

*) Kunngj. 23 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

lene. Finansdepartementet kan gi en sammenslutning av næringsdrivende eller et oppnevnt utvalg fullmakt til å oppkreve avgiftene etter nærmere fastsatte regler eller godkjenne en frivillig utjevningsordning som måtte bli vedtatt av de ervervsdrivende som avgiften berører. Departementet kan også, dersom det finnes påkrevd, oppnevne et styre til å behandle spørsmål i forbindelse med avgiften etter nærmere regler som departementet gir. 13 febr.

Finansdepartementet kan gjøre unntak fra de her fastsatte bestemmelser og treffe avgjørelse om nedsettelse eller bortfall av avgiften.

§ 5. Finansdepartementet kan treffe bestemmelse om at den myndighet som etter denne kongelige resolusjon tilligger departementet, skal utøves av Prisdirektoratet.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

13 febr.

I de ved kongelig resolusjon av 12 desember 1947 fastsatte regler for samferdselsrådets organisasjon og virksomhet skal § 2 heretter ha følgende ordlyd:

Rådet skal til sine møter innkalle en representant fra Forsvaret oppnevnt av Forsvarsdepartementet. For øvrig skal det tilkalle representanter for de forskjellige grener av samferdselsadministrasjonen som sakene berører. Videre kan det, i den utstrekning det finner det nødvendig, tilkalle representanter for de faglige organisasjoner, for yrkesorganisasjonene og andre som berøres av de forskjellige saker.

Bestemmelser *) om fredning m. v. av ferskvannskreps i Østfold, Akershus, Hedmark, Oppland, Buskerud og Vestfold fylker. 13 febr.

Skrivelse *) om bruk av piggråd til gjerde i Oslo. 13 febr.

Rundskrivelse fra Justis- og politidepartementet. 16 febr.

Regnskap som avlegges av regnskapsførere ved fylkesmannsembetene, dommerembetene, tinghusene og påtalemyndigheten og politiet.

Med hjemmel i § 2 i lov av 8 februar 1918 om statens revisjonsvesen har departementet truffet bestemmelse om at regnskaper med bilag, antegnelser, besvarelser og desisjoner til regnskaper som avlegges av regnskapsførere ved fylkesmannsembetene, dommer-

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

16 febr. embetene, påtalemyndigheten, politiet og ved tinghusene blir å sende direkte til eller fra Riksrevisjonen uten å sendes gjennom departementet. Denne ordning har i noen utstrekning allerede vært gjennomført således for politiet, jfr. regnskapsinstruksen av 21 juni 1937, men blir i framtiden å følge for alle de ekspedisjoner som er nevnt ovenfor.

Riksrevisjonen har pekt på at det i de her omhandlede regnskaper ofte blir pådratt staten utgifter som departementet etter dets praksis skulle ha samtykket i på forhånd. Hvor departementet har gitt sitt skriftlige samtykke, hender det videre ofte at dette ikke blir lagt ved regnskapene hvilket leder til unødig skriftveksling og bryderi. Riksrevisjonen har derfor bedt innskjerpet at departementets samtykke blir innhentet som nevnt, og videre at departementets skriftlige samtykke blir å legge ved regnskapene som bilag til disse.

16 febr. **Fiskereglar *)** for Skjåk herad, Opland fylke.

16 febr. **Fiskereglar *)** for Øystre Slidre herad, Opland fylke.

16 febr. **Fiskereglar *)** for Verdal herad, Nord-Trøndelag fylke.

18 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Dr. med. Alexandra Ingiers legat for studentstipendier» til studenter ved Universitetet i Oslo, opprettet ved testament av 11 november 1939.

18 febr. **Skrivelse**)** fra Landbruksdepartementet om bruk av § 55 i jordlova overfor innbyggdsboende eiere av jordbruk i Heddal herred, Telemark fylke.

20 febr. **Kongelig resolusjon.**

Kirke- og undervisningsdepartementet gis myndighet til å dispensere fra det foreløpige reglement for realskoleeksamen, godkjent ved kongelig resolusjon av 6 desember 1946, når det gjelder fagkretsen ved eksamen (§§ 2 og 3).

20 febr. **Kongelig resolusjon.**

Den godtgjøring som ved sportelloven av 4 februar 1938 § 95, 1. ledd, er bestemt for forkynnelse av dokument, forhøyes i medhold av samme paragrafs annet ledd fra 1 mars 1948 inntil videre

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

***) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

til kr. 4 — fire kroner — for forkynnelser for personer 20 febr.
som er bosatt i Lavik og Brekke lensmannsdistrikt i Sogn
og Fjordane fylke.

Kongelig resolusjon *) om anvendelse av skogkonsesjonsloven 20 febr.
og jordkonsesjonsloven og om nedsettelse av skog- og jordkonse-
sjonsgrensene for Oslo.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av skogkonsesjongsgren- 20 febr.
sene for Åsnes herred, Hedmark fylke.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av skog- og jordkon- 20 febr.
sesjongs grensene for Nittedal herred, Akershus fylke.

Kongeleg resolusjon. *) 20 febr.
I samhøve med § 4, 2. leden i millombils lov av 10 juli 1936 til
å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov av 2 august 1946,
vert gjevi desse føreseigner om avgift på omsetninga
av mjølk:

1. Alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri,
mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag eller andre forret-
ningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsenten,
skal betala ei avgift til å fremja omsetninga av mjølk, ost og
smør i samhøve med millombils lov av 10 juli 1936, jfr. lov
av 2 august 1946.

Avgifta vert sett til 0,25 øre pr. liter kumjolk og geitemjolk
som vert levert til forbrukar eller ovannemnde verksemdar i
tida frå og med 1 mars 1948 til og med 28 februar 1949.

2. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

Kongeleg resolusjon. *) 20 febr.
I samhøve med millombils lov av 10 juli 1936 til å fremja
umsetnaden av jordbruksvaror vert gjevi desse føreseigner om ut-
jamningsavgift på konsummjølk for tida 1 mars 1948
til og med 28 februar 1949:

Østlandets Melkesentral, Telemark Mjølkesentral, Aust-Agder
Melkesentral, Vest-Agder Melkesentral, Vestlandske Mjølkesentral,
Møre Mjølkesentral, Trøndelag Melkesentral og Nord-Norges Melke-
sentral får rett til å krevja opp utjamningsavgift på konsummjølk
hjá ikkje-medlemer av sentralane i tida 1 mars 1948 til og med

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

20 febr. 28 februar 1949 i samsvar med millombils lov av 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Det vert teki atterhald om rett til kva tid som helst å taka attende løyvet til å krevja opp avgift.

20 febr. **Kongelig resolusjon. *)**

1. Kongelig resolusjon av 26 januar 1945 om bemyndigelse for vedkommende departement til i befridde områder midlertidig å utøve den myndighet som er tillagt Kongen i lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfor nødenheter og andre varer oppheves.

2. Gjeldende bestemmelser som er gitt med hjemmel i den under punkt 1 nevnte kongelige resolusjon av 26 januar 1945 skal ha fortsatt gyldighet inntil de blir opphevet.

3. Vedkommende departement gis fullmakt til å utferdige regler om rasjonering av de vareslag som bestemmelser nevnt under punkt 2 omhandler, og til å endre og oppheve slike bestemmelser.

20 febr. **Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene.**

Oppnevning av takstmenn til verditakst over fast eiendom og avhjemling av slik takst.

Departementet har antatt at herreds- eller byretten i alminnelighet plikter å etterkomme en begjæring om oppnevning av takstmenn til verdsetting av fast eiendom (eller skip) med tilbehør og etter begjæring å foreta avhjemling av en slik takst, jfr. rundskriv av 24 april 1937 (innt. i Norsk lovtidend 2. avd.).

På slike takster kommer imidlertid reglene i skjønnsloven av 1 juni 1917 ikke uten videre til anvendelse, jfr. lovens § 1, første ledd.

Da det i praksis har vist seg å herske atskillig uklarhet og uensartethet med hensyn til fremgangsmåten ved oppnevning av takstmenn og ved avhjemling av slike takster, finner departementet det hensiktsmessig å redegjøre nærmere for sitt syn på hvorledes rettene bør gå fram når de får med slike takster å gjøre.

1. Oppnevning av takstmenn.

En begjæring om oppnevning av takstmenn bør foruten en tydelig og tilstrekkelig betegnelse av den eiendom som ønskes taksert, inneholde opplysning om rekvisitens rettslige forhold til eiendommen og øyemedet med taksten. Videre bør det opplyses om det i

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

den senere tid har vært holdt verditakst over eiendommen. Et beløp 20 febr. tilstrekkelig til å dekke oppnevningsgebyret til staten, jfr. sportel-lovens § 13, punkt 2, og mulig porto må innbetales forskuddsvis.

Begjæringen bør ikke tas til følge, med mindre eiendommen ligger innenfor dommerens embetskrets og rekvirenten i egenskap av eier, kjøper, panthaver m. v. har en særskilt tilknytning til eiendommen. Dersom dommeren har kjennskap til at det nylig har vært holdt verditakst over eiendommen etter foranledning av rekvirenten eller med samtykke av ham, bør takstmenn ikke oppnevnes på nytt, med mindre rekvirenten har rimelig grunn til å begjære ny takst, f. eks. fordi det foreligger forhold som har endret verdien etter at den tidligere takst ble holdt.

Blir begjæringen tatt til følge, oppnevner dommeren en eller flere uhildete og skikkede takstmenn som antas å være villige til å påta seg vervet. Takstmennene kan enten oppnevnes blant dem som står i det kommunale skjønnsmannsutvalg, eller blant andre skikkede og kyndige personer innen vedkommende kommune, innen dommerens embetskrets eller om nødvendig også utenfor embetskretsen. Antallet bør være 2 dersom det ikke uttrykkelig blir begjært oppnevnt et annet antall, og dommeren finner dette hensiktsmessig. Rekvirentens forslag til mennsoppnevning bør legges til grunn dersom vedkommende långiver m. v. er enig, og det ikke av særskilte grunner anses utilrådelig.

Har en oppnevnt takstmann ikke tidligere avgitt forsikring som skjønnsmann i henhold til skjønnssloven, bør dommeren foreholde ham de plikter som påhviler en skjønnsmann og ta imot hans forsikring om at han så vel i denne sak som i alle framtidige saker vil utføre sitt verv som skjønnsmann samvittighetsfullt og etter beste overbevisning.

2. Avhjemling.

Retten bør ikke medvirke til avhjemling av verditakst med mindre takstmennene på forhånd er oppnevnt av samme rett i sam-svar med prinsippene i punkt 1 foran, eller den finner å kunne oppnevne dem umiddelbart før eller i sammenheng med avhjemlingen.

Under avhjemlingen og protokolleringen bør dommeren påse at takstforretningen foruten vanlig intimasjon for protokollerte skjønnssforretninger inneholder opplysning om:

Hvem som har begjært taksten; i hvilken egenskap rekvirenten har opptrådt; i hvilket øyemed taksten er begjært; en tydelig og tilstrekkelig betegnelse av den takserte eiendom og dennes eier; hvem som i tilfelle har fått varsel til taksten og hvilke inter-

20 febr. esserte som har møtt; eventuelle tidligere takster fra senere tid; samt det takstbeløp hver av takstmennene nå stemmer for. Videre bør taksten i tilfelle inneholde den særskilte taksering av visse deler av skjønnsobjektet samt den begrunnelse og de veiledende opplysninger med beskrivelse av eiendommen som takstmennene finner hensiktsmessig for formålet. Mulige bilag til takstforretningen bør legges fram og enten tas inn i taksten eller nevnes i og vedheftes protokollen.

Dommeren bør når han finner grunn til det spørre takstmennene hvilke alminnelige prinsipper de har lagt til grunn for taksten. Avviker disse prinsipper fra de vanlige vurderingsregler, bør dommeren nekte å avhjemle taksten, med mindre avvikelsen i det særlige tilfelle har en rimelig grunn. Blir taksten i et slikt tilfelle allikevel avhjemlet, bør den inneholde en uttrykkelig angivelse av de særlige prinsipper som er lagt til grunn for vurderingen og en begrunnelse for hvorfor dette har vært ansett hensiktsmessig.

Avhjemlingen underskrives av dommeren og takstmennene.

For avhjemlingen betales gebyr til statskassen etter sportellovens § 19. Godtgjøringen til takstmennene betales av rekvirenten. Dersom ikke annet er avtalt eller følger av forholdene i det enkelte tilfelle, vil forutsetningen i alminnelighet være at mennene skal ha samme godtgjøring som ved skjønn etter skjønnslovens regler, jfr. sportellovens §§ 90 og 91, 2. ledd. Når takstmennene er oppnevnt blant dem som står i de særlige utvalg av domsmenn, eller utenfor skjønnsmannsutvalget eller utenfor kommunen, antas betalingen i så fall å kunne begjæres fastsatt av retten overensstemmende med sportellovens § 90, 2. ledd i sammenheng med avhjemlingen av taksten.

20 febr. **Skrivelse ***) fra Forsyningsdepartementet om regulering av kvartalet Amtmann Bloms gate—Rådhusgaten—Schwenckegaten—Engene, D r a m m e n, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

21 febr. **Skrivelse **)** fra Forsyningsdepartementet om at lov om brannvesenet unntatt kapitel IV om brannredskaper og kapitel V om slukningsvesen, skal gjøres gjeldende for hele S a n d a r herred, Vestfold fylke.

23 febr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Meldinger til folkeregistrene.

I henhold til lov om folkeregistrer av 15 november 1946 § 12, 2. ledd og i medhold av kongelig resolusjon av samme dag, hvor-

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

**) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

etter Statistisk Sentralbyrå inntil videre skal fungere som sentral- 23 febr. kontor for folkeregistreringen, har Statistisk Sentralbyrå utferdiget forskrifter om ordningen og føringen av de kommunale folkeregistrer.

I sammenheng med dette vil departementet henlede oppmerksomheten på den meldeplikt som er pålagt fylkesmennene og domstolene:

I. Meldinger fra fylkesmennene.

Ifølge § 12 i forskriftene skal det bl. a. sendes meldinger til folkeregistrene om adopsjons- og separasjonsbevillinger. For adopsjonsbevillinger viser en også til adopsjonslovens § 28.

Departementet har i samråd med Statistisk Sentralbyrå fastsatt følgende framgangsmåte for meldinger i adopsjonssaker:

Fylkesmannen sender melding til folkeregistret i den kommune hvor barnets virkelige foreldre er bosatt om at barnet er adoptert. Er barnet født utenfor ekteskap, sendes meldingen bare til folkeregistret i den kommune hvor moren er bosatt. Meldingen skal inneholde opplysning om foreldrenes (eventuelt bare morens) navn og adresse, barnets kjønn, fødselsdag og i tilfelle fornavn. Meldingen må ikke inneholde opplysninger om adoptivforeldrenes navn eller om barnets slektsnavn etter adopsjonen.

Fylkesmannen sender også melding til folkeregistret i den kommune hvor adoptivforeldrene er bosatt. Denne melding skal inneholde opplysning om adoptivforeldrenes navn og adresse og om barnets kjønn, fødselsdag og i tilfelle fornavn. Meldingen må ikke inneholde opplysninger om de virkelige foreldres navn eller om barnets slektsnavn før adopsjonen.

Selv om de virkelige foreldre og adoptivforeldrene bor i samme kommune, sendes de to meldinger hver for seg.

Meldinger om separasjonsbevillinger har også tidligere vært sendt folkeregistrene fra fylkesmannen. Noen nærmere instruks herom antas unødvendig.

Meldinger om statsborgerbevillinger som hittil har vært sendt fra fylkesmennene vil heretter bli sendt direkte fra Justisdepartementet.

II. Meldinger fra domstolene.

Forskriftenes § 12 pålegger vedkommende domstol å sende melding til folkeregistret om:

separasjon,
skilsmisse,

tap av statsborgerlige rettigheter, jfr. straffelovens § 29 nr. 2 og

landssviklovens § 11, jfr. § 10 nr. 1 og 4,

æresoppreising i henhold til straffelovens §§ 75 og 76,

anordning og oppheving av verjemål,

23 febr. oppheving av adoptivforhold i henhold til §§ 22 og 23 i adopsjonsloven av 2 april 1917.

Meldeplikten påhviler den domstol som treffer endelig avgjørelse av det forhold som skal meldes. Meldingen må gi opplysning om fra hvilken dag avgjørelsen ble endelig.

Vedlegg.

Forskrifter

om ordningen og føringen av de kommunale folkeregistrer.

(Gitt av Statistisk Sentralbyrå.)

Kap. 1.

Innledning.

§ 1. I henhold til lov om folkeregister av 15 november 1946 skal det fra 3 desember 1946 føres folkeregistrer ved kommunal foranstaltning i alle landets kommuner overensstemmende med følgende forskrifter gitt i medhold av nevnte lov.

§ 2. Ved kongelig resolusjon av 15 november 1946 er Statistisk Sentralbyrå bemyndiget til i overensstemmelse med lovens § 3, å fungere som Sentralkontor for folkeregistreringen i landet og til som sådant å føre kontroll med folkeregistrenes virksomhet og gi forskrifter om gjennomføringen av bestemmelsene i denne lov.

§ 3. I folkeregistrene skal opptas alle som er hjemmehørende i Riket, også de personer som er midlertidig fraværende i utlandet. Enhver person skal innføres i folkeregisterets hovedregister i den kommunen der han til enhver tid har sitt faste bosted. (Se § 4.) Midlertidig opphold i annen kommune som varer 4 måneder og derover, skal registreres i oppholdskommunens oppholdsregister. Om hva det registreringsmessig sett forstås med midlertidig opphold, se § 4 de tre siste avsnitt og definisjonen i § 29 i disse forskrifter.

§ 4. En person anses registreringsmessig sett som fast bosatt der hvor han vanligvis tar sin døgnhvile, dvs. nattesøvn eller tilsvarende hvile.

Tilbringer en person på grunn av sitt yrke eller stilling eller av annen grunn sin døgnhvile skiftevis på to eller flere bestemte steder, regnes han som fast bosatt i den kommunen hvor han nærmest må anses å høre hjemme.

Familieforsørgere regnes som regel som fast bosatt der hvor familiens hjem er, selv om vedkommende av hensyn til sitt arbeid i ukens arbeidsdager er nødt til å bo i en annen kommune.

Sjøfolk og andre som på grunn av sitt yrke stadig skifter oppholdssted, skal betraktes som fast bosatt på det sted hvor de har sin familie eller som av andre grunner må regnes som deres hjemsted.

Personer som oppholder seg i barnehjem, gamlehjem, pleiehjem, skolehjem og lignende, regnes som fast bosatt på anstalten, og bortsatte pleiebarn og gamle og fattige der hvor de er utsatt i pleie, uansett hvem som betaler for oppholdet.

En person som for sin utdannelses skyld oppholder seg i kortere eller lengere tid i en annen kommune enn der hvor han hører hjemme, regnes, med mindre han har levert flytteattest, som fast bosatt i den kommunen hvor han har sitt hjem, og ikke der han oppholder seg.

Personer som er under behandling på sykehus, sinnssykehus, klinikker og lignende, regnes alltid som midlertidig til stede på anstalten og fast bosatt på det sted hvor de har sitt hjem eller hadde sitt faste oppholdssted før innleggelsen. Det samme gjelder legemlig og åndelig syke som er satt ut i privatpleie.

Personer som oppholder seg i straffeanstalt og lignende, regnes ikke som fast bosatt på anstalten, men der hvor de hadde sitt bosted før de ble satt inn.

Kap. 2.

Ordning av folkeregistrene.

De enkelte registrer.

§ 5. I hver kommune skal det føres:

- I. Hovedregister over alle personer som er fast bosatt i kommunen.
- II. Avgangsregister over alle personer som etter hvert er strøket av hovedregisteret på grunn av død, flytning fra kommunen eller på grunn av at vedkommendes bopel er ukjent (forsvunne).
- III. Navneregister over alle personer som står eller har stått i hovedregisteret siden det ble opprettet.
- IV. Oppholdsregister over personer som har oppholdt seg midlertidig i kommunen i 4 måneder eller lenger, eller har meldt at de akter å gjøre det.

Dessuten skal folkeregisteret føre hjelperegister for henholdsvis personer som er flyttet ut av kommunen og for personer som flytter inn til kommunen. Disse hjelperegistrer skal benyttes som erindringsregistrer inntil registreringen er i orden både i innflytningskommunen og i utflytningskommunen.

23 febr. Foruten de ovenfor nevnte registrer som er obligatoriske for alle kommunale folkeregistrer, har det enkelte register anledning til å føre andre registrer av lokal interesse for vedkommende kommune, som f. eks. eiendomsregister, ekstraregister over midlertidig opphold og lignende.

Til alle de obligatoriske registrer skal, hvis intet annet er bestemt, brukes de skjemaer som er fastsatt av Sentralkontoret.

Utfyllingen av registerkortene.

§ 6. Hovedregisteret med tilhørende navneregister og oppholdsregisteret opprettes på grunnlag av folketellingslistene ved Statens folketelling 3 desember 1946 og overensstemmende med rundskrivelse nr. 2 fra Statistisk Sentralbyrå til kommunene. Som hovedregisterblad nyttes skjema A, som navnekort skjema B og som oppholdskort for midlertidig tilstedeværende skjema C.

Sentralkontoret kan gi tillatelse til at folkeregistrer som er opprettet ved kommunale vedtak i henhold til lov av 24 juni 1915, i overgangstiden nytter sine gamle hovedregisterblad for de personer som står i registeret pr. 3 desember 1946, dog under forutsetning av at disse blir skrevet om på autorisert skjema innen utgangen av 1950.

Alle personer som er fast bosatt i kommunen, skal ha eget registerblad i hovedregisteret, unntagen barn under 15 år, herunder stebarn og adoptivbarn, som bor hos sine foreldre eller eventuelt hos en av dem. Disse kan føres på begge foreldrenes registerblad hvis foreldrene bor sammen, ellers på registerbladet for den av foreldrene som barnet bor hos. Når barnet blir 15 år, fylles ut et eget registerblad. Det er dog ikke noe i veien for at de registrer som måtte ønske det også gir alle barn under 15 år eget registerblad.

Navnekort skal fylles ut for alle som blir innført i hovedregisteret, også for alle barn under 15 år som bare står på foreldrenes registerblad. På navnekortet for barn under 15 år som står oppført på registerbladet til den ene eller begge foreldrene, skal stå henvisning til farens, eventuelt morens kort, og adresseforandringer er det bare nødvendig å notere på familiekortet.

De forandringer som skjer etter 3 desember 1946 blant den registrerte befolkning og blant de personer som oppholder seg midlertidig i kommunen, vil bli meldt folkeregisteret, dels av publikum selv, dels av de forskjellige offentlige myndigheter. Dette gjelder så vel tilgang til registeret ved fødsel og innflytning som avgang ved dødsfall og utflytning og forandringer og supplering av de opplysninger som registrene inneholder om den enkelte person, som f. eks. inngåelse og oppløsning av ekteskap, forandring i statsborgerforhold og lignende. Jfr. kap. 3 og 4.

Hver gang registerførereren mottar slike meldinger, skal han på 23 febr. foreskrevet måte foreta de nødvendige notater på registerbladene og utføre de ekspedisjoner som er pålagt ham i disse forskrifter.

Ordningen av kortene i de enkelte registrer.

§ 7. I Hovedregisteret skal registerbladene stå ordnet etter vedkommende persons bosted i kommunen. Det skal brukes skillekort mellom hver eiendom.

I byer og tettbebygde strøk med ordnede gater (veier) og husnummer, ordnes registerbladene alfabetisk etter gatenes eller veienes navn, og deretter etter husnummer.

Inneholder en eiendom flere boliger, gis hver av disse nummer etter beliggenheten i oppgang og etasje, forhus og bakgård, hovedbygning og sidebygning osv., og registerbladene for bosatte på eiendommen står ordnet etter bolignummer.

Alle boliger som eiendommen inneholder skal stå oppført på skillekortet med tilføyelse av boligens nummer, og bolignummeret noteres ved siden av adressen på registerbladene for de personer som bor i vedkommende bolig.

I de rene landdistrikter skal hovedregisteret være ordnet etter sokn og innenfor dette i skolekretser. Innenfor skolekretsene ordnes registerbladene etter gårds- og bruksnummer. Er det flere boliger på samme eiendom, gis hver av disse nummer som nevnt ovenfor og registerbladene for dem som bor på eiendommen ordnes etter dette.

I kommuner som omfatter både tettbebygde strøk og spredt bebyggelse, kan det være praktisk å la registeret stå ordnet dels etter vei- og husnummer, dels etter gårds- og bruksnummer. Dog bør registerbladene for de personer som bor i samme skolekrets være ordnet på samme måte. Den ordningen som her er nevnt, må gjennomføres også i eldre folkeregistrer.

I Avgangsregisteret som består av registerbladene for de personer som etter hånden er flyttet ut av kommunen, er forsvunnet eller er avgått ved døden, skal registerbladene for utflyttede, forsvunne og døde, ordnes i hver sin avdeling og innenfor hver avdeling etter avgangsnummer og avgangsr. Nummereringen av registerbladene som etterhånden tas ut av hovedregisteret, skjer fortløpende i den orden avgangen blir registrert av folkeregisteret i vedkommende kalenderår.

Flyttede, forsvunne og døde skal ha hver sin nummerrekke og nummeret betegnes slik: Fl. nr. / år, U. nr. / år og D. nr. / år. Registerbladets nummer i avgangsregisteret føres på vedkommendes navnekort, slik at en kan finne fram til registerbladet.

23 febr. I eldre folkeregistrer gjennomføres denne ordning av avgangsregisteret for personer som går ut av hovedregisteret etter 3 desember 1946.

Navneregisteret skal bestå av navnekort for alle personer som til enhver tid står i hovedregisteret og de som etterhånden er gått ut siden registerets opprettelse. Også barn under 15 år, som ikke har eget registerblad, skal ha eget navnekort.

Kortene for menn og kvinner skal stå hver for seg.

For hvert kjønn ordnes kortene alfabetisk etter etternavn og fornavn. Er både fornavn og etternavn ens, ordnes etter fødselsdato, slik at kortet for den eldste kommer først.

Personer med utenlandske navn skal stå i streng alfabetisk orden, men for personer med andre navn nyttes lydmetoden, dvs. at det er uttalen av navnet og ikke hvordan det staves som er avgjørende for hvilken plass kortet skal ha i registeret.

Stumme bokstaver i navn tas det ikke hensyn til, som f. eks. stum h i navn som Dahl, Johsen og lignende. Begynner navnet med stum H, Hvistendal, settes kortet på V, men det lages et henvisningskort etter den faktiske bokstavering. C-navn som i alminnelighet uttales med K, f. eks. Carlson, Christensen og lignende ordnes på bokstav K, som om det var skrevet med K. Henvisningskort anses i slike tilfelle unødvendig. Navn som begynner med Sch, f. eks. Scheen, Schei settes på Sj, og her settes også kort omfattende navn som uttales på samme måte, eksempelvis Sjursen, Sjølie osv.

Navn som skrives med Sch, men som uttales som sk, eksempelvis Schau, Schreiner, settes på Sk.

Navn som staves forskjellig, men uttales likt, som Johansen, Johannessen, Wiig, Vik, ordnes etter uttalen uten hensyn til skrive-måten.

Navn som ender på «sen», «søn» og «son» settes sammen.

Navn som skrives med ld eller nd f. eks. Fjeld, Sande, ordnes som om de var stavet henholdsvis Fjell og Sanne. Navn som staves med o, mens uttalen er å, f. eks. Hov, ordnes etter uttalen.

Henvisningskort må brukes i alle tvilsomme tilfelle.

For å finne lettvis fram kan det lønne seg for de større folke-registrer å bruke navneskillekort for avdelinger med samme navn, f. eks. Hansen, Johansen, Pettersen og lignende og innenfor disse igjen å ha alfabetisk oppdeling.

Når en person flytter ut av kommunen, forsvinner eller avgår ved døden, skal navnekortet fremdeles bli stående på plass i navne-registeret påført vedkommendes nummer i avgangsregisteret. Hvis en utflyttet person igjen bosetter seg i kommunen eller en forsvunnet

person kommer tilbake, strykes avgangsnummeret på navnekortet 23 febr. samtidig som registerbladet settes på plass i hovedregisteret.

Blir det nødvendig av plasshensyn å arkivere registerbladene og navnekortene for de utgåtte, må disse oppbevares i folkeregisterets magasin i samme orden som de sto i navnerregisteret og avgangsregisteret. Det er bare tillatt å arkivere kortene for de personer som er flyttet ut eller er døde for minst 10 år siden.

Kortene i Oppholdsregisteret som omfatter de personer som har oppholdt seg eller eventuelt vil komme til å oppholde seg midlertidig i kommunen i 4 måneder eller lenger (skjema C), skal være ordnet alfabetisk. Kortene fjernes etter hvert som vedkommende forlater kommunen, eller når det midlertidige opphold går over til fast bosettelse.

De kommuner som ønsker det, kan også opprette et eget register for de midlertidig tilstedeværende i kommunen ordnet etter bosted sammen med hovedregisterbladene for de fast bosatte i vedkommende bolig. Opplysninger om den midlertidig tilstedeværende person må i tilfelle skrives på et skjema av en annen farge enn registerbladene for de fast bosatte, slik at det tydelig skiller seg ut fra disse. Dette skjema fjernes når vedkommende forlater kommunen. Går det midlertidige opphold over til fast bosettelse, erstattes det med et vanlig registerblad (skjema A).

Kap. 3.

Melding og registrering av fødsler, dødsfall, vigsler og andre meddelelser fra offentlige myndigheter.

§ 8. Etter § 12 i loven om folkeregistrer er førere av kirkelige og sivilstandsregistrer pliktige til å gi melding på foreskreven måte til folkeregisteret om alle fødsler, dødsfall og vigsler blant den bosatte befolkning i kommunen. For fødte barn skal også gis melding om navngivelse og navneforandringer ved dåp, som finner sted etter at fødselen er meldt folkeregisteret. Ellers har enhver offentlig myndighet plikt til å gi folkeregisteret melding om de forhold som etter gjeldende bestemmelser skal registreres av dette.

Fødsler.

§ 9. Ethvert barn som fødes skal føres inn i folkeregisteret i den kommunen hvor barnets foreldre (moren) er registrert som fast bosatt når fødselen meldes til folkeregisteret.

Når folkeregisteret mottar slik melding, undersøkes om barnets foreldre (mor) er innført i hovedregisteret. I så fall føres barnet

23 febr. inn på farens og morens registerblad hvis barnet er født i ekteskap og på morens hvis barnet er født utenfor ekteskap. Samtidig skrives ut et navnekort for barnet.

Er barnet lagt inn på barnehjem eller satt ut i pleie hos private, skrives ut eget registerblad for barnet i vedkommende kommune.

Alle barn som meldes skal registreres, også de som er døde før registreringen finner sted. I siste tilfelle må barnet registreres samtidig både som født og som død. Jfr. § 10 om registrering av dødsfall.

Hvis barnets navn ikke er oppgitt på fødselsmeldingen, settes «gutt», «pike», og navnet innføres så snart folkeregisteret har fått rede på det fra soknepresten.

Når et folkeregister mottar fødselsmelding for et barn hvis foreldre (mor) ikke er fast bosatt i kommunen, men står i oppholdsregisteret som midlertidig bosatt der, noteres barnets navn og når og hvor det er født, på oppholdskortet. Deretter sendes fødselsmeldingen til folkeregisteret i den kommunen som er oppgitt som foreldrenes (morens) faste bosted, slik at fødselen kan bli registrert på foreldrenes (morens) registerblad. Får registerføreren melding om at barnet er satt ut i pleie i kommunen, skrives ut eget registerblad for barnet.

Dødsfall.

§ 10. Dødsfall blant kommunens befolkning registreres etter de offisielle dødsmeldinger som folkeregisteret mottar fra soknepresten og forstandere for ordnede dissentermenigheter. Får folkeregisteret på annen måte rede på at en person er avgått ved døden, skal registerføreren, før han registrerer dette, skaffe en offisiell dødsattest fra vedkommende sokneprest (dissenterprest) som har registrert dødsfallet i sin kirkebok, eller en bevitnelse fra skifteretten (lensmannen).

Står den døde i hovedregisteret, noteres på foreskreven måte på registerbladet dødsdatum, dødssted og avgangsnummer. Dette nummer føres også på navnekortet, og registerbladet overføres til avgangsregisterets avdeling for døde. For barn under 15 år som bare står oppført på foreldrenes kort, noteres dødsfallet her, og samtidig overføres de foreliggende opplysninger om barnet til et eget registerblad som settes ned i avgangsregisteret.

Var avdøde gift og bodde sammen med hustru og barn under 15 år, må det passes på at alle hjemmeværende barn under 15 år står oppført på morens kort. Hvis begge foreldrene er døde, skal det skrives ut eget registerblad for hvert barn.

Hvis det konstateres at den døde bare har oppholdt seg midlertidig i kommunen og er fast bosatt i en annen kommune, sendes den

mottatte dødsmelding til folkeregisteret på vedkommendes faste bo- 23 febr.
sted. I tilfelle vedkommende er innført i folkeregisterets oppholds-
register over midlertidig tilstedeværende, gjøres notat om dødsfallet
på kortet.

Hvis det ikke er mulig for folkeregisteret å få rede på i hvilken
kommune den avdøde var fast bosatt, sendes dødsmeldingen til Sen-
tralkontoret.

Vigsel.

§ 11. Folkeregisteret skal motta melding fra soknepresten om
ekteskap inngått mellom personer som oppgir å være bosatt i kom-
munen, eller som akter å bosette seg der etter giftermålet. Er begge
ektefellene innført i hovedregisteret fra før, flyttes registerbladene
til den nye adressen. På begge registerblad noteres når ekteskapet
ble inngått. Hustruens pikenavn oppføres på mannens blad og man-
nens navn på hustruens. På hustruens registerblad noteres hennes
navn som gift. Dessuten noteres for begge ektefeller deres foreldres
navn og yrke fra vigselmeldingen, hvis denne opplysning ikke finnes
på registerbladet fra før. Hustruens navnekort som ugift skal bli
stående på plass i navneregisteret, men det gjøres merknad om gifter-
målet og hennes navn som gift. Samtidig skrives ut et navnekort på
hennes nye navn med hennes adresse som gift.

Mannens navn og fødselsår noteres på hustruens kort og hu-
struens navn og fødselsår på mannens kort.

Flytter en eller begge ektefeller ved giftermål inn fra en annen
kommune, skal flytteattest fra den tidligere bostedskommune leveres.

Andre forhold som skal meldes folkeregisteret fra de offentlige myndigheter.

§ 12. Adopsjon. Folkeregisteret skal motta melding om
adopsjonsbevilling fra fylkesmannen. Meldingen skal sendes til folke-
registeret i den kommunen hvor barnet bor. På barnets kort i hoved-
registeret noteres datoen for fylkesmannens skrivelse. Er barnet
under 15 år og det anbringes hos adoptivforeldrene, må det strykes
på det eller de kort hvor det før var oppført og overføres til adoptiv-
foreldrenes registerblad, hvis disse bor i kommunen. På barnets kort
i navneregisteret gjøres notat om adopsjonen.

Hvis adoptivforeldrene er bosatt i en annen kommune, må folke-
registeret der underrettes om adopsjon.

Separasjon. Melding skal sendes fra den myndighet som
i vedkommende tilfelle har gitt separasjonsbevillingen (fylkesman-
nen, Justisdepartementet eller vedkommende rett).

Notat om separasjonsdato gjøres på registerbladet til begge ekte-

23 febr. feller. Barn under 15 år registreres hos den av foreldrene som har det hos seg.

Skilsmisse. Melding om når bevillingen er utstedt eller når dom er avsagt sendes folkeregisteret av Justisdepartementet eller vedkommende rett.

Skilsmisdatoen noteres på registerbladet og navnekortet til begge ektefeller eller den av ektefellene som er registerført i folke-registeret.

Navneforandringer. I henhold til navnelovens bestemmelse skal folkeregisteret få melding om navneforandring fra Justisdepartementet.

På registerbladet oppføres det nye navn samtidig som det settes en strek over det gamle. Det opprettes nytt navnekort for vedkommende med henvisning fra det gamle til det nye navnekort.

Forandring i statsborgerforhold. Melding om bevilling av norsk statsborgerskap skal gis av Justisdepartementet.

Melding om tap av statsborgerlige rettigheter gis av vedkommende rett.

Melding om suspensjon av stemmerett gis av påtalemyndigheten. Opplysningen noteres på hovedregisterbladet med tilføyelse av datoen på Departementets skriv.

Umyndiggjørelse og opphevelse herav. Melding om umyndiggjørelse og opphevelse herav, om straffedommer og æresoppreisning gis av vedkommende rett.

Kap. 4.

Melding og registrering av flytninger, midlertidig fravær og skifte av bopel innen samme kommune.

Flytninger.

Melding og registrering av flytning i utflytningskommunen.

§ 13. Etter § 6 i lov om folkeregistrer er enhver som gir opp sin bopel i en kommune (folkeregisterdistrikt) for å flytte til en annen kommune (annet distrikt) i Norge, pliktig til å melde dette til folkeregisteret på bostedet og skaffe utflytningsattest for seg og den husstand som flytter med ham.

Når det gjelder barn, gamle og fattige som på foranledning av offentlig myndighet anbringes i barnehjem, skolehjem, gamlehjem, pleiehjem og liknende eller i privat familie i en annen kommune, har vedkommende offentlige myndighet plikt til å skaffe flytteattest

for vedkommende, og sende den til folkeregisteret i den nye bosteds- 23 febr.
kommunen. Jfr. § 4.

§ 14. Ved melding om flytning til folkeregisteret skal den meldepliktige gi opplysning for seg selv og de personer som skal flytte ut sammen med ham om: fullt navn, fødselsdag og -år, fødested, stilling i familien, ekteskapelig stilling, statsborgerforhold, trosamfunn, yrke og navn og adresse på arbeidsgiver for flytningen. Videre skal oppgis så nøyaktig som mulig den nye adressen.

Melding om flytning kan skje så vel skriftlig som muntlig.

Flyttemeldingen skal skrives på fastsatt blankett (skjema 1). Denne skal kunne fås utlevert foruten i folkeregisteret, også på postkontorer, politistasjoner, i aviskiosker og liknende.

Skjer meldingen muntlig ved personlig frammøte i folkeregisteret av den meldepliktige, utfylles meldingsblanketten av registerføreren eller den han bemyndiger til det etter den meldepliktiges opplysninger, og undertegnes av den meldepliktige.

§ 15. Den ønskede flytteattest utstedes på grunnlag av flyttemeldingen og de opplysninger som foreligger om vedkommende person i folkeregisteret. Hustru og barn føres på hovedpersonens flytteattest. Hushjelp, losjerende og andre husstandsmedlemmer som ikke hører til familien, skal ha hver sin attest.

Hvis det viser seg at en person som søker om flytteattest ikke står innført i hovedregisteret som fast bosatt i kommunen, kan flytteattest ikke utstedes.

For hver flytteattest skrives ut en gjenpart. Til flytteattesten skal brukes skjema 2 og til gjenparten skjema 3. På baksiden av gjenparten av flytteattesten (flyttevarslet) noteres opplysning om forhold som er av betydning for vedkommendes borgerlige rettigheter og plikter, som umyndiggjørelse, straffedommer som medfører tap av statsborgerlige rettigheter, æresoppreisning m. m. Jfr. folkeregisterlovens § 12 3dje avsnitt. Disse opplysninger skal ikke stå på den originale flytteattesten.

Flytteattesten skal leveres til den meldepliktige mens gjenparten av flytteattesten (flyttevarslet) straks skal sendes til folkeregisteret i den kommunen som er oppgitt som innflytningssted i flyttemeldingen.

Datoen da flytteattesten ble utstedt noteres på vedkommendes hovedregisterblad og på flyttemeldingen. Flyttemeldingene oppbevares ordnet etter datoen for flytteattesten og brukes som erindringsregister for utflyttede.

§ 16. Folkeregisteret på utflytningsstedet skal få melding fra folkeregisteret på innflytningsstedet om at flytteattesten er levert

23 febr. og at innførsel i folkeregisterets hovedregister har funnet sted. (Jfr. §§ 21 og 22.) Inntil da skal registerbladet for den utflyttede bli stående på plass i hovedregisteret.

Når utflytningskommunen får ovenfor nevnte melding fra innflytningskommunen, skal registerføreren notere på den utflyttedes registerblad og navnekort navnet på den nye bostedskommunen og datoen for innføringen i folkeregisteret der. Hovedregisterbladet og navnekortet forsynes med nr. i avgangsregisteret for flyttede, og registerbladet overføres til avgangsregisteret. Vedkommendes flyttemelding i erindringsregisteret for utflyttede fjernes, mens navnekortet blir stående på plass som før.

§ 17. Hvis en person melder flytning og får flytteattest men allikevel ikke oppgir sin bopel i kommunen, skal flytteattesten leveres tilbake til det folkeregister som har utstedt den. Dette skal straks melde fra til det folkeregister som har fått varsel om flytningen, at denne ikke kommer til å finne sted. Flytteattesten og flyttemeldingen i erindringsregisteret for utflyttede makuleres, og det settes en strek over merknaden på registerbladet om at flytteattest er utstedt.

Melding og registrering av flytning i innflytningskommunen.

§ 18. Når et folkeregister mottar gjenparten av en utstedt flytteattest (flyttevarsel) fra en annen kommune, settes flyttevarslet foreløpig i erindringsregisteret for innflytting inntil flytningen er blitt meldt på foreskrevet måte.

§ 19. Etter folkeregisterlovens § 6, annet ledd, skal den som flytter inn i en kommune levere flytteattesten i folkeregisteret på det nye bosted senest 8 dager etter innflyttingen. Vedkommende regnes registreringsmessig sett som fast bosatt i kommunen fra den dag han leverer flytteattest og blir innført i folkeregisterets hovedregister. Inntil da betraktes oppholdet i kommunen bare som midlertidig.

Folkeregisteret skal gi den meldepliktige en bevitnelse for at flytteattesten er levert og at registreringen er i orden. Til denne nyttes skjema 4.

§ 20. Når folkeregisteret på innflyttingsstedet mottar en flytteattest, må denne sammenholdes med flyttevarslet, og det påses at det ikke er foretatt noen rettelser eller tilføyelser i attesten. Det undersøkes deretter i navneregisteret om den eller de personer som den gjelder for har vært fast bosatt i kommunen etter at registeret ble opprettet. I så fall finnes fram det gamle registerblad. Her noteres fra hvilken kommune vedkommende er flyttet inn, datoen da flytteattesten ble forevist i folkeregisteret og den innflyttedes

adresse i tilflytningskommunen. Videre føres på registerbladet de 23 febr. forandringer i vedkommendes forhold som har funnet sted siden den siste registrering. Nummeret i avgangsregisteret strykes, og bladet settes på plass i hovedregisteret. På navnekortet strykes henvisningsnummeret til avgangsregisteret, og den nye adressen noteres.

Har den innflyttede ikke vært fast bosatt i kommunen siden opprettelsen av folkeregisteret fylles ut registerblad og navnekort på foreskreven måte, som straks settes på plass i hovedregisteret og i navnekartoteket. Det må påses at alle de opplysninger foreligger som skal kreves gitt til registeret ved innflyttingen, og hvis flytteattesten er ufullstendig eller feil utfyllt, må registeret straks innhente de nødvendige supplerende opplysninger fra vedkommende innflytter selv eller eventuelt fra folkeregisteret på hans tidligere bosted.

§ 21. Når den innflyttede er blitt innført i hovedregisteret på det nye bosted, sendes melding til det folkeregister som har utstedt flytteattesten om at vedkommende har flyttet inn og datoen for innføringen i hovedregisteret i innflyttingskommunens folkeregister. Til denne melding brukes skjema 5 som er likelydende med skjema 4, og kan skrives ut som en gjenpart av dette.

§ 22. Bosetter en person seg i en annen norsk kommune enn den som er oppgitt i flytteattesten, skal folkeregisteret på innflyttingsstedet ta imot flytteattesten, rette opplysningen om tilflytningssted på denne og innføre vedkommende i folkeregisteret på foreskreven måte.

I slike tilfelle må melding om innflytting sendes både til folkeregisteret på det tidligere bosted som har utstedt flytteattesten, og til folkeregisteret i den kommunen som vedkommende hadde oppgitt å skulle flytte til, og som skal ha mottatt gjenparten av flytteattesten, med anmodning om å oversende denne. (Jfr. § 15, nest siste avsnitt.) Til den sistnevnte melding nyttes skjema 6.

§ 23. Har et folkeregister mottatt varsel om innflytting (gjenpart av flytteattest) fra en annen kommune, og vedkommende innflytter ikke har meldt seg innen 1 måned etter at flyttevarslet er mottatt, skal folkeregisteret i den utstrekning det er mulig, foreta undersøkelse om vedkommende oppholder seg i kommunen.

Hvis dette ikke er tilfelle, og det heller ikke er kommet melding om at vedkommende har tatt bopel i en annen kommune, skal det folkeregister som har sendt flyttevarslet underrettes med anmodning om å undersøke forholdet.

Flyttevarslet blir fortsatt stående i erindringsregisteret.

Melder vedkommende seg senere, sendes vanlig melding på skjema 5 til det folkeregister som har utstedt flytteattesten.

23 febr. Hvis den flyttede tross alle undersøkelser i begge kommuner ikke kan finnes, overføres hans registerblad på bostedet til avgangsregisteret med påtegning om at han er forsvunnet.

Flytting ut av landet.

§ 24. Når en person gir opp sin bopel i Norge for å bosette seg fast i utlandet eller oppholde seg der i minst 4 måneder, skal han melde dette til folkeregisteret i sin bostedskommune overensstemmende med § 6 og § 8 i loven om folkeregistrer. Melding skal skje etter de regler som er gitt i § 14 i disse forskrifter.

§ 25. Folkeregisteret på bostedet utsteder flytteattest etter de regler som er gitt i forskriftenes § 15, 1. og 2. ledd, og leverer den til den meldepliktige. Melding til tilflytningsstedet bortfaller.

Registerføreren noterer på vedkommendes registerblad og navnekort datoen for flytteattesten, det land vedkommende har oppgitt å skulle flytte til og nummeret i avgangsregisteret, og registerbladet overføres til avgangsregisterets avdeling for flyttede. Personkortet blir stående i navnerregisteret.

Datoen for flytteattesten føres på flyttemeldingen som oppbevares i registeret for utflyttede.

Flytting til Norge fra utlandet.

§ 26. Norsk statsborger som flytter fra utlandet til Norge for å bosette seg her, skal innen 8 dager etter ankomsten til den kommunen hvor han akter å bosette seg, melde seg personlig til folkeregisteret og vise fram pass eller annet legitimasjonspapir. Jfr. lov om folkeregistrer, § 8, 2. ledd.

§ 27. Folkeregisteret innfører den som er flyttet inn i hovedregisteret og navnerregisteret på vanlig måte.

For å unngå dobbeltregistrering skal videre folkeregisteret søke opplysning om vedkommende tidligere har vært bosatt i Norge, og i tilfelle når og i hvilken kommune. Hvis vedkommende flyttet fra kommunen etter at folkeregisteret var opprettet der, skal folkeregisteret på det siste bosted i Norge gis opplysning om den innflyttedes nye adresse, slik at vedkommende kan bli strøket av registeret hvis han fremdeles står der.

§ 28. Utlendinger som flytter inn i landet for å bosette seg, skal melde seg for politiet, ikke til folkeregisteret. Folkeregisteret i den kommunen hvor vedkommende tar opphold, skal få de nødvendige opplysninger fra politiet og innføre vedkommende i registeret på grunnlag av disse.

Midlertidig opphold og fravær.

23 febr.

§ 29. Som midlertidig til stede i oppholdskommunen og samtidig midlertidig fraværende på det faste bosted, regnes registreringsmessig sett enhver som uten å levere flytteattest oppholder seg i kortere eller lengere tid i en annen kommune enn der hvor vedkommende er fast bosatt og opptatt i folkeregisterets hovedregister.

§ 30. Etter lovens § 7 og § 8 skal enhver som tar midlertidig opphold i en annen kommune enn den han er fast bosatt i, og oppholdet er beregnet å vare minst 4 måneder, melde dette til folkeregisteret på oppholdsstedet innen 8 dager etter at vedkommende er kommet til kommunen. Opphold av under 4 måneders varighet behøver en ikke melde, men antas det å vare utover 4 måneder, skal det meldes innen utløpet av dette tidsrom.

Når det gjelder legemlig og åndelig syke som er lagt inn til behandling i sykehus, sinnssykehus og liknende og personer satt inn i fengsel, straffeanstalt osv., er det anstaltens bestyrer som har plikt til å foreta meldingen når oppholdet ved anstalten varer 4 måneder og derover. Det samme gjelder for internater, for skoleelever og studerende av enhver art.

Disse meldinger kan skje skriftlig eller muntlig. Skjer meldingen skriftlig, skal brukes skjema 7, som den meldepliktige kan få utlevert på postkontorene, jernbanestasjoner, i avis kiosker og liknende steder.

§ 31. Folkeregisteret skal gi den meldepliktige kvittering på skjema 8 for at melding om midlertidig opphold i kommunen er mottatt og skrive ut et oppholdskort (skjema C) for vedkommende, som settes ned i registeret over midlertidig tilstedeværende i kommunen.

Folkeregisteret på det faste bosted gis melding om at vedkommende har tatt midlertidig opphold i kommunen (skjema 9). Dette skal notere opplysning om det midlertidige fravær på hans hovedregisterblad.

§ 32. Når en person som har meldt midlertidig opphold i en kommune, forlater kommunen, er han pliktig til å melde fra til folkeregisteret på oppholdsstedet. Til denne melding skal nyttes skjema 10.

Når slik melding mottas eller når folkeregisteret på annen måte får rede på at den midlertidig tilstedeværende person er reist fra kommunen, tas vedkommendes oppholdskort ut av oppholdsregisteret, og melding sendes folkeregisteret på bostedet med opplysning om når det midlertidige opphold i kommunen opphørte, og hvis

23 febr. mulig, om vedkommendes nye adresse hvis denne er kjent (skjema 9). Disse opplysninger noteres på vedkommendes registerblad.

§ 33. Hvis en person som har oppholdt seg i kortere eller lengre tid i en annen kommune enn den hvor han er fast bosatt, og ønsker å bosette seg fast i oppholdskommunen, må vedkommende skaffe flytteattest fra folkeregisteret i den tidligere bostedskommune overensstemmende med de regler som gjelder for flytting fra en kommune til en annen. Jfr. forskriftenes § 13 og § 14. Dette gjelder dersom oppholdet i kommunen ikke er av den art at det etter bostedsdefinisjonen i § 4 registreringsmessig sett skal regnes som midlertidig. Folkeregisteret skal kreve flytteattest også om vedkommende tidligere har meldt seg til folkeregisteret i overensstemmelse med bestemmelsen i folkeregisterlovens § 7 og er innført i kommunens oppholdsregister.

Vedkommende regnes registreringsmessig sett som fast bosatt i oppholdskommunen fra den dag flytteattesten leveres i folkeregisteret. Jfr. folkeregisterlovens § 6. Fra samme tidspunkt regnes vedkommende som flyttet for godt ut fra sin tidligere bostedskommune og kan strykes av folkeregisteret der.

§ 34. Når en person som har oppholdt seg midlertidig i kommunen leverer flytteattest, skal folkeregisteret innføre ham i sitt hovedregister og gi melding til det tidligere bosted, slik som fastsatt i forskriftenes § 21.

§ 35. Hvis en person ønsker å ta fast bopel i en kommune men erklærer at han ikke kan skaffe flytteattest som følge av at han av en eller annen grunn for tiden ikke er innført i folkeregisteret i noen kommune her i landet, kan folkeregisteret føre vedkommende inn i sitt hovedregister på vanlig måte etter så vidt mulig å ha undersøkt riktigheten av de meddelte opplysninger.

Skifte av bolig innenfor samme kommune.

§ 36. Enhver som flytter fra en bolig til en annen innenfor samme kommune, har etter § 9 i folkeregisterloven plikt til å gi melding om adresseforandringen for seg og sin familie til folkeregisteret innen 8 dager etter at boligskiftet har funnet sted. Meldingen skal skje på skjema 10.

Når folkeregisteret mottar slik melding for en person som er fast bosatt i kommunen, skal den nye adressen noteres på vedkommendes registerblad og navnkort, og registerbladet flyttes til den nye plass i registeret.

Hvis melding om boligsifte mottas for en person som er midlertidig til stede i kommunen, noteres adresseforandringen på opp-

holdskortet hvis slikt foreligger. Hvis vedkommende ikke har meldt 23 febr. seg til folkeregisteret tidligere, skrives ut et oppholdskort på grunnlag av meldingen om boligskiftet.

Huseieres og andres meldeplikt.

§ 37. Etter folkeregisterlovens § 10 har huseiere plikt til å melde til folkeregisteret i kommunen når leieforholdet inntreffer og når det opphører. Samme plikt har innehavere av leilighet når en person flytter til eller fra hans leilighet. Meldingen skal gis for enhver som tar fast eller midlertidig opphold i kommunen, skifter over fra en bolig til en annen innenfor kommunens grenser eller som forlater kommunen for å ta fast eller midlertidig opphold i en annen kommune. Meldingen skal skje skriftlig og gis på skjema 10.

Huseiere, pensjonatinnnehavere, fremleiere og liknende som avgir husrom til andre, er dog fritatt for meldeplikten til folkeregisteret hvis den flyttede viser kvittering fra folkeregisteret for at han selv har meldt flyttingen.

Melding fra huseiere, innehavere av leilighet osv. er å betrakte som et varsel om at det er foretatt en forandring i et boligforhold, og den kan ikke legges til grunn for registrering unntagen for skifte av bopel innen kommunen.

Når det gjelder flyttinger fra og til andre kommuner, må folkeregisteret alltid undersøke forholdet hvis melding ikke også kommer inn fra den flyttede selv.

Kap. 5.

Revisjon av folkeregistrene.

§ 38. I henhold til § 4 i loven om folkeregistrer er alle kommuner pliktig til å revidere sitt folkeregister etter de oppgaver over befolkningen som innhentes ved Statens folketellinger. Regler for hvordan denne revisjonen skal foregå gis av Statistisk Sentralbyrå.

Til kontroll av de kommunale folkeregistrer i tiden mellom disse landstillinger, er kommunestyret berettiget til å holde særskilte kommunale folketellinger ved å dele ut skjemaer til gårdeierne. Enhver gårdeier er pliktig til når han mottar tellingslister, å fordele personlistene til de som bor på hans eiendom og samle listene inn igjen i utfylt stand til fastsatt tid.

Hvilke opplysninger som kommunens beboere er pliktig til å gi folkeregisteret ved disse tellinger er nærmere fastsatt i lovens § 5 og andre oppgaver kan ikke innhentes uten Sentralkontorets samtykke.

23 febr. § 39. Registerbladene i hovedregisteret sammenliknes med de innkomne tellingslister og de forskjellige opplysninger om den enkelte person kontrolleres og eventuelt suppleres. Samtidig skrives ut registerblad for barn som er fylt 15 år hvis disse bare har stått på foreldrenes kort.

Viser det seg at en person som finnes på tellingslistene ikke er innført i folkeregisteret, må det undersøkes hvorfor vedkommende oppholder seg i kommunen og i tilfelle han har tatt fast bopel der, skrives ut et registerblad for ham til hovedregisteret. Samtidig må folkeregisteret kreve seg forevist flytteattest fra det tidligere bosted. Folkeregisteret skal selv sende meddelelse om registreringen til folkeregisteret der, slik at vedkommende kan bli strøket av registeret.

Hvis en person som står oppført i hovedregisteret ikke finnes på tellingslisten for det oppgitte bosted, må vedkommende ettersøkes, eventuelt med politiets hjelp. Finnes vedkommende oppgitt under en annen adresse, rettes registeret. Opplyses det at han er flyttet til en annen kommune, må folkeregisteret i denne kommune anmodes om å bekrefte innflyttingen. Kan oppholdsstedet for en registerført person tross iherdige undersøkelser ikke bringes på det rene, overføres registerbladet til avgangsregisterets avdeling for forsvunne. Registerbladets nummer i dette register noteres på navnekortet.

Sjøfolk må ikke overføres til avgangsregisteret før det foreligger sikre opplysninger om at vedkommende har bosatt seg i en annen kommune.

Mens sammenlikningen mellom tellingslisten og registerbladene pågår, foretas ingen registrering. De meldinger om innflyttinger, fødsler, dødsfall osv. som kommer inn etter tellingsdagen, registreres når kontrollen er ferdig.

I de år det ikke blir holdt hverken landsfolketelling eller lokal telling i kommunen, er registerføreren pliktig til å gå igjennom folkeregisteret og skrive ut registerblad for de personer som i årets løp har fylt 15 år, og som ikke tidligere hadde eget registerblad i hovedregisteret.

Kap. 6.

Opplysninger til offentlige myndigheter og private personer og institusjoner.

§ 40. Når en offentlig myndighet i embets medfør ber om opplysninger fra folkeregisteret, skal registerføreren hurtigst mulig og uten betaling gi disse. Politiet skal til enhver tid ha anledning til å få de opplysninger fra folkeregisteret, som er nødvendig for deres arbeid.

Registerførere kan tillate offentlige tjenestemenn å foreta undersøkelser i registeret. Registeret eller enkelte deler herav må dog aldri fjernes fra folkeregisterets kontor.

§ 41. Private personer og institusjoner vil på anmodning kunne få oppgitt en navngitt persons adresse, dersom den etterspurte ikke har nedlagt forbud mot at adressen oppgis. Merknad herom skal i så tilfelle finnes på vedkommendes navnekort og registerblad.

For ettersøkning av en adresse kan, hvis kommunestyret bestemmer det, kreves en avgift hvis størrelse fastsettes av Finansdepartementet, som må betales enten adressen finnes eller ikke. Skal det gis skriftlig svar, kan det kreves returporto.

Etter anmodning kan registerføreren mot en avgift fastsatt av Finansdepartementet gi en bevitnelse for at en person oppholder seg i kommunen eller har oppholdt seg der i et bestemt tidsrom. Andre opplysninger eller bevitnelser kan registerføreren ikke gi til private personer eller institusjoner. Han har således ikke anledning til å utstede attester om fødsel, vigsel eller dødsfall.

§ 42. Registerføreren og hans personale har taushetsplikt med hensyn til de opplysninger som finnes i folkeregisteret, og registerføreren er ansvarlig for at ingen uvedkommende får adgang til registeret.

§ 43. De kommunale folkeregistrer er pliktig til å sende Sentralkontoret de oppgaver om den registerførte befolkning som til enhver tid blir pålagt dem. Sentralkontoret fastsetter disse innberetningers form og innhold og framsendelsesmåten.

Kap. 7.

Forskjellige bestemmelser.

§ 44. Folkeregisteret ledes av en registerfører som tilsettes av kommunestyret. Tilsettingen skal godkjennes av Sentralkontoret.

Registerføreren er ansvarlig for at registeret føres og holdes à jour overensstemmende med loven og de gjeldende forskrifter, og at meldeplikten til andre folkeregistrer og til Sentralkontoret strengt overholdes. For at registerføringen skal bli fullstendig, må han videre nytte høvet til samarbeid med andre kommunale myndigheter for å få hurtigst mulig kjennskap til de forandringer som er skjedd innen befolkningen, og som skal meldes til og registreres av folkeregisteret.

§ 45. Innføring på registerkort og blanketter må skje med tydelig skrift. Ved utfylling av meldingsblanketter og navnerregisterkort bør nyttes skrivemaskin i den utstrekning det er praktisk.

Når rettelse på registerkortene må foretas, settes en lett strek

23 febr. over det som står fra før, og det riktige skrives ved siden av. Radering på registerbladene er ikke tillatt.

§ 46. Registerføreren kan innkalle til sitt kontor enhver person over 15 år som oppholder seg i kommunen, for at vedkommende skal gi de opplysninger som er påbudt i loven om flytteforhold og liknende for seg og sin husstand. De forlangte opplysninger kan gis skriftlig. Møter vedkommende personlig, har han ikke rett til noen erstatning for skyss, diet eller tap av arbeidsfortjeneste.

Overtredelse av bestemmelser i loven og de gitte forskrifter, kan meldes til politiet og straffes i tilfelle med bøter. Registerføreren avgjør i hvilke tilfelle slik anmeldelse skal skje.

§ 47. Klager over at et folkeregister føres på en mangelfull måte, over at registerføreren unnlater å gi de påbudte meldinger til andre registrer osv. sendes til Sentralkontoret. Dette kontor er bemyndiget til, i henhold til § 3 i folkeregisterloven, å føre kontroll med folkeregistrenes virksomhet og gi de nødvendige pålegg for å sikre seg at registreringer er i orden, avgjøre tvistespørsmål registrer imellom eller mellom disse og publikum.

Registerføreren er pliktig til å rette seg etter de pålegg som blir gitt av denne myndighet. Han skal la de inspektører som eventuelt blir sendt ut fra Sentralkontoret få adgang til registeret og gi de opplysninger om folkeregisteret som de måtte be om.

§ 48. Utgifter ved anskaffelse av kartotekskuffer og skap og registerkort til hovedregisteret, oppholdsregisteret samt navneregisteret, bæres av den enkelte kommune. Kommunen må selv sørge for å få det nødvendige antall kort fra det firma (et av de firmaer) som er overlatt trykningen av disse.

Alle blanketter og skjemaer fastsatt til bruk for publikums meldinger til folkeregisteret og folkeregisterets meldinger og innberetninger til andre registrer og Sentralkontoret, som er påbudt i henhold til loven, skal trykkes for Statens regning, og folkeregisteret vil få det nødvendige antall tilsendt ved henvendelse til Statens Trykksakssekspedisjon i Oslo.

Registerføreren må sørge for at han alltid har tilstrekkelig opplag av registerkort og andre skjemaer, og i god tid før beholdningen slipper opp, rekvirere nytt opplag. Blankettene til bruk for publikum skal legges ut på steder hvor det er lett å få tak i dem.

23 febr. **Fiskeregler** *) for Sæl herred, Opland fylke, med unntak av Nordre Koloen statsalmenning.

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Nes 23 febr. herred, Hedmark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Askim 24 febr. herred, Østfold fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Kvaløya 25 febr. sund herred, Finnmark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om opphevelse av bestemmelse om påbud om vaksinasjon mot kolera av hele besetningen på alle norske skip som skal anløpe egyptisk havn.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 26 febr. Hoffsjordet, gnr. 31, bnr. 1, Ullern, Oslo, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Mellombels lov *)¹⁾ om oppbeholding av priskeføre- 27 febr. segner og anna.

§ 1. Førsegene 28 januar 1942 om korleis reglane om prisar, rasjonering og forsyning skal haldast oppe gjeld til så lenge men ikkje lenger enn til 1 januar 1949.

§ 2. Denne lova tek til å gjelda 1 mars 1948.

Kongelig kunngjøring *)²⁾ om krisetilleggsavgift til 27 febr. statskassen på tobakkvarer fra 1 mars 1948.

Stortinget har 26 februar 1948 gjort dette vedtaket:

Fra den tid Kongen bestemmer skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen på tobakkvarer beregnet av detaljsalgsprisen etter vedføyd prosentsats:

1. Sigarer, sigaretter og sigarethylser	50 pst.
2. Røyketobakk	40 »
3. Skråtobakk og snus	25 »

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft som gjeldende fra og med 1 mars 1948.

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

¹⁾ St.vedtak 26 februar. Se Ot. prp. nr. 83, 1947. Innst. O. I og nr. 10. St.tid., forh. i Ot. 77—109, 110—111; i Lt. s. 38.

²⁾ Se St.prp. nr. 1, kap. 2030. Innst. S. nr. 32. St.tid., s. 392—399.

27 febr. **Kongelig resolusjon.**

Det utferdiges en foreløpig instruks for Sjefen for Sivilforsvaret, slik:

**Foreløpig instruks
for Sjefen for Sivilforsvaret.**

I. Alminnelige bestemmelser.

1. Sjefen for Sivilforsvaret har direkte under Justis- og politidepartementets sjef den kommandomessige og den forvaltningsmessige ledelse av det samlede Sivilforsvar.

2. Sjefen for Sivilforsvaret har innenfor rammen av de gitte bevilgninger og gjeldende bestemmelser det overordnede ansvar for at Sivilforsvaret kan løse sine oppgaver i krig og fred. Det påligger ham spesielt å våke over at Sivilforsvarets organisasjon til enhver tid er tidsmessig og effektiv og at alle nødvendige planer for dets virksomhet i krig er utarbeidet og holdt à jour.

Han skal holde seg underrettet om Sivilforsvarets utvikling i andre land og nyttiggjøre disses erfaringer for rikets Sivilforsvar.

Ved opplysningsarbeid skal han gi befolkningen kjennskap til Sivilforsvarets nødvendighet og til dets organisasjon og virkemidler.

3. Sjefen for Sivilforsvaret har til plikt å ta nødvendig initiativ i alle spørsmål som gjelder Sivilforsvarets samvirke med andre myndigheter og organisasjoner. Spesielt skal han samrå seg med sjefene for de militære forsvarsgrener og med Sjefen for Forsvarsstaben hvor det gjelder å samordne det totale forsvarskrav. Han er medlem av Forsvarsrådet.

4. Sjefen for Sivilforsvaret skal utarbeide forslag til nødvendige lovbestemmelser vedrørende Sivilforsvaret, samt forslag til de organisasjonsmessige tiltak og andre bestemmelser og til de instruksjoner m. v. for Sivilforsvarets myndigheter som skal fastsettes ved kongelig resolusjon eller av Justis- og politidepartementet. Han fastsetter selv eller ved sine underordnede ledd de øvrige bestemmelser og instruksjoner for Sivilforsvaret.

5. Sjefen for Sivilforsvaret skal være til stede ved alle møter av Landsnemnda for Sivilforsvaret for å gi nemnda alle nødvendige opplysninger angående Sivilforsvarets organisasjon og beredskap m. v.

6. Sjefen for Sivilforsvaret skal i begynnelsen av hvert halvår sende Justis- og politidepartementets sjef en rapport om virksomheten i foregående halvår. Om mangler ved Sivilforsvarets organisasjon, materiell, utstyr, øvelsesforhold og krigsberedskap som han ikke selv har myndighet til å rette på, skal han sende Justisministeren særskilt forestilling.

II. Kommandomessig virksomhet.

27 febr.

7. Sjefen for Sivilforsvaret skal ved truende krigsfare sette i verk Kongens bestemmelser om evakuering av deler av befolkningen i visse sivilforsvarsområder og om Sivilforsvarets oppsetning og beredskap. Gjennomføringen av disse tiltak skal være forberedt i fred.

8. Sjefen for Sivilforsvaret kan under krig beordre overføring av sivilforsvarsstyrker fra et sivilforsvarsdistrikt til et annet for kortere eller lengere tid og kan likeledes treffe bestemmelser om endring av beredskapsgrad for visse strøk.

9. Sjefen for Sivilforsvaret skal for hvert kalenderår gi forslag til Justis- og politidepartementets sjef om de personer som skal beordres som fjernhjelpssjefer under krig og om hermed sammenhengende endringer i Sivilforsvarets sjefsstillinger.

10. Sjefen for Sivilforsvaret skal gi Sivilforsvarets befal og avdelinger den nødvendige faglige veiledning angående utdanning og la utarbeide de herfor nødvendige reglementer og øvelsesdirektiver. Han skal påse at øvelser holdes i påbudt utstrekning og ved inspeksjoner av øvelsene forvisse seg om at gjeldende bestemmelser følges og gjennomføres. Større øvelser leder han selv eller ved en sivilforsvarsinspektør.

III. Forvaltningsmessig virksomhet.

11. Sjefen for Sivilforsvaret leverer hvert år til fastsatt tid Justis- og politidepartementets sjef forslag til budsjett for kommende termin.

Når budsjettet er vedtatt av Stortinget, fordeler han i nødvendig utstrekning bevilgningene til Sivilforsvarets forskjellige ledd i henhold til den hovedfordeling som Stortinget har gitt.

Sjefen for Sivilforsvaret kontrollerer at de bevilgede beløp ikke overskrides hverken i sum for hele Sivilforsvaret eller for de enkelte formål, og at de midler som er bevilget blir brukt til de formål som er bestemt og at det vises økonomi ved bruk av alle bevilgninger.

De beløp som skal brukes av Sivilforsvarets sentralledelse begjærer han anvist til utbetaling personlig eller ved en av sine kontorsjefer.

Han skal videre kontrollere at de øvelser og arbeider som er bestemt av Stortinget blir satt i verk og gjennomført.

12. Sjefen for Sivilforsvaret kan gi de kommuner som inngår i Sivilforsvarets organisasjon, pålegg om de sivilforsvarsmessige tiltak som kommunene etter lov eller annen bestemmelse plikter å gjennomføre.

27 febr. Større eller viktigere tiltak skal han på forhånd forelegge for Justis- og politidepartementets sjef.

13. Sjefen for Sivilforsvaret skal påse at Sivilforsvarets materiell er tilstrekkelig og tidsmessig, at materiellet er til stede og regnskapsføres, oppbevares og vedlikeholdes på forsvarlig måte. De materiellanskaffelser som skjer samlet for Sivilforsvaret fordeler han etter behovet til de myndigheter som skal bruke dem.

Han sørger for at det utarbeides og utgis de materiellbeskrivelser, instruksjoner og håndbøker m. v. som trenges for en forsvarlig materiellforvaltning.

Han treffer de prinsipielle avgjørelser angående eventuelt utlån av sivilforsvarsmateriell til formål av samfunnsnyttig art.

14. Sjefen for Sivilforsvaret skal for øvrig:

- a) Gi innstilling til Justis- og politidepartementets sjef om alle stillinger i Sivilforsvaret som skal besettes ved kongelig resolusjon eller av departementet, avskjed for det personell i Sivilforsvaret som får avskjed ved kongelig resolusjon eller av departementet.
- b) Tilsette og avskjedige fastlønnede personell i andre stillinger innen Sivilforsvarets sentralledelse.
- c) Beordre og frabeordre sivilforsvars-krets- og områdesjefer med stedfortredere.
- d) Føre ruller over Sivilforsvarets fastlønnede personell.
- e) Gi permisjoner etter de til enhver tid gjeldende regler.
- f) Gi nærmere regler for utsettelse med avtjening av lovbestemt sivilforsvarsplikt.
- g) Etter nærmere bestemmelse av Justis- og politidepartementets sjef treffe de avgjørelser og gi de pålegg som departementet etter gjeldende lov har myndighet til, bl. a. vedrørende ekspropriasjon, utskrivning, tiltak for industriluftvern, egenbeskyttelse m. v. samt blanding og for tilvirkning, innførsel og salg av sivilforsvarsmateriell.
- h) Foranledige fastsatt de nødvendige trafikk-, sikkerhets- og ordensforskrifter for almenheten under sivilforsvarstilstand og under øvelser.
- i) Gi forslag til Justis- og politidepartementets sjef om utdeling av hederstegn til personell i Sivilforsvaret.

27 febr.

Kongelig resolusjon.

Med heimel i § 16, første ledd i lov av 27 juni 1947 om tiltak til å fremme sysselsetting blir opprettet sjømannskontor i Bodø.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av konsesjonsgrensen 27 febr.
etter skogkonsesjonsloven for Brandval herred, Hedmark fylke.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene 27 febr.
etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Østre Moland herred, Aust-Agder fylke.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene 27 febr.
etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Sannidal herred, Telemark fylke.

Kongelig resolusjon. 27 febr.

Skatteoppkreveren og bestyreren av sosialkontoret i Kongsberg
bemyndiges som namsmenn i Kongsberg fra den tid stil-
lingen som underfoged i Kongsberg oppheves.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om bruk av gift til 27 febr.
fangst av rovdyr i Våler herred, Østfold fylke.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om nye helseforskrifter 28 febr.
for Malm herred, Nord-Trøndelag fylke.

Skriv **) frå Forsyningsdepartementet om at bygnings- og 28 febr.
brannlova vert gjeldande for Tysse krins av Samnanger herad,
Hordaland fylke.

Skriv **) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova vert 28 febr.
gjeldande for et område i Norddal herad, Møre og Romsdal
fylke.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta 2 mars.
veronal til fangst av rovdyr i Landvik herad, Aust-Agder fylke.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om at den som i Nes 3 mars.
herred, Akershus fylke, gjør seg en næring av å drive herberge,
derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkelt-
rom, eller bevertning med mat og drikke, fra 1 april 1948 skal ha
bevilling til det.

Lov **) om margarinprodukter. 5 mars.

§ 1. Som margarinprodukt regnes i denne lov: Nr. 1.

1. Margarin, det vil si et hvert vannholdig fettprodukt av hvilken
som helst opprinnelse, blanding eller sammensetning som inne-

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

**) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

1) St.vedtak 17 februar. Se Ot. prp. nr. 108, 1947. Innst. O. nr. 7.
St.t.d., forh. i Ot. s. 74—77; i Lt. s. 38.

5 mars. holder noe fettstoff som ikke er framstilt av melk, og som
Nr. 1. er bestemt til eller egnet til å erstatte smør.

2. Fetteemulsjon, det vil si et hvert vannholdig fettprodukt av hvilken som helst opprinnelse, blanding eller sammensetning som inneholder noe fettstoff som ikke er framstilt av melk, og som er bestemt til eller egnet til å erstatte melk eller fløte.

3. Matfett, det vil si rent spiselig fettstoff, fast eller flytende, av hvilken som helst opprinnelse, blanding eller sammensetning som inneholder noe annet fettstoff enn melkefett, svinefett eller råttalg.

4. Margarinost (margarinmysost) det vil si et hvert produkt av fett og ostemasse (mysostmasse) som inneholder noe fettstoff som ikke er framstilt av melk.

5. Enhver blanding av fett og andre stoffer, når blandingen er bestemt til eller egnet til å erstatte produkt som nevnt under punkt 1—4 eller melk og melkeprodukter (herunder iskrem), svinefett eller råttalg.

Et margarinprodukt omfattes av loven, selv om det ved farging er gitt et utseende som tydelig skiller det ut fra det tilsvarende naturprodukt.

I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement med bindende virkning om et produkt skal regnes for å høre under en av de vare-sorter som er nevnt ovenfor.

§ 2. I bygning som hører til anlegg hvor det tilvirkes margarinprodukt eller i lokale, som ved dør, innebygd gang eller vei, rørledning eller lignende står i umiddelbar forbindelse med sådan bygning må ikke tilvirkes, behandles, lagres eller pakkes melk og melkeprodukter, herunder iskrem, uten til eget bruk. Departementet kan bestemme at alt salg av smør og fløte fra margarinfabrikk skal være forbudt.

I bygning som hører til anlegg hvor det tilvirkes, sammeneltes, pakkes eller lagres melk og melkeprodukter, herunder iskrem, til salg eller fordeling, eller i lokale som ved dør, innebygd gang eller vei, rørledning eller lignende står i umiddelbar forbindelse med sådan bygning må ikke tilvirkes margarinprodukter.

Margarinprodukt eller fettstoff som er anvendelig til margarintilvirkning, må dersom det er bestemt for salg eller fordeling — ikke finnes i rom hvor det tilvirkes eller behandles melk eller melkeprodukter (herunder iskrem).

§ 3. Enhver som vil tilvirke margarinprodukt til salg eller fordeling skal anmelde dette til vedkommende departement minst 2 måneder før virksomheten skal begynne. Departementet kan la de for virksomheten bestemte lokaler, maskiner, redskaper og ut-

styr besiktige enten ved den for virksomheten oppnevnte kontrollør eller av stedets helseråd eller av noen annen som dertil bemyndiges. Finnes lokalene eller maskiner, redskaper eller utstyr uskikket for det påtenkte øyemed, må virksomheten ikke begynne før enn manglene er rettet. Flyttes virksomheten til et annet sted skal dette anmeldes og de nye lokaler m. v. godkjennes på samme måte som for en ny bedrift.

5 mars.

Nr. 1.

Tilvirkningen kan uten departementets samtykke ikke skje i bygning hørende til anlegg, hvor noen annen driver sådan virksomhet. Tilvirkeren plikter å føre bok over produksjonen. Ved årets begynnelse skal han gi landbruksdirektøren nøyaktig oppgave over størrelsen av det foregående års produksjon av margarinprodukter og over den til framstillingen av hver av disse i det samme tidsrom anvendte mengde av forskjellige fettstoffer samt av smør, fløte og melk.

Produksjonen må foregå på en renslig og i hygienisk henseende fullt ut tilfredsstillende måte i samsvar med regler som departementet fastsetter.

Dersom en godkjent virksomhet ikke holder lokaler eller maskiner, redskaper eller utstyr i forsvarlig stand, eller dersom vilkårene i foregående ledd ikke overholdes, kan departementet nekte virksomheten å tilvirke margarinprodukter inntil manglene er rettet. Beslutningen herom kan i tilfelle kreves gjennomført med politiets hjelp.

§ 4. For margarinprodukt, som tilvirkes for salg eller fordeling, falbys, forhandles eller fordeles, innføres eller utføres, gjelder følgende bestemmelser:

Matfett må ikke inneholde mindre enn 99,5 vekt pst. fett og vanninnhold må ligge mellom grensene 0 og 0,50 vekt pst.

Margarin må ikke inneholde mindre enn 80 vekt pst. fett og vanninnholdet må ligge mellom grensene 0,5 vekt pst. og 16 pst.

Fettemulsjon må ikke inneholde mindre enn 50 vekt pst. vann.

Departementet kan fastsette bestemmelser om hva margarinost og margarinmysost skal inneholde av fett og andre stoffer.

Margarinprodukt må ikke være tilsatt helseskadelig fargestoff og ikke annet konserveringsmiddel enn koksalt. I tvilstilfelle avgjør departementet med bindende virkning om et fargestoff skal anses helseskadelig.

§ 5. Departementet kan bestemme at margarin som tilvirkes for salg eller fordeling, falbys, forhandles eller fordeles, skal inneholde en viss prosent norsk smør.

Departementet fastsetter nærmere regler herfor, herunder om kontrollen med at reglene gjennomføres.

5 mars. 1948 § 6. Fettemulsjoner som tilvirkes, innføres eller utføres, for-
Nr. 1. handles eller fordeles skal tilsettes et fargestoff så de tydelig skiller seg fra melk og fløte. Denne bestemmelse gjelder også fettemulsjoner som anvendes i bakerier eller konditorier, til spiseis eller liknende. Departementet bestemmer hvilken farge som skal tilsettes og mengden herav.

Departementet kan bestemme at margarinost og margarinmystost på samme måte som ovenfor nevnt skal tilsettes en farge som tydelig skiller den fra de ekte produkter.

§ 7. Departementet utferdiger regler om reklame for og merking av margarinprodukter med sikte på å hindre at margarinprodukter falbys, forhandles eller fordeles, utstilles, averteres, reklameres, innføres eller utføres på noen måte som kan vekke tvil om produktets opprinnelse, art eller sammensetning eller som kan muliggjøre forveksling med melk, fløte eller produkter av melk og fløte eller med andre margarinprodukter. Herunder kan bestemmes at det skal være forbudt å påføre emballasjen for margarinprodukter andre merker, angivelser, bilder eller liknende enn slike som departementet tillater.

Departementet kan gi bestemmelser om emballasje og pakkingsform for margarinprodukter som holdes til salg eller fordeling, sendes, utstilles eller utdeles som vareprøve eller som innføres eller utføres.

Det er forbudt å falby, forhandle eller fordele, utstille, avertere eller reklamere, innføre eller utføre margarinprodukt når varen er tilvirket av en bedrift i hvis firma finnes ordene melk, fløte, smør, meieri, ysteri eller seter eller gjengivelse av disse ord på fremmed språk.

§ 8. Blanding av fett og andre stoffer som nevnt i § 1 punkt 5, må ikke tilvirkes uten tillatelse av departementet. Det kan settes vilkår for tillatelsen.

§ 9. Margarinprodukt som innføres fra utlandet skal i forbindelse med de betegnelser som fastsettes etter denne lov tillike være påstemplet eller påtrykt ordet utenlandsk i størrelse og form som departementet bestemmer.

Er et produkt ved innførslen ikke merket som fastsatt i denne lov eller i bestemmelse som er gitt i medhold av loven, blir vedkommende vare ikke å utlevere fra tollboden før manglene er avhjulpet. Utgiftene hermed utredes av varemottakeren.

Departementet kan tillate at margarinprodukt som utføres blir tilvirket, emballert og merket etter de regler som gjelder i det land varen blir utført til.

§ 10. Tilsynet med at lovens regler om tilvirking av margarin- 5 mars.
produkter blir overholdt, besørges av særskilte kontrollører som Nr. 1.
tilsettes av departementet. Kontrollørenes godtgjørelse fastsettes
av departementet.

Departementet utferdiger instruks for kontrollørenes virksomhet og treffer de nødvendige bestemmelser om benyttelse av sakkyndig bistand samt om betaling for denne. En kontrollør har adgang til et hvert ham underlagt anlegg eller del av anlegg hvor margarinprodukter eller noe til produksjonen bestemt stoff tilvirkes eller finnes. Han kan også besiktige en hver beholdning av margarinprodukter hos tilvirkere, forhandlere eller store forbrukere. Virksomhetens bestyrer er forpliktet til på begjæring å gi forklaring om de forhold som vedrører tilsynet. Kontrolløren har rett til å utta prøver samt til å etterse de i § 3 nevnte bøker, undersøke de råprodukter som anvendes ved tilvirkningen, inspisere lokalene og inventaret samt undersøke arbeidernes sunnhetstilstand.

For prøver som i kontrolløyemed uttas hos tilvirker eller fra lager som tilhører ham, betales ikke vederlag.

Kontrolløren er forpliktet til å hemmeligholde de drifts- og forretningsforhold som han gjennom sin virksomhet måtte bli bekjent med samt til å avholde seg fra etterligning av de av vedkommende driftsherre hemmeligholdte innretninger og framgangsmåter som derunder er kommet til hans kunnskap. 5 mars.
Nr. 3.

§ 11. Til dekning av de utgifter som er forbundet med det under § 10 nevnte tilsyn med tilvirkningen og øvrige omkostninger ved kontrollen, betaler bedriftene en avgift som utregnes på grunnlag av deres produksjon av margarinprodukter.

Av margarinprodukt som innføres fra utlandet, betales tilsvarende avgift beregnet på grunnlag av innførselsmengden. Avgiften betales i dette tilfelle av importøren til tollvesenet ved varens fortolling.

Departementet fastsetter avgiftens størrelse og gir de nærmere regler for dens beregning og oppkreving. Reglene om inndriving av og fortrinsrett for formues- og inntektsskatt til staten gjelder tilsvarende. 5 mars.
Nr. 3.

§ 12. Departementet kan gi nærmere regler til gjennomføring av loven.

Departementet kan gi dispensasjon fra lovens bestemmelser for produsent som er medlem av godkjent salgssammenslutning, og kan også ellers i særlige tilfelle dispensere fra lovens bestemmelser.

For meddelelse av dispensasjon kan departementet sette vilkår.

5 mars. Departementet kan bestemme om og i hvilken utstrekning denne
 Nr. 1. lov og regler som er gitt i medhold av loven skal komme til anvendelse på den som tilvirker margarinprodukt til bruk i egen næringsvirksomhet.

§ 13. For så vidt forholdet ikke rammes av noen strengere straffebestemmelser straffes med bøter:

1. den som falholder margarinprodukt under andre betegnelser enn tillatt etter denne lov eller forskrifter utferdiget med hjemmel i den.
2. den som gjør seg skyldig i andre overtredelser av nærværende lov eller de med hjemmel av denne utferdigede forskrifter.
3. den som selger eller falholder margarinprodukt som er framstilt av sunnhetsskadelige råstoffer. Produktene kan inndras ved dom hos den skyldige eller andre som han har overdratt dem til.

En overtredelse straffes også når den er begått av uaktsomhet.

Den som kjennes skyldig i overtredelse av denne lovs §§ 4, 5 eller 6 kan også fradømmes retten til å tilvirke margarinprodukter for en tid av fra 1 måned inntil 5 år. Den som er fradømt rett til å tilvirke margarinprodukter kan ikke være disponent eller direktør eller inneha ledende stilling hos noen enkeltmann eller selskap som driver tilvirking av margarinprodukter eller hos sammenslutninger av slike tilvirkere. Heller ikke kan han være styremedlem eller ha annet tillitsverv i selskap eller sammenslutning som nevnt.

Er overtredelsen foretatt av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en sammenslutning, kan bøtestraff og tap av retten til å tilvirke margarinprodukter også idømmes den som det er handlet på vegne av.

§ 14. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Fra samme tid oppheves lov av 24 juni 1931 om margarin og margarinost m. v. Bestemmelser gitt i medhold av sistnevnte lov gjelder fortsatt inntil de blir opphevet eller avløst av nye bestemmelser.

5 mars. Lov *)¹⁾ om endring av midlertidig lov av 29
 Nr. 2. juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket.

I midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket skal følgende bestemmelser lyde slik:

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

¹⁾ St.vedtak 17 februar. Se Ot. prp. nr. 108, 1947. Innst. O. nr. 7. St.tid., forh. i Ot. s. 74—77; i Lt. s. 38.

§ 9 annet ledd.

5 mars.

Bestemmelsene i lov om margarinprodukter om hva som skal forstås med margarin gjelder tilsvarende. Departementet avgjør i tvisttilfelle med bindende virkning hva som skal forstås med meieri.

Nr. 2

§ 16 første ledd.

Tilvirker av margarin som gjør seg skyldig i unnlatelse av å betale avgift ved forfallstid kan også fradømmes retten til å tilvirke margarin for en tid av fra 1 måned inntil 5 år. Den som er fradømt retten til å tilvirke margarin kan ikke være disponent eller direktør eller inneha ledende stilling hos noen enkeltmann eller selskap som driver tilvirkning av margarin eller hos sammenslutninger av slike tilvirkere. Heller ikke kan han være styremedlem eller ha annet tillitsverv i selskap eller sammenslutning som nevnt. Er overtredelsen foretatt av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en sammenslutning, kan bøtStraff og tap av retten til å tilvirke margarin også idømmes den som det er handlet på vegne av.

Lov*)¹⁾ om erstatning for hvalkokerier og hvalbåter og bruk av hvalkokerier og hvalbåter i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940, samt erstatning for overtatt hvalolje, spermasettolje og biprodukter i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 7 juni 1940.

5 mars.

Nr. 3.

§ 1. Erstatningen for rekvirering av hvalkokerier, hvalbåter, hvalolje, spermasettolje og biprodukter i medhold av de provisoriske anordninger av 22 april, 18 mai og 7 juni 1940 skal fastsettes av en skjønnsrett oppnevnt av Høyesterett.

Denne skjønnsrett skal også avgjøre om kokerier og hvalbåter som ikke var på fangst sesongen 1939—40 har krav på erstatning og skal i tilfelle fastsette sådan erstatnings størrelse.

Skjønnsretten har også kompetanse til å pådømme erstatningskrav som eierne av kokerier som ikke er rekvirert i medhold av de provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940 mener å ha mot Staten som følge av disposisjoner truffet av offentlige myndigheter.

Skjønnsretten skal ha fem medlemmer og fem personlige varamenn. Formannen, nestformannen og deres varamenn skal fylle vil-

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

¹⁾ St.vedtak 2 mars. Se Ot. prp. nr. 3. Innst. O. II. St.tid., forh. i Ot. s. 111—127; i Lt. s. 38—42.

5 mars. kårene for å være Høyesterettsdommere. To medlemmer og to varamenn oppnevnes etter forslag av De Norske Hvalfangstselekskapers Forbund. Forslaget skal omfatte minst det dobbelte antall. Minst tre medlemmer og deres varamenn skal ha innsikt i hvalfangstforhold.

Utgiftene ved skjønnsretten bæres av statskassen.

§ 2. Erstatningskrav framsettes av rederiene for Nortraships kontor i Oslo innen 6 uker etter nærværende lovs ikrafttreden. Ellers faller kravene bort.

Skjønnsretten kan gi oppreisning etter reglene i domstolsloven.

Nortraship gjennomgår kravene og anviser beløpet til utbetaling såfremt kravet finnes i orden, i samsvar med denne lov, jfr. § 14. I motsatt fall forhandler Nortraship med rederiet om de punkter hvorom det måtte herske uoverensstemmelse.

Oppnås ikke enighet, oversendes kravet til skjønnsretten med rederiets og Nortraships bemerkninger.

Skjønnsrettens avgjørelse er endelig så langt den inneholder et skjønn. Men ellers kan avgjørelsen ankes inn for Høyesterett på grunn av feil i saksbehandlingen eller rettsanvendelsen. Ankefristen er 3 uker fra den dag meldingen om avgjørelsen er mottatt. Skjønnsretten avgjør hvorvidt og i hvilken utstrekning en anke skal ha oppsettende virkning på utbetalingen av skjønnsrerstatning.

Ellers kommer, så langt de passer, skjønnslovens regler om rettslige skjønn til anvendelse for så vidt ikke annet framgår av denne lov.

Ved utbetaling av bruks-, amortiserings- og utjevningserstatning kan inntil 50 % tilbakeholdes til sikkerhet for skatter som faller på erstatningen.

§ 3. Som erstatning for totaltap av hvalkokeri tilkjennes det beløp som er fastsatt som kokeriets justerte forliserstatning med tillegg av 7,585 %. Erstatningen utbetales i norske kroner.

Videre tilkjennes en utjevningserstatning på 7 % p. a. beregnet på grunnlag av den justerte verdi i norske kroner og uten tillegg av 7,585 % fra forlis- eller kapringsdagen til oppgjørsdagen for Nortraship, 30. september 1945. For tiden fra 30. september 1945 til utbetalingsdagen forrentes beløpet med 1 — en prosent p. a. Utjevningserstatning og renter utbetales i norske kroner.

§ 4. Hvalkokeriene anses overtatt av Staten på rekvireringsdagen i fullt reparert stand. Skader som på den dag ikke var reparert, og omkostninger som har vært nødvendige for å bringe kokeriet i full stand, betales av rederiet med beløp som er betalt av Nortraship med fradrag av assuranseerstatninger.

Kokeriene forutsettes tilbakelevert av Staten i fullt reparert stand. 5 mars.

Nr. 3.

Erstatning tilkjennes videre for verdien av ombordværende bunkers, proviant og annet forråd og utstyr på rekvireringsdagen (jfr. § 8). Erstatning tilkjennes for utgifter ved å fjerne forandringer ombord som rederiet ikke kan ansees forpliktet til å akseptere. Hvalkokeriene ansees overtatt på det sted hvor de befant seg på rekvireringsdagen, og ansees tilbakelevert på det sted hvor de befant seg på tilbakeleveringsdagen. Posisjonserstatning blir ikke å beregne.

§ 5. Erstatning for verdiforringelse ved slit og elde tilkjennes de kokerier som var i behold etter krigen etter en amortiserings-sats på 7 % p. a. Til grunn for amortiseringen legges de justerte verdier i norske kroner og uten tillegg av 7,585 %.

Amortiseringserstatningen regnes fra rekvireringsdagen til 30 september 1945.

§ 6. Som erstatning for inntektstap og administrasjon tilkjennes 5 % p. a. av kokeriets verdi, beregnet som i foregående paragraf, fra rekvireringsdagen til den 30 september 1945 — for tapt kokeri til den dag kokeriet gikk tapt.

De erstatningsbeløp som omhandles i denne og foregående paragraf, forrentes for tidsrommet mellom 30 september 1945 og utbetalingsdagen overensstemmende med § 3 siste ledd.

§ 7. Utgifter i forbindelse med fangstsesongen 1939—40 som er påløpet før rekvireringsdagen, betales av rederiet. Dessuten betaler rederiet forseilingsutgifter for den tid som regnes å medgå for kokeriet fra det sted dette befant seg på rekvireringsdagen og til lossehavn. Det regnes med ordinær seilingstid inklusive vanlig lossetid i lossehavn. Til forseilingsutgifter regnes: Utgifter til brenselolje, sjø- og krigsassurans, havneutgifter, utgifter til sweeping av tanker samt hyrer (eventuelt inklusive krigsrisikotillegg) og proviantutgifter til skipsmannskap.

For kokeri som på rekvireringsdagen hadde fangstmannskap ombord, betaler rederiet også hyrer (eventuelt inklusive krigsrisikotillegg) og proviantutgifter til dette for den tid, som beregnet etter foranstående regler, ville medgå for kokeriet til nærmeste havn hvor avmønstring kunne finne sted.

§ 8. I erstatningsbeløpet etter §§ 3—6 fratrekkes:

1. Utgifter i rekvireringstiden til varige forbedringer ombord, men ikke utover den merverdi som forbedringen skjønnes å representere for eieren ved rekvireringens opphør.
2. Verdien ved kokeriets tilbakelevering av ombordværende bunkers, proviant og annet forråd og utstyr.

5 mars.
Nr. 3.

3. Utgifter som Nortraship har betalt for rederiets regning, herunder avdrag og renter på eierens lån på kokeriet.

4. Renter av utlegg som Nortraship har hatt etter 1 % p. a.

§ 9. Erstatning for tapte hvalbåter og for bruk av hvalbåter betales overensstemmende med de skjønn som er avgitt av den av den norske regjering den 9 oktober 1940 nedsatte skjønnskommission. Disse skjønn som nå er avhjemlet for samtlige rekvirerte hvalbåter, er bindende for så vel Staten som rederiene.

Den erstatning og godtgjørelse som tilfaller hvalbåtene etter denne paragraf 1ste ledd fordeles på de enkelte selskaper etter følgende puljeordning:

Alle forliserstatninger for hvalbåter slås sammen til en sum og fordeles pro rata på de tapte hvalbåter på grunnlag av de opprinnelig fikserte verdier for tapte hvalbåter (verdien pr. 8 juli 1940). Det samme gjøres med de amortiseringsgodtgjørelser som tapte hvalbåter har opptjent til forlis- eller kapringsdagen.

Bruksgodtgjørelsen for alle rekvirerte hvalbåter til og med 30 september 1945 slås likeledes sammen i en sum og fordeles på alle hvalbåter på basis av de opprinnelige verdier (verdien pr. 8 juli 1940), uansett tidspunktet for en hvalbåts tap eller tilbakelevering.

All amortiseringsgodtgjørelse i hele rekvisisjonstiden for båter i behold følger hver enkelt båt.

Bruksgodtgjørelse og amortiseringsgodtgjørelse for hvalbåter løper fra rekvireringsdagen 18 mai 1940 og til tilbakeleveringsdagen, for forliste hvalbåter til forlisdagen, for kaprede båter til kapringsdagen.

Puljeoppgjøret foretas av De Norske Hvalfangstselskapers Forbund.

Forliserstatning, bruks- og amortiseringsgodtgjørelse utbetales i norske kroner. Renter erlegges med 1 % p. a. av de beløp som etterhvert er innkassert av Nortraship vedrørende hvalbåter fra beløpenes inngang til 30 september 1945. Fra denne dag erlegges renter etter samme regler som er fastsatt i § 6, 2. ledd, jfr. § 3 siste ledd.

§ 10. De i nærværende lovs § 4 fastsatte regler får også anvendelse på hvalbåter. Det samme gjelder bestemmelsen i § 8.

§ 11. Oppgjør for hvalolje, spermasettolje og biprodukter fra fangstsesongen 1939—40 skjer etter følgende regler:

1. De av Staten innkasserte beløp for hvalolje solgt av selskapene til Storbritannia før 9 april 1940 erstattes etter en verdi av £ 2 382 420.16.8.

5 mars. **Kongelig resolusjon** om at visekonsulatet i Karachi omdannes til generalkonsulat.

5 mars. **Kongelig resolusjon** om at konsulatet i Port-of-Spain omdannes til generalkonsulat.

5 mars. **Kongelig resolusjon.***)

Med heimel i mellombels lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd av 30 juni 1947 blir bestemt:

§ 1. Sosialdepartementet kan oppnevne et lønnsutvalg for hele landet samt lokale lønnsutvalg i den utstrekning Sosialdepartementet bestemmer. Utvalgenes oppgave skal være å gi prismyndighetene opplysninger og uttalelser om lønns- og arbeidsvilkår.

Utvalgene oppnevnes for ett år om gangen og skal ha en formann og to andre medlemmer. Ett medlem blir oppnevnt etter innstilling fra Norsk Arbeidsgiverforening og ett medlem etter innstilling fra Arbeidernes faglige Landsorganisasjon, i begge tilfelle med personlige varamenn.

Utgiftene til utvalgene utredes av Statskassen. Sosialdepartementet fastsetter vederlaget til medlemmene.

Sosialdepartementet gir nærmere forskrifter om utvalgenes virksomhet og virkeområde.

§ 2. Enhver har plikt til å gi utvalgene de opplysninger de krever for å gjennomføre sine oppgaver etter § 1 og etter de forskrifter som blir gitt med heimel i § 1.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

5 mars. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Nord-Odal herred, Hedmark fylke.

5 mars. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 9 i lov om sammenslutning av Aker og Oslo kommuner av 11 juli 1947 nr. 8 bestemmes at den i § 54 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 nr. 2 omhandlede skjønnskommissjon for Oslo skal bestå av 2 avdelinger satt sammen som bestemt i nevnte § 54.

5 mars. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ for Sørumsand, Sørum herred, Akershus fylke.

8 mars. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Søgne herred, Vest-Agder fylke.

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

**) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Stokken herred, Aust-Agder fylke. 9 mars.

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet. 9 mars.

I medhold av kongelig resolusjon av 28 juli 1937 har Fiskeridepartementet bestemt at det i § 25, punkt 2 i Instruks for kontroll og vraking av saltet sild skal gjøres følgende tilføyelse:

Heller ikke må det til framstilling av lake nyttes sjøvann eller ferskvann som anses forurenset.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Asgårdstrand by med unntak av havneområdet og om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 9 mars.

Skrivelse fra Sosialdepartementet. 11 mars.

I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet at Kors og Grytten jordmordistrikter i Møre og Romsdal fylke fra 1 april 1948 å regne slås sammen til et distrikt under navnet Grytten jordmordistrikt.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Stordal herred, Hedmark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 11 mars.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven gjøres gjeldende for Sørumsand i Sørum herred, Akershus fylke. 11 mars.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring i feieregulativet for tettbebyggelsen i Askim herred, Østfold fylke. 11 mars.

Kongelig resolusjon. 12 mars.

1. Sosialdepartementets tidligere Medisinalavdeling og det tidligere Medisinaldirektorat oppheves.

2. Medisinalavdelingens og Medisinaldirektoratets funksjoner overføres til Helsedirektoratet som skal være en avdeling av Sosialdepartementet og samtidig et direktorat med de oppgaver som tillå Medisinaldirektoratet.

3. Helsedirektøren utfører de funksjoner som tillå så vel den tidligere ekspedisjonssjef for Medisinalavdelingen som Medisinaldirektøren.

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

**) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 12.

12 mars. 4. I Helsedirektoratet opprettes 8 kontorer:

1. Budsjett- og personalkontoret.
2. Lægekontoret.
3. Hygienekontoret.
4. Tuberkulosekontoret.
5. Kontoret for psykiatri.
6. Sykehuskontoret.
7. Tannlægekontoret.
8. Apotekkontoret.

5. I Helsedirektoratet opprettes følgende embeter (foruten embetet som Helsedirektør):

1 Medisinalråd.

1 Statens overlæge for hygiene.

1 Statens overlæge for tuberkulose.

1 Statens overlæge for psykiatri.

8 byråsjefer for de under punkt 4 nevnte kontorer.

6. Forretningsordenen for overlægene og byråsjefene i hygienekontoret, tuberkulosekontoret og kontoret for psykiatri, fastsettes ved instruks.

12 mars. **Kongelig resolusjon. *)**

Administrasjonen av § 100 litra c, jfr. § 100 annet ledd, i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 overføres fra Sosialdepartementet til Landbruksdepartementet.

12 mars. **Kongelig resolusjon. *)**

I samnhøve med § 4 i millombils lov av 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov frå 2 august 1946, vert det gjeve desse føresegnar om avgift på grønsaker og frukt:

1. I tida 1 april 1948—31 mars 1949 skal det svarast avgift av alt sal frå produsent av epler, pærer, plommer, kirsebær (moreller) og av grønsaker av desse slag:

Kål av alle slag, gulrøter, matneper, selleri, purre, raubeter, matlauk av alle slag, melonar, tomatar, agurkar, persille, spinat, erter og bønner, graskar, pastinakk, jordskokk, peparrot, rabarbra, asparges, redikkar, salat, sjampinjong og dill.

2. Avgifta vert fastsett til 2 % av salssumen. Avgifta vert rekna av netto salssum frå produsent (notasum eksklusive frakt, emballasje og mogleg avgift til staten).

3. Unnateke frå avgiftsplikta er sal frå produsent til arbeidarar på garden eller i gartneri- eller hagebruksverksemda og leveransar

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

til oppfyllyng av kår- og forpaktningkontrakter. Med godkjenning 12 mars.
frå departementet kan Omsetningsrådet gjeva føresegnar om fritaking for avgift på anna småsal. Når serlege grunnar talar for det, kan Omsetningsrådet taka fri for avgift i det einskilde tilfelle.

4. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til samtlige biskoper.

12 mars.

Ordinasjonsløyve for tjeneste i frivillige organisasjoner og midlertidig tjeneste i kirken.

(1) Departementet har fastsatt følgende regler for søknader m. v. om ordinasjonsløyve for teologiske kandidater som ikke er tilsatt i embete eller fast stilling i den norske kirke:

1. Tjeneste eller stilling i frivillige organisasjoner som forutsetter at innehaveren skal være ordinert prest skal kunngjøres i Norsk Lysingsblad. Søknadsfristen må være minst 3 uker.
2. Kunngjøringen må inneholde uttrykkelig opplysning om at det trengs en ordinert prest eller at det vil bli søkt om ordinasjonsløyve.
3. Kunngjøringen skal videre inneholde nøyaktig opplysning om lønn, arbeidsvilkår, pensjonsforhold, tjenestens karakter og varighet.
4. Søknaden med vitnesbyrd og attester som fastsatt skal sendes vedkommende biskop gjennom hovedstyret i den organisasjon der vedkommende skal ha sitt virke.

En viser for øvrig til reglene i Kirkedepartementets rundskrivelse av 21 januar 1935 (i Lovtidend) som framleis gjelder.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Eids- 12 mars.
voll herred, Akershus fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet.

12 mars.

I henhold til § 6 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 har departementet fastsatt at nedennevnte beregningsregler midlertidig tillates brukt ved siden av Norske Standard 427: Regler for utførelse av arbeider i armert betong, jfr. § 35 i departementets bygningsforskrifter av 6 oktober 1928:

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 12.

**) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

12 mars. Beregning av momenter i plater og bjelker i husbygging.

1. Momenter i enveisplater og bjelker i husbygging skal beregnes på basis av elastisitetsteorien. Dog kan plater og bjelker utført uten oppleggsskråning og med konstant treghetsmoment i alle felter også beregnes etter nedenstående regler:

a. Like store spennvidder. Belastningen symmetrisk om feltmidte og like stor i alle felter.

Det største felt- og støttemoment beregnes av formlene:

$$\text{Innerfelt: } M_f = M_s = \left(0.5 + \frac{1}{6} \frac{p}{q}\right) M_0 \quad (1)$$

$$\left. \begin{aligned} \text{Endefelt: } M_f &= \left(a + \frac{1}{8} \frac{p}{q}\right) M_0 \\ M_s &= \left(b + \frac{1}{12} \frac{p}{q}\right) M_0 \end{aligned} \right\} \quad (2)$$

Her er M_0 det opptredende maksimalmoment, når bjelken regnes fritt opplagt. For jevnt fordelt belastning eller like store enkeltlaster innføres faktorene a og b med følgende verdier.¹⁾

Belastning	a	b
Jevnt fordelt belastning	0.69	0.88
Enkeltlast i feltmidte eller flere enkeltlaster hvorav 1 i feltmidte..	0.67	0.84
Enkeltlast i $\frac{1}{3}$ punktene	0.75	1.00
Enkeltlast i $\frac{1}{4}$ punktene	0.80	1.10

Det resulterende støttemoment ved indre støtte i endefeltet settes lik middeltallet av M_f etter formel (1) og (2). Det er:

$$M_s \text{ res.} = \left(\frac{b}{2} + 0.25 + \frac{1}{8} \frac{p}{q}\right) M_0 = M_f.$$

De støttemomenter som opptrer samtidig med det største positive feltmoment er:

$$\text{Innerfelt: } M'_s = \left(0.50 - \frac{1}{6} \frac{p}{q}\right) M_0 \quad (3)$$

$$\text{Endefelt: } M'_s = a \left(1 - \frac{p}{8(1-a)}\right) M_0 \quad (4)$$

Den negative armering skal når $p > 500 \text{ kg/m}^2$ dekke de momen- 12 mars.
ter som fremkommer når det står nyttelast i nabofeltene, men ikke
i feltet selv. De herunder opptredende støttemomenter M'_s beregnes
av formelen:

$$M''_s = \left(1 - a \frac{p}{q}\right) M'_s \quad (5)$$

¹⁾ a og b bestemmes av formelen

$$a = \frac{M}{M_0}, \quad b = 2a - 0.5.$$

$$1 + \frac{x}{1}$$

Her er x avstanden fra ytre støtte til snittet for det resulterende
største feltmoment. M er momentet i samme snitt under forutsetning
av fritt opplegg. For like store enkeltlaster er $M = M_0$ og x er kor-
teste avstand fra ytre støtte til M_0 f. eks. for enkeltlast i $1/3$ punk-
tene $x = \frac{L}{3}$, for enkeltlast i $1/4$ punktene $x = \frac{L}{4}$ osv.

hvor M'_s bestemmes etter formel (3) eller (4) for de respektive nabo-
spenn. I monolitiske betongbygninger, eller i murbygninger murt med
sementblandet kalkmørtel settes $a = \frac{1}{2}$ for plater og $\frac{1}{3}$ for bjelker.

I alle andre tilfelle settes $a = 0$.

b. Ulike spennvidder og/eller ulike belastninger i de forskjellige
felter, men symmetrisk om feltmidte.

Man beregner støttemomentet for hvert enkelt felt etter formel
(1) eller (2). Ved en og samme støtte vil en da få to verdier for
momentene. Det resulterende støttemoment beregnes av formelen:

$$M_s \text{ res.} = (1 - c) M_a + c M_b \quad (6)$$

hvor M_a er den største og M_b den minste verdi. Faktoren C bestem-
mes av formelen.

$$C = 0.1 + 0.4 \frac{l_b}{l_a}$$

hvor l_a er det største og l_b det minste tilstøtende spenn.

For innerfelter korrigeres støttemomentene som opptrer sam-
tidig med det største positive feltmoment tilsvarende idet man setter:

$$M'_s \text{ korr.} = \frac{2 M'_s}{1 + \frac{M_{sb}}{M_{sa}}} \quad (7)$$

12 mars. hvor: M'_s = støttemomentet etter formel (3) resp. (4)

$M_{sa} = M_{s \text{ res.}}$ etter formel (6) for den støtte for hvilken $M'_{s \text{ kor.}}$ søkes.

$M_{sb} = M_{s \text{ res.}}$ for den motsatte støtte.

De største positive feltmomenter beregnes deretter på basis av $M'_{s \text{ kor.}}$. Likeså innføres ved beregning av M''_s etter formel (5) $M'_{s \text{ kor.}}$ istedenfor M'_s .

Er $g_m = \frac{\text{total egenvekt}}{\text{spennvidde}}$ i det betraktete felt mer enn 20% større eller mindre enn midlet av g_m for nabofeltene må man i formlene (1)–(4) ved beregningen av det største positive feltmoment sette $\frac{p + \Delta g}{q}$ istedenfor $\frac{p}{q}$, hvor Δg er differansen mellom g_m i det betraktete felt og midlet av g_m for nabofeltene.

I intet tilfelle må dog det største feltmoment regnes mindre enn tilsvarende fast innspenning etter elastisitetsteorien.

c. Usymmetrisk belastning.

Er belastningen usymmetrisk om feltets senterlinje gås fram på følgende måte:

Man beregner støttemomentene M_{sv} og M_{sh} for det betraktete felt etter formelen:

$$M_{sv} = \frac{2 X_h}{1} \cdot M_{s \text{ res.}} \quad (8)$$

$$M_{sh} = \frac{2 X_v}{1} \cdot M_{s \text{ res.}} \quad (9)$$

hvor X_h = avstanden fra høyre støtte til det fri momentareals tyngdepunkt.

X_v = samme avstand fra venstre støtte.

$M_{s \text{ res.}}$ = det resulterende støttemoment etter formel (6) ved venstre respektive høyre støtte.

Beregningen utføres deretter på samme måte som under a. resp. b. Ved beregning av $M'_{s \text{ kor.}}$ etter formel (7) benyttes M_{sv} resp. M_{sh} etter formel (8) og (9) istedenfor $M_{s \text{ res.}}$ etter formel (6).

2. I bolig-, kontor-, forsamlings- eller andre bygninger med nyttelast $\geq 500 \text{ kg/m}^2$ kan, når belastninger er jevnt fordelt, regnes med momenter i overensstemmelse med nedenstående skjema.

12 mars.

	q_1	q_2	q_3
	l_1	l_2	l_3
Feltmoment	$\frac{q_1 l_1^2}{11}$	$\frac{q_2 l_2^2}{14}$	$\frac{q_3 l_3^2}{14}$
Støttemoment	$-\frac{q_1 l_1^2}{10}$	$-\frac{q_2 l_2^2}{14} - \frac{q_3 l_2^2}{14}$	$\frac{q_3 l_3^2}{14}$

Det resulterende støttemoment ved en støtte settes lik $\frac{2}{3} M_a + \frac{1}{3} M_b$,
 hvor M_a er det største og M_b det minste moment.

3. For enveisplater og bjelker uten oppleggsskrånninger som beregnes etter elastisitetsteorien, kan det største støttemoment ved hver støtte reduseres med 25 %, forutsatt at det største feltmoment i hvert felt økes med 25 g/q % av det største støttemoment. Er støttemomentene på begge sider av feltet forskjellige regnes med middelallet.

Disse endringer gjelder for hele momentforløpet under de tilsvarende laststillinger.

Eksempel.

$$q = 10 \text{ t/m} \cdot p/q = 0.75$$

	I	II	III	IV	
	6.0 m	9.0 m	7.0 m	5.0 m	
M_0	45 mt	101 mt	61.5 mt	31 m	
$M_s (1)-(2) \dots$	-43.8	-63.2	-62.2	-38.5	-30.2
$M_s \text{ res. (6)} \dots$	-5	6.0	-5	3.1	5.2
$M'_s (3)-(4) \dots$	-21.6	-37.9	-37.9	-23.1	-14.8
$M'_s \text{ korr. (7)} \dots$	-21.3	-37.0	-36.6	-27.9	-18.4
max. M felt ...	+35.3	+63.5		+38.0	+24.3
M''_s felt (5)	-29.2	-10.3	-21.0	-27.5	-11.1
min. M felt	+ 1.4	+6.5		-2.7	+ 2.4

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Er l i n g 13 mars. Gunheims Legat» til stund for mindre bemidla manleg ungdom frå Nesherad, som er interessera i treskurd eller liknande, skipa ved Gunhild Gunheim sitt testament dagsett 10 mars 1944.

13 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Gjertina og Hans Auganæs' Jorddyrkningsfond for Kvam», skipa ved gåvebrev av 20 mars 1947.

16 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Grosserer Reinhold Sauers Legat til Norsk Selskab til Skibbrudnes Redning», opprettet ved testament av 14 februar 1942.

18 mars. **Skrivelse** *) fra Fiskeridepartementet.

Bestemmelser om omsetning m. v. av agn.

I medhold av midlertidig lov av 5 desember om produksjon, transport og omsetning av agn har Fiskeridepartementet fastsatt følgende bestemmelser:

§ 1. Salg av frossen stor- og vårsild til agn i Finnmark, Troms og Nordland fylker kan bare foretas av Agnsildsentralen, som er en sammenslutning av firmaer som tidligere har drevet slik omsetning. Agnsildsentralens vedtekter skal være godkjent av Fiskeridepartementet.

I Finnmark og Troms fylker, samt i Vesterålen kan salg av slikt agn inntil videre bare skje gjennom S/L Fiskernes Agnforsyning.

§ 2. Omsetning i Nordland, Troms og Finnmark av annen fersk og frossen agnsild enn den som er omhandlet i § 1 skal inntil videre skje gjennom S/L Fiskernes Agnforsyning.

Firmaer som vil selge sådant agn gjennom S/L Fiskernes Agnforsyning skal være godkjent av Fiskeridirektøren.

Fra bestemmelsen om at agn skal selges gjennom S/L Fiskernes Agnforsyning kan det gjøres unntagelser for bestemte distrikter.

Salg fra agnproduserende firmaer direkte til fisker som avhenter silden på produksjonsstedet samt salg av fersk sild til agn fra sildefisker direkte til agnforbruker kan skje uhindret av forannevnte bestemmelser.

§ 3. På betingelser som fastsettes av Fiskeridirektøren skal S/L Fiskernes Agnforsyning ha enerett til omsetning av reke til agn i Lofoten og den del av Steigen sorenskriveri som ligger innenfor Lofoten oppsynsdistrikt, i Vesterålen og i Troms fylke.

§ 4. Det er forbudt for skjellgravere å selge eller på annen måte overdra agnskjell — mytilus modiola — (oskjell, vobskjell, hesteskjell, kuskjell) til andre enn S/L Fiskernes Agnforsyning, likesom det er forbudt for andre enn S/L Fiskernes Agnforsyning å kjøpe eller på annen måte erverve slik agnskjell fra gravere.

*) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1 nr. 13.

Fiskeridepartementet kan fastsette nærmere betingelser for S/L 18 mars. Fiskernes Agnforsynings utøvelse av eneretten til omsetning av agnskjell.

§ 5. Så lenge Lofotoppsynet er satt, er det i Lofoten, Vester-ålen og den del av Steigen sorenskriveri som ligger innenfor Lofoten oppsynsdistrikt, forbudt å omsette fersk og frossen sild, skjell, akkar og reker til agn uten at det for vedkommende parti foreligger samtykke fra et utvalg som oppnevnes av Fiskeridepartementet. Utvalget kan fastsette nærmere betingelser for slikt samtykke. Det kan videre kreve agnpartier omsatt på bestemte steder i nevnte distrikt og kan påby lagring av agnpartier som tilføres distriktet.

Ethvert agnparti som aktes omsatt i foran nevnte distrikt, må av vedkommende firma anmeldes til utvalget etter regler som gis av dette.

§ 6. Kasser som brukes til pakking av fersk og frossen agnsild, skal av pakkeren merkes med fullt firmanavn (svimerke, sjablon eller gummistempel).

§ 7. I den tid Lofotoppsynet er satt er det i Lofoten og den del av Steigen sorenskriveri som ligger innenfor Lofotens oppsynsdistrikt forbudt å omsette agn som agent eller kommisjonær med mindre Fiskeridepartementet har gitt tillatelse til å drive slik virksomhet.

Agent og kommisjonær må rette seg etter de bestemmelser om salg og kontroll med salget som fastsettes av Fiskeridepartementet eller med dettes bemyndigelse av Agnutvalget, jfr. bestemmelsene i § 5.

§ 8. Fiskeridepartementet eller den departementet bemyndiger kan dispensere fra disse bestemmelser.

§ 9. Overtredelse av foranstående bestemmelser er straffbar, jfr. midlertidig lov om produksjon, transport og omsetning av agn av 5 desember 1947 § 2.

§ 10. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves følgende bestemmelser:

1. Forskrifter for omsetning av agn (agnskjell unntatt) under torskefiskeriene av 22 desember 1939.
2. Forskrifter for omsetning av agnskjell under torskefiskeriene av 22 desember 1939.

Samtidig bortfaller følgende bestemmelser:

3. Forordning av 23 desember 1940 angående omsetning av akkar.
4. Forordning av 2 februar 1943 om omsetning av agn i Nord-Norge.
5. Forordning av 1 februar 1944 om merking av kasser for agnsild.

- 18 mars. 6. Forordning av 1 februar 1944 om agnagenter og -kommisjonærer under Lofotfisket.
7. Forordning av 3 februar 1945 om tillegg til bestemmelsene om omsetning av agn.

19 mars. **Kongelig resolusjon. *)**

§ 1. Fra 1 juli 1948 går over til Farsund by følgende deler av Lista herred:

1. Det område vest for byen som ligger mellom dens nåværende grense og følgende grenselinje: Fra Helvikfjorden følges steingjerdet mellom Sundes ut- og innmark opp og sørover til Sunderveien, over denne og følger videre gjerdets fortsettelse til forbi «Pinkegra». Linjen føres videre rett fram til den igjen støter mot gjerdet, som går til «Trollkirken» og følger så dette til «Trollkirkens» høyeste punkt. Herfra fortsettes i samme retning til første høyde sør for Kjørestadveien. Her gjør grensen nær på rett vinkel til høyre og går rettlinjjet mot Danefjellet til det punkt, hvor det derværende gjerde støter mot fjellets fot. Linjen bøyer nå i stump vinkel til venstre og fortsetter i sørøstlig retning ned til Lundevågen ved en derliggende båstø. (Grensen er avmerket på et kart i målestokk 1 : 2000 over «Farsund og vestlige omegn» som ligger ved sakens dokumenter.)
2. Det område av Spindsodden som er avgrenset slik: Fra midten av Nordsund bru følger grensen sørsiden av brua i en avstand av 7 — sju — meter mot nordøst til bruhodet. Herfra mot øst til et punkt som ligger 15 meter fra den høyspenningsmast hvorfra føres spenn over riksvegen. Går så videre mot sørøst langs og parallelt med høyspenningslinjen i en avstand av 15 meter til denne skjærer herredsgrensen mellom Lista og Spind. Følger så videre mot sør grensen mellom disse herreder til det punkt denne støter mot sjøen i Nordsundet (Aurebrådet). Fra samme tid går over fra Lista herred til Spind herred halvparten av Nordsund bru og det område av Spindsodden som etter foranstående ikke går over til byen.

Den endelige grenseskildring gis av den i § 2 nevnte kommisjon som også skal skildre grensen i sjøen.

§ 2. De nye grenselinjer merkes på statskassens bekostning med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Lista herred som etter § 1 legges til lade stedet Farsund (byutvidelsesområdene) skal fra 1 juli 1948 utgå av

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 12.

landets matrikkel og i enhver henseende høre under ladestedet. Dog 19 mars
skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1948 måtte
hvile på jord i byutvidelsesområdene.

§ 4. De personer som ved overføringen bor på byutvidelses-
områdene, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om
kommunal stemmerett anses som bosatt i Farsund fra det tids-
punkt de sist tok bopel på nevnte områder.

§ 5. De personer som pr. 1 januar 1948 hadde bopel på de om-
råder som etter § 1 føres over til ladestedet Farsund anses ved
skattelikningen for budsjettåret 1 juli 1948 til 30 juni 1949 med
omsyn til skatteplikt som bosatt i ladestedet. Utlikningen av kom-
muneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt for bud-
sjettåret 1 juli 1948 til 30 juni 1949 skal foregå ved likningsmyndig-
hetene i Farsund og etter de regler som gjelder for Farsund i med-
hold av skattelovgivningen for byene.

§ 6. De personer som 1 juli 1948 har hjemstavn i Lista, anses
å ha hjemstavn i Farsund for så vidt de hadde eller — i tilfelle
av fravær — senest har hatt fast bopel i et av byutvidelsesområdene.

§ 7. Bygninger i byutvidelsesområdene nyter ikke godt av det
nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges
Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre by-
områdene. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle
skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdene be-
stemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 8. På byutvidelsesområdene skal det inntil annerledes be-
stemmes av vedkommende departement være tillatt å oppføre tre-
bygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven
av 22 februar 1924.

§ 9. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de for-
føyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns
lønninger i Lista prestegjeld som denne resolusjon måtte gjøre nød-
vendig.

Kongelig resolusjon.

19 mars

Etter § 1 i lov av 10 juni 1938 bestemmes:

I. Fra 1 juli 1948 fastsettes følgende grense mellom herredene
Hole og Norderhov i Buskerud fylke:

Grensa begynner i Bærums grense i Nordhallet av Vidvangs-
høgda og går mot nordvest til Storelva og Tyrifjorden. Grensa
går herunder overalt etter grensene mellom de motstående ma-
trikulerte eiendommer og slik som beskrevet i rapport av 15
september 1941 om oppgang og merking av grensa på stykket
fra Vidvangshøgda i aust til grenserøys på stupet n.v. for Lår-

19 mars.

viktjernet i vest — og videre til Mosmyra og i Storelva i samsvar med framlegg av 29 juli 1944 fra herredenes grensenemnder.

Grensa begynner i en røys i nordhallet av Vidvangshøgda omlag 550 m n.v. for det trigonometriske punkt på høgda, går i bein linje mot n.n.v. til det trigonometriske punkt på Mørkreiåsen, 574 m o. h. og går herfra i bein linje omlag 1 300 m mot nord til grenserøys i nordvestre hjørne av en myr som ligger omlag 340 m v.s.v. for nordre Bærumsvika i søre Heggelivatnet. Grensa bøyer så mot v.s.v. og går i bein linje til en røys som ligger omlag 200 m n.n. aust for stuebygningen på Monsebråtan, fortsetter omlag 65 m i samme retning til bolt i en stor stein, går herfra mot n.v. omlag 260 m til røys ved austbredden av elva Storlomma. Her bøyer grensa mot v.s.v. og går i bein linje til røys i søraustre hjørnet av Dåstjernmyra, går herfra i bein linje omlag 1 100 m mot n.n.v. til grenserøys i sørhallet av Elgsbrenna, går videre omlag 300 m mot n.v. til grenserøys i n.v. hallet av Elgsbrenna og går derfra omlag 270 m mot n.n. aust til grenserøys aust for Elgsmyra.*) Her bøyer grensa mot v.n.v. går i bein linje omlag 3 150 m til grenserøys på en berkknatt 90 m vest for Lårviktjernet og derfra i bein linje mot n.v. til et punkt som ligger omlag 130 m søraust for stuebygningen på eiendommen Skogly. Her tar grensa nordaustlig og nordlig retning og går til dels i små kroker etter eiendomsgrensene opp til et punkt som ligger vel 100 m n.aust for Nordenga, på austsida av bygdevegen. Her bøyer grensa mot vest, går ut i Steinsfjorden omlag 300 m sør for garden Elvik, går videre i bein linje mot n.v. til det trigonometriske punkt på Avskjæret*) og herfra i bein linje mot n.n.v. over Steinsfjorden til en liten vik sør for småbruket Framdal. Videre går grensa først omlag 600 m mot nord, bøyer sør for Tolpindrud mot n.v. til gardsvegen Hurum—Tolpindrud, følger denne veg omlag 350 m mot s.v., tar så nordvestlig hovedretning og går med små knekk til og over søre del av Burudåsen. Fra dennes vestkant går grensa med flere brytningspunkter s.v. over til den når gardsvegen Gatevoll—Veistein omlag 300 m v.s.v. for sistnevnte gard, følger så nevnte gardsveg nordvestover til riksvegen ved Gatevoll og deretter riksvegen sørover omlag 200 m. Deretter går grensa mot vest omlag 350 m, bøyer søraust for garden Raa mot s.v., går i bein linje omlag 650 m til gardsvegen aust for Motjernet og derfra mot s.v. ned til dette. Grensa går så

*) Navnet står ikke på kartene.

mot vest over tjernet og omlag i bein linje til Mosmyra, bøyer 19 mars. her litt mer i vest og går i bein linje til Storelva som nåes omlag 270 m sør for stuebygningen på eiendommen Bakken. Storelva er deretter grense til Tyrifjordens arm Nordfjorden. Midt i denne støter grensa mot Tyristrand herred til.

De her nevnte tall og navn står på Norges Geografiske Oppmålings originalkart, en del også på de utgitte topografiske kart Nordmarka og Jevnaker.

II. Fra samme tidspunkt overføres fra Hole herred til Norderhov herred følgende eiendommer:

Av gnr. 23, bnr. 1, Stadum, den del som ligger mellom den gamle og nye herredsgrense.

Hele gnr. 43, bnr. 5,	skyld mark	0,79	Holmen
» » 46, » 2,	—»—	1,23	Hengslet
» » 46, » 6,	—»—	1,05	Synneren
» » 48, » 1,	—»—	11,39	Averøya
» » 48, » 3,	—»—	1,16	Taje
» » 48, » 4,	—»—	0,82	Taje — Ødeg.
» » 48, » 5,	—»—	0,69	Taje
» » 48, » 6,	—»—	1,32	Averøbråten
» » 48, » 8,	—»—	0,01	Tabbebu
» » 48, » 9,	—»—	0,50	Plassen
» » 49, » 1,	—»—	8,75	Røsholmen
» » 49, » 24,	—»—	2,00	Glasrud
» » 49, » 26,	—»—	0,10	Trivja
» » 6, » 1,	—»—	2,05	Vækkeren
» » 7, » 22,	—»—	1,73	Myra
» » 7, » 27,	—»—	1,17	Myra
» » 8, » 7,	—»—	0,88	Framdal
» » 8, » 15,	—»—	0,03	Fjellbakken
» » 1, » 22,	—»—	1,85	Vikseter I
» » 1, » 23,	—»—	0,30	Vikseter II A
» » 4, » 6,	—»—	0,70	Vikseter II B

Fra Norderhov herred til Hole herred overføres fra samme tid:

Av gnr. 4, bnr. 1, skyld mark 12,84 Rå: Den del som ligger mellom den gamle og nye herredsgrense.

Hele gnr. 4, bnr. 3,	skyld mark	0,23	Gatevoll
» » 4, » 6,	—»—	0,12	Gatevoll 3
» » 6, » 1,	—»—	0,19	Gile
» » 6, » 3,	—»—	5,53	Gile

19 mars. Av gnr. 8, bnr. 1, skyld mark 10,57 Veisteen S., den del som ligger mellom den gamle og nye herredsgrense.

Hele gnr.	8,	bnr.	6,	skyld mark	0,68	Kleven
»	»	8,	»	—»—	2,70	Veisteen S.
»	»	40,	»	—»—	3,78	Gile — Ødegård
»	»	6,	»	—»—	5,53	Gile
»	»	6,	»	—»—	1,82	Gile

Av gnr. 6, bnr. 5, den del som ligger mellom den gamle og nye herredsgrense.

Hele gnr.	31,	bnr.	38,	skyld mark	0,87	Bråten
»	»	31,	»	—»—	0,05	Pipenhus
»	»	31,	»	—»—	0,08	Bjerkheim
»	»	31,	»	—»—	0,05	Bergli
»	»	41,	»	—»—	0,19	Baserud
»	»	41,	»	—»—	0,01	Muggerud

Av gnr. 38, bnr. 8, den del som ligger mellom den gamle og nye herredsgrense.

Av gnr.	39,	bnr.	2,	skyld mark		Seterløkke og Seter- skog på Krokskogen
»	»	41,	»	—»—	0,32	Gusgård skog
»	»	42,	»	—»—	0,04	Prestløkka
»	»	42,	»	—»—	0,60	Kampeseterstykket
»	»	44,	»	—»—	0,30	Børresheim

III. De personer som ved overføringen bor innen overføringsområdene i Hole—Norderhov, skal i henhold til kommunevalglovens bestemmelser om stemmerett anses som bosatt i Norderhov—Hole fra det tidspunkt de sist tok bopel innenfor nevnte områder.

19 mars. **Kongelig resolusjon.**

Etter landkommunelovens § 1 bestemmes:

Fra 1 juli 1948 skal navnet på herredet, soknet og lensmannsdistriktet Stamnes i Nordland endres til Sandnessjøen.

19 mars. **Kongelig resolusjon. *)**

At det med heimel i lov om ferie av 14 november 1947 § 15 blir fastsatt følgende føresegner om ferie for sjømenn:

1. Hvem føresegnene omfatter.

Sjømenn på norske skip har rett til ferie etter disse føresegner. Føresegnene gjelder likevel ikke for:

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 12.

19 mars.

1. Sjømenn som blir lønnet utelukkende med del av utbytte.
2. Sjømenn som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918.
3. Sjømenn på skip som er under 4 registertonn brutto.
4. Sjømenn på skip som tilhører marinen.
5. Sjømenn på skip som er i fart på norske innsjøer og elver.

Med sjømann er i disse føresegner ment enhver som er tilsatt ombord på norske skip. Med reder (rederiet) er ment sjømannens arbeidsgiver.

II. Feriens lengde, tid for ferien m. v.

Sjømenn som går inn under disse føresegner har rett til en årlig feriefritid på 21 dager.

Rederiet fastsetter tida for sjømannens ferie. Det kan ikke uten samtykke av sjømannen dele opp den årlige ferie eller gi ham ferie i havner utafor det land der han ble tilsatt eller der han hører heime.

Den årlige ferie kan utsettes for å bli tatt i sammenheng med etterfølgende ferie eller ved fratrede.

III. Feriegodtgjøring for sjømenn med fast lønn.

Sjømenn med fast lønn har rett til feriegodtgjøring med $1\frac{3}{4}$ dag for hver måned (reknet fra datum til datum) som han har tjenestegjort på samme skip. Halv måned (15 dager) eller mer reknes som hel måned, men kortere tid blir ikke reknet med.

I den tid som gir grunnlag for feriegodtgjøring skal reknes med tid sjømannen i tilsettingstida eller i umiddelbar tilslutning til denne har vært borte fra arbeidet under:

- a) ferie;
- b) arbeidsuførhet, opp til sammenlagt tre måneder når den skyldes ulykke eller sjukdom. Skipets fører kan kreve at arbeidsuførheten blir godtgjort ved erklæring fra læge;
- c) pliktig militærtjeneste, opp til tre måneder; eller
- d) — om det gjelder kvinnelig arbeidstaker — under svangerskap, opp til 12 uker omkring fødselen.

Sjømannen kan likevel ikke kreve feriegodtgjøring for fravær som nevnt under a—d med mindre han har vært i arbeid igjen ved samme skip som tidligere eller ved annet skip som tilhører samme rederi.

Feriegodtgjøringen består av hyren, derunder alders-, tank-, motor-, sekretær-, fryselast-, radio- og to-vakttillegg. For rett til kost gis i tillegg rimelig kostvederlag. For rett til fritt losji gis ikke tillegg.

19 mars.

IV. Feriegodtgjøring for sjømenn med uvanlig avlønning.

Blir sjømannen for sin vanlige arbeidstid lønnet helt eller vesentlig på annen måte enn ved fast lønn, har han om tilsetningen varer minst 6 dager, rett til feriegodtgjøring med 6,5 % av arbeidsfortjenesten. For rett til kost skal det ved utrekningen av feriegodtgjøringen til den kontante arbeidsfortjeneste legges et rimelig kostvederlag. Verdien av fritt losji reknes ikke med.

Rett til feriegodtgjøring etter første ledd har ikke sjømann som etter sine tilsetningsvilkår får full lønn i ferien. Har han rett til en del av lønna i ferien, faller retten til feriegodtgjøring etter første ledd bort for en tilsvarende del av lønna i opptjeningsåret. For slik lønn gjelder føresegnene i punkt III på tilsvarende måte.

Nærmere regler for feriegodtgjøringen etter første ledd kan fastsettes i tariffavtale eller av departementet.

V. Utbetaling av feriegodtgjøring.

Feriegodtgjøringen skal ikke utbetales til sjømannen før umiddelbart forut for hans ferie eller når han fratrer på grunn av at tjenesteforholdet opphører. I det førstnevnte tilfelle kan sjømannen kreve at utbetaling finner sted dagen før ferien.

Blir den årlige ferie utsatt, skal sjømannen ved utløpet av hver tilsetningsperiode på 12 måneder ha godskrevet i sin avrekningsbok den feriegodtgjøring han har tjent opp.

VI. Tariffavtale om feriegodtgjøringen.

En organisasjon av sjømenn kan for sine medlemmer slutte skriftlig overenskomst med reder eller organisasjon av redere om annen ordning av feriegodtgjøringen enn fastsatt i punktene III—V.

VII. Skipet skifter eier.

Rett til ferie eller feriegodtgjøring etter disse føresegner endres ikke om det skip sjømannen er tilsatt ved skifter eier.

VIII. Tap av feriegodtgjøring.

Sjømann som fratrer sin stilling ombord uten å overholde lovlig oppsøingsfrist, taper retten til den feriegodtgjøring han har opptjent, bortsett fra den feriegodtgjøring som allerede er godskrevet ham etter punkt V annet ledd. Det samme gjelder om sjømannen blir avskjediget etter sjømannslovens § 33 punkt 3 eller 4, jfr. § 70, eller, dersom han ikke går inn under nevnte føresegner i sjømannsloven, om han blir avskjediget fordi han grovt forsømmer sine arbeidsplikter mot arbeidsgiveren.

Feriegodtgjøring som tapes etter første ledd, tilfaller ektefelle 19 mars. og barn som sjømannen forsørger. Har han ingen slike forsørgede, skal den betales inn til Feriefondet innen 3 måneder etter at sjømannens fratreden er fastslått.

IX. Feriegodtgjøring ved dødsfall.

Dør sjømannen, kan ektefelle og barn han forsørget ved sin død, kreve å få utbetalt feriegodtgjøring han har til gode. Etterlater han ikke slike forsørgede, skal den feriegodtgjøring som ikke er godskrevet sjømannen etter punkt V annet ledd, betales til Feriefondet innen 3 måneder etter dødsfallet.

X. Føresegnenes ufravikelighet.

Disse føresegner kan ikke fravikes til skade for sjømannen uten i tilfelle føresegnene gir uttrykkelig heimel for det.

XI. Opplysningsplikt.

Departementet eller den det gir fullmakt kan kreve av enhver reder eller skipsfører at han godtgjør å ha betalt på riktig måte feriegodtgjøring som tilkommer Feriefondet.

XII. Straff.

Det er forbudt for skipsfører og reder:

- 1) å la utbetale feriegodtgjøring i strid med det som er fastsatt i disse føresegner;
- 2) å unnlate å betale til Feriefondet feriegodtgjøring dette skal ha;
- 3) å unnlate å gi opplysninger som blir krevd med heimel i avsnitt XI.

Overtredelse av disse forbud er straffbar etter straffelovens § 339 nr. 2 som lyder slik:

«Med bøter straffes den som

-
- 2) overtrer noen av offentlig myndighet i henhold til lov og under trusel med straff gitt forskrift.»

XIII. Forholdet til ferielovens enkelte føresegner.

For sjømenn som går inn under disse føresegner, trer føresegnene istedet for ferielovens regler.

XIV. Ikrafttreden. Overgangsføresegner.

1. Disse føresegner har virkning fra 16 november 1947.
2. For tidsrommet fra og med 16 november 1947 til og med 15 mai 1948 forhøyes den feriegodtgjøring som er fastsatt i punkt III

- 19 mars. til $2\frac{1}{3}$ dag pr. måned og den i punkt IV fastsatte proSENTSATS til 8,5. Bestemmelsen gir dog ikke rett til å kreve feriegodtgjøring for mer enn 21 dager i tidsrommet 16 mai 1947—15 mai 1948.
- 19 mars. **Kongelig resolusjon *)** om den årlige fredingstid for lakse- og sjøauREFISKE i Reisa (Nordreisaelva) i Troms fylke.
- 19 mars. **Kongelig resolusjon *)** om fredningsbestemmelser for laks og sjøauRE i Salangselva, Troms fylke.
- 19 mars. **Kongelig resolusjon *)** om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet til å treffe bestemmelse om avståelse til staten av de nødvendige kvanta trelast for å sikre trelastforsyningen til de krigsherjede strøk i Nord-Troms og Finnmark.
- 19 mars. **Kongelig resolusjon. **)**
I medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 1 bestemmes:
§ 1. Det skal iverksettes rasjonering av forbruket på trådstift og bygningsspiker.
§ 2. Forsynings- og gjenreisningsdepartementet treffer nærmere bestemmelser om gjennomføring av rasjoneringen og fastsetter tidspunktet for dens ikrafttreden.
Departementet kan gjøre unntak fra bestemmelsen i § 1 og treffe bestemmelse om oppheving av rasjoneringen.
- 19 mars. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om merking av bunden redskap til lakse- og sjøauREFISKE i Senja fiskeridistrikt, Troms fylke.
- 19 mars. **Skrivelse ***)** fra Forsyningsdepartementet om bygningsvedtekter for Vigeland bygningsdistrikt i Sør-Audnedal herred, Vest-Agder fylke.
- 19 mars. **Skriv *)** frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova vert gjeldande i heile Madla herad, Rogaland fylke.

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 12.

**) Kunngj. 19 april i Lovtid. 1 nr. 14.

***) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1 nr. 13.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 19 mars.
ningslovens § 117 og opphevelse av § 16 i reguleringsvedtektene for
Berlevåg herred, Finnmark fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 19 mars.
ningslovens § 117 for Vardø.

Fiskereglar *) for Rennebu herad, Sør-Trøndelag fylke. 20 mars.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet. 20 mars.

I henhold til § 6 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 be-
stemmer departementet at § 35, jfr. § 127 punkt 10, i departementets
byggningsforskrifter av 6 oktober 1928 midlertidig endres
således:

De tillatte spenninger for armeringsstål som nevnt i Norsk
Standard 427 kan for bolig- og forretningsbygg inntil videre for-
høyes til:

1. St. 37 forhøyes fra 1 200—1 400 kg/cm² for D-betong og bedre.
 2. St. 52 forhøyes fra 1 600—1 800 kg/cm² for C-betong eller bedre.
- For plater med h 10 cm blir forhøyelsene tilsvarende.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om nye ålmene helseføre- 22 mars.
segner for Askøy herad, Hordaland fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 22 mars.

I medhold av lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skade-
insekter og plantesykdommer og kongelig resolusjon av 8 februar
1946 bestemmes:

§ 1. Ertegallemyggen (*Contarinia pisi* Winn) skal
anses som farlig for planter.

§ 2. I 1948 skal det være forbudt å dyrke erter av alle slag
unntatt blomstererter (*Lathyrus odoratus* L.) innenfor følgende om-
råder i Aust-Agder fylke:

- a) Alle bruk i Lauvdal, Årdal, Bygland («kyrkjebygdi»), Lidi, Jor-
dalsbø og Skreland unntatt Longerak i Bygland herred.
- b) Senum, Gullsmemoen og Moseid i Hornes herred.
- c) Syrtveit i Evje herred.

§ 3. Erter som blir dyrket i strid med dette vedtak besørges
tilintetgjort på dyrkerens kostnad.

§ 4. Alle bruk innenfor de karanteneområder som er nevnt,
skal kontrolleres innen utgangen av juni måned 1948. Kontrollen

*) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1 nr. 13.

22 mars. settes i verk etter direktiver fra Statens Plantevern, Zoologisk avdeling, som skal godkjenne kontrollørene.

§ 5. Brott på dette dyrkingsforbud er straffbart og skal anmeldes av kontrollørene.

23 mars. **Bestemmelser *)** om endring av Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser av 13 juli 1946 om omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer og bygningsartikler til bygge- og anleggsarbeider og andre formål.

(Gitt 23 mars 1948 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer og kongelige resolusjoner av 20 februar og 19 mars 1948.)

I.

§ 1 skal lyde:

Følgende bygningsmaterialer og bygningsartikler omfattes av disse bestemmelser:

a) Parkett.

Trefiberplater.

Sement.

Sementblokker (sementhulstein, støpt bygningsstein).

Kalksandstein.

Sementtakstein.

Cellebetong

Slaggbetong

Klinkerbetong

Sementasbestbølgeplater.

Radiatorer.

Smijernsrør (unntatt presisjonsrør).

Lettstøpte støpejernsrør (soilrør og vaskrør).

Murstein.

Takstein.

Takskifer.

Takpapp.

Linoleum.

Kryssfiner.

Kjøkkenvasker.

Fajanse servanter.

Fajanse klosettskåler.

Klosettsisterner.

Badekar.

Armeringsstål.

Bølgeblikk.

Bygningsspiker.

Trådstift.

b) Tømmer.

§ 2 skal lyde:

Brukte bygningsmaterialer og bygningsartikler omfattes ikke av disse bestemmelser. Det samme gjelder vareslag som nevnt i § 1, punkt b, for så vidt de skal brukes til andre formål enn bygge- og anleggsarbeider, samt bygningsspiker og trådstift av mindre lengde

*) Kunngj. 19 april i Lovtid. 1 nr. 14.

enn 1", hakestift, tønnestift, skostift, glassmesterstift, formstift, 23 mars.
kramper, bølgeblikkspiker og skipsspiker.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft 1 april 1948.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennom- 23 mars.
føring av husleieloven i H a r a m herred, Møre og Romsdal fylke.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund i K v i t e s- 23 mars.
e i d herad, Telemark fylke, skal haldas i band eller forsvarleg
innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om bruk av pigg- 23 mars.
tråd i A n k e n e s herred, Nordland fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 23 mars.
eiendommen Heistad, gnr. 69, bnr. 12, i E i d a n g e r herred, Tele-
mark fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i S k å t- 24 mars.
ø y herred, Telemark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig inne-
stengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven 29 mars.
skal gjelde for et område i S t r a n d herred, Rogaland fylke.

Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennom- 30 mars.
føring av husleieloven i L i l l e s a n d.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet. 30 mars.
I henhold til § 6 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924
bestemmer departementet at § 76 i departementets bygningsfor-
skrifter av 6 oktober 1928 skal lyde:

§ 76a. Forskrifter for automatisk olje-
fyringsanlegg for husoppvarmning.

Enhver installasjon av oljefyringsanlegg og forandringer av
eldre anlegg skal anmeldes til og godkjennes av bygningsrådet.

Oljefyringssystemet skal være godkjent av departementet. Det
elektriske utstyr skal dessuten være godkjent av Norges Elektriske
Materiellkontroll.

*) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1 nr. 13.

**) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 12.

***). Kunngj. 19 april i Lovtid. 1 nr. 14.

30 mars. Installasjonen skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent mann, som er ansvarlig for solid og forskriftsmessig installasjon.

Oljefyringsanlegget skal tilfredsstillende nedenstående regler. Bygningsrådet kan dog med brannstyrets samtykke gjøre unntak fra reglene.

1. Oljen.

Den anvendte oljes flampunkt (målt i Abel Pensky's apparat) må ikke ligge under 65°C , og oljen må i tanker og rørledninger ikke utsettes for oppvarming til høyere temperatur enn 30°C under flampunktet. Eventuell oppvarming av olje på annen måte enn ved varmt vann må bare skje med godkjent forvarmeapparat forsynt med termometer og utstyrt med en godkjent, automatisk virkende anordning som avstenger varmetilførselen før den sistnevnte temperatur er nådd.

2. Oljetanker. Generelt.

Oljen kan oppbevares i lagertank og dagtank.

- a. Alle oljetanker skal være solid utført av helsveisede eller klinkede plater av stål eller annet egnet metall, med nødvendig avstagnung og med tilstrekkelig godstykkelse. Tankene må være helt lukket og tette så at oljen ikke kan trenge ut ved overfylling. De skal fortrinnsvis ha sylindrisk form. Ved olje med sp. v over 0,87 kan tankene om nødvendig også utføres av tett, vibrert armert betong. Hver oljetank må trykkprøves med et overtrykk på minst 1 m V. S. etter at den er satt på plass, men før eventuell gjenfylling eller innmuring har funnet sted og herom må den ansvarshavende fremlegge skriftlig erklæring ved ferdigbesiktigelsen av anlegget. Alle oljetanker skal ligge på solid, ildfast fundament og være anlagt slik at de ikke kan forskyve seg.
- b. Tankene skal på toppen være forsynt med mannhull og lokk med forsvarlig tetting, og alle rørledninger skal være ført inn i tanken ovenfra. Ved dagtanker på inntil 600 liter er det dog tillatt å føre oljetilførselsrøret til brenneren fra bunnen av tanken, samt å sløyfe mannhull. Oljeledningen skal da være forsynt med stengeventil så nær tanken som mulig. Tankene skal videre være utstyrt med oljestandsmålere som tydelig viser innholdet (f. eks. ved flottør med tett gjennomføring, pneumatisk oljestandsviser e. l.). Oljestandsglass tillates ikke. Dessuten skal tankene være utstyrt med peilerør med påskrudd deksel.
- c. Ved anlegg som ikke er forsynt med dagtank, kan oljetilførsel tillates direkte fra lagertank, når denne ikke rommer mer enn 600 liter over oljeledningens laveste punkt. I motsatt fall skal

oljeledningen på sitt høyeste punkt være utstyrt med en godkjent automatisk anordning som kan bryte hevertvirkningen (f. eks. elektrisk styrt ventil, antihevertventil e. l.); toppen av tanken må dog ikke ligge høyere over oljeledningens laveste punkt enn hva denne anordning er garantert for.

3. Lagertank anbrakt innendørs.

Inne i bygning må lagertank enten:

- a. anbringes i et tankrom,
- b. innkles med minst $\frac{1}{2}$ steins mur, eller
- c. nedgraves.

Innvendig plasert lagertank må anbringes i kjelleren, medmindre tanken er oppført på ildfast konstruksjon fra grunnen av.

Til a. Tankrom må ha ildfast eller ildsikkert tak og ildfaste vegger av minst $\frac{1}{4}$ steins mur eller 10 cm armert betong. Det må være godt ventilert til egen ventilasjonspipe eller til det fri. Åpninger til det fri må være dekket med solid metalltrådnetting. Rundt tankene må det være en fri passasje på minst 50 cm og over tankene en fri høyde på minst 60 cm. Uvedkommende ting tillates ikke plasert i tankrommet. Dør eller luke til dette skal være ildsikkert, skal slå ut og være selvlukkende, og rommet må være slik utført og ha så høy terskel at det samlede tankvolum kan rommes innenfor denne så oljen hindres i å trenge inn i andre rom ved tanklekkasje. I tankrommet skal være innlagt forskriftsmessig elektrisk lys. Hver tank bør ikke romme over 10 000 l. Hvert tankrom bør ikke inneholde mer enn 3 slike tanker, altså tilsammen 30 000 liter.

Til b. Lagertank som ikke anbringes i tankrom må være innkledd og overdekket med minst $\frac{1}{2}$ steins murverk i ca. 5 cm avstand fra tanken. Innstøpning tillates ikke. Innkledningen må kunne hindre eventuell lekkasjeolje i å trenge ut. I overdekningen over tankens mannhull skal det være inspeksjonsluke dekket med et fast tilskrudd deksel av minst $\frac{1}{4}$ " jernplate eller av betong. Over overdekningen skal det være en fri høyde på minst 60 cm. Slike tanker bør ikke romme over 6 000 liter.

Hvor oljetank anbringes i fyrrommet skal avstanden mellom nærmeste tankside og kjel eller avtrekksrør fra kjel, være minst 1 m målt horisontalt, og det skal være en fri avstand på minst 20 cm mellom tank og varmførende rørledninger.

Til c. Nedgravd lagertank under kjellergolv skal være beskyttet mot inntrengen av fuktighet og omhyggelig preparert mot rust, som angitt i pkt. 4. Tanken må være overdekket med et minst 10 cm tykt armert betongdekke, som ikke hviler på tanken.

30 mars.

4. *Lagertank anbrakt utendørs.*

Ved plasing utendørs skal tanken være nedgravd.

Nedgravd lagertank skal være omhyggelig og frostfritt fundamentert og anbrakt slik at den ikke kan forskyve seg. Hvis tanken ligger under grunnvannsnivå, skal den være belastet mot oppdrift med en vekt minst svarende til vannvekten av tankens volum minus tankens egen vekt i tom tilstand. Fyllmassene rundt og over tanken skal være jord eller sand, godt stampet. Slagg tillates ikke.

Tankene skal nedgraves således at toppen kommer minst 60 cm under bakken, medmindre den dekkes med et armert betongdekke, minst 10 cm tykt. Underlaget for betongdekket må være godt stampet, og dekket skal være 30 cm større enn tanken i alle retninger.

Kan ikke tanken fullstendig nedgraves, kan det tillates at den øvre del dekkes med jord eller sand, minst 60 cm tykt, og med dosering ikke over 1 : 3.

Rustbeskyttelse: Alle nedgravde tanker skal være betryggende beskyttet mot rustdannelse og korrosjon ved bestrykning med tjære, asfalt eller andre passende bestrykningsmidler etter jordsmonnets art.

5. *Rørledninger.*

a. Alle rørledninger skal være av solid kvalitet og forarbeidet av sterke, helst heltrukne rør av stål eller annet egnet metall. Rørledningene skal legges slik at de er lett tilgjengelige for reparasjon og kontroll. De må kunne bevege seg uhindret ved temperaturforandringer. Rørledningene skal ha forsvarlige og tette forbindelser med metallpakninger eller annen pakning som ikke angripes av olje. Alle ventiler skal ha pakkboks og hel bunn. Oljetilførselsledningen skal være forsynt med filter som hindrer eventuelle forurensninger i å nå brenneren.

b. Oljefyringsanleggets tanker, rørledninger og øvrige deler skal monteres slik at de er beskyttet mot mekanisk skade, og at eventuell utlekket olje ikke kan finne veg til fyrsted, kjel eller røykkanal. Hvor flere brennere har felles tank eller pumpe skal hver enkelt brenner kunne avstenges og frakoples.

c. Fylling av lagertank må bare skje gjennom rørledning utenfra forsynt med låsbart, tetsluttende lokk. Fra fyllestandplassen må tankens fylling kunne kontrolleres på en betryggende måte, ved en egnet signalanordning. Lagertank skal ha åpent luftør til det fri, med tilstrekkelig tverrsnitt, dog minst $\frac{5}{4}$ ". Luftørør skal overalt ha fall til tanken, og det skal i det fri kunne ut i minst 2,5 m høyde over terrenget og lengst mulig vekk fra vinduer og andre åpninger. Det skal være forsynt med nedadbøyd stuss.

6. *Dagtank.*

30 mars.

- a. Ved anlegg som anvender dagtank, skal denne alltid være anbrakt høyere enn lagertanken. Den må ikke romme mer enn det daglige behov, dog kan dagtank for inntil 600 liter tillates selv om det daglige behov er mindre. Dagtank med over 1 000 liters innhold skal være anordnet som for innendørs lagertanker bestemt (pkt. 3). Tanken må stå på ildfast fundament. Dagtank montert på vegg er bare tillatt når denne er utført av mur eller betong og tanken rommer mindre enn 600 liter.
- b. Dagtanken skal ha overløpsrør som fører tilbake til lagertanken. Overløpsrøret skal ha så stor diameter at det kan slippe gjennom hele pumpekapasiteten, og må være anordnet slik at dagtanken ikke kan fylles helt.
- c. Hvor oljen tas ut fra bunnen av dagtank som ligger så høyt at trykket på anleggets øvrige sikringsventiler blir for stort, skal det så nær dagtanken som mulig være anbrakt en godkjent automatisk anordning på oljeledningen (f. eks. elektrisk styrt ventil e. l.) som avstenger oljetilførselen når brenneren står.
- d. Lufterør fra dagtanker kan tilknyttes lagertankens lufterør. Lufterøret skal overalt ha fall til tanken.

7. *Oljebrenner med tilhørende elektriske kontrollorganer.*

- a. Oljefyringsanlegget skal være forsynt med anordning som automatisk forhindrer over- eller tørrkoking av kjelen (kjeltermo-stat, resp. nivåbryter). Det skal være innrettet slik at tennanordningen ikke utkobles før anlegget er kommet i normal drift, og være utstyrt med sikre og helt automatisk virkende anordninger (fotoelektrisk selle, pyrostat, røyktermostat m. v.) som hurtig bevirker stans i tilfelle mislykket start eller hvis flammen slokker i utide under driften. Anlegget må være slik innrettet at det i tilfelle kreves et manuelt inngrep for å sette det i gang igjen. (Repetert tenning tillates således ikke.) Det kan dog godkjennes anlegg som gir fornyet igangsetting etter en stans i utide (f. eks. på grunn av forbigående svikt i oljetilførselen e. l.), når anlegget har kontinuerlig gnist og er slik innrettet at det ikke kan starte igjen før det er gått så lang tid at en er sikker på at ildstedet er helt utluftet for oljegass. Videre kan godkjennes spesielle anlegg hvor den nødvendige sikkerhet er oppnådd på annen måte.
- b. Ved anlegg hvor oljepumpe og luftvifte ikke er direkte sammenkoblet, skal anlegget være slik innrettet at om luftviften

30 mars.

skulle stoppe av en eller annen grunn, skal tilførselen av olje til brenneren straks opphøre automatisk.

- c. De elektriske strømkretser for anleggets brytere, ventiler, termostater osv. skal være utført etter hvilestrømsprinsippet, så at brudd i noen av kretsene bevirker stopp av anlegget. Elektriske termostater og andre kontrollorganer skal plasseres slik at de er lett tilgjengelige for inspeksjon og kontroll, uten at deres elektriske tilknytningsledninger må frakobles. Hovedrelé sammenbygd med røyktermostat, tillates bare brukt hvor reléet kan anbringes i minst 0,5 m høyde over golvet og fritt tilgjengelig. Kontrollorganer i røykpipe må plasseres slik at de er beskyttet mot beskadigelse under feiging.
- d. Den elektriske strømførsel til anlegget må ikke skje gjennom vippe, medmindre anlegget er utført slik at vipping ikke kan forårsake tenning i utide eller annen forstyrrelse av driften. Anleggets elektriske strømtilførsel skal kunne brytes ved en lett tilgjengelig hovedbryter nær fyrromsdøren. Bryteren skal ha sterk gulfarge og skal tydelig vise inn- og utkoblet stilling.
- e. Pottebrennere, forgasserbrennere e. l. småanlegg kan tillates når de utstyres med ventil som automatisk stenger for oljetilførselen i tilfelle flammen slokker eller lufttilførselen stopper. Anleggene må være utstyrt slik at oljetilførselen, og eventuelt også lufttilførselen, automatisk reguleres av kjeltemperaturen, eller iallfall være utstyrt slik at oljetilførselen kan finreguleres etter en skala. Slike brennere kan også tillates installert i vanlige ildsteder (ovner) eller spesialildsteder som er satt opp etter gjeldende ildstedsregler. Oljebeholderen, som ikke må være på mer enn 20 l, må anbringes i minst 60 cm avstand — målt horisontalt — fra ildstedets ytterflate.

Flere slike ildsteder kan ha tilførsel fra felles tank (fat) når hvert ildsted er utstyrt med de nevnte sikringsorganer. Felles tank må ikke være på mer enn 200 l og være anbrakt ute eller i rom uten ildsted.

8. Røykpipe og fyrrom.

- a. Av hensyn til trekkforholdene og eksplosjonsfaren bør oljefyringsanlegg ha avtrekk til egen røykpipe. Bygningsrådet kan dog tillate at ildsted for fast brensel i samme eller lavere etasje får avtrekk til røykpipe for oljefyringsanlegg såfremt vedkommende ildsted er anbrakt i rom som tilfredsstiller kravene til fyrrom. Andre ildsteder må ikke ha avtrekk til røykpipe for oljefyringsanlegg. Oljefyrt ildsted må stadig ha åpen forbin-

delse med røykpipe. Før anlegget settes i drift skal derfor 30 mars. kjelspjellet være fastlåst i den av installatøren regulerende stilling, eller være forsynt med stoppeanordning tilsvarende denne stilling.

- b. Fyrrommet skal ha ildfast eller ildsikkert tak og ildfaste vegger av minst $\frac{1}{4}$ steins mur eller 10 cm armert betong. Fyrrommet skal ha vindu til det fri med rikelig lysflate. Vinduet skal kunne åpnes innenfra. Dørene skal slå ut, være ildsikre og selvlukkende. Rommet må være godt belyst så alle installasjoner lett kan besiktiges og kontrolleres.
- c. Hvor det til tenning brukes komprimert gass opbevart på trykklasker, må disse ikke plasseres i fyrrommet, men på et lett tilgjengelig sted utenfor dette, hvorfra de lett kan fjernes i tilfelle av brann. Oppslag herom skal være anbrakt i glass og ramme. Lysgassinstallasjon i fyrrom tillates kun for anlegg med gasselektrisk tenning. Gassmålere må dog anbringes utenfor fyrrom.

9. Instruks, slokningsmidler m. v.

- a. I fyrrommet skal det være opphengt en bruksanvisning utarbeidet av anleggets leverandør og godkjent av departementet og instruks for oljefyringen, med angivelse av tekniske data, som oljeforbruk pr. time, oljetype, brennertype og type av kontrollorganer, pipedimensjoner m. v. Videre skal anleggets installatør være oppgitt.
- b. Slokningsapparater må anskaffes etter brannsjefens nærmere bestemmelse. En kasse tørr sand med skuffe skal dog alltid være til stede. Slokningsmidlene bør fortrinsvis anbringes ved inngangsdøren.
- c. Tilsynet med oljefyringsanlegget og ansvaret for at instruks og forskrifter overholdes påhviler eieren eller en annen bestemt person.

§ 76 b. Forskrifter for oljefyringsanlegg ved bedrifter m. v.

Enhver installasjon av oljefyringsanlegg og forandringer av eldre anlegg skal anmeldes til og godkjennes av bygningsrådet.

Oljefyringssystemet skal være godkjent av departementet. Det elektriske utstyr skal dessuten være godkjent av Norges Elektriske Materiellkontroll.

Installasjonen skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent mann, som er ansvarlig for solid og forskriftsmessig installasjon.

30 mars. Oljefyringsanlegget skal tilfredsstillende nedenstående regler. Bygningsrådet kan dog med brannstyrets samtykke treffe bestemmelse om avvikelse fra reglene.

1. Oljetanker, generelt.

Oljen, hvis flampunkt ikke må være under 65° C, kan oppbevares i lagertank og eventuelt i dagtank. Alle oljetanker skal være solid utført av helsveisede eller klinkede plater av stål eller annet egnet metall, med nødvendig avstagnung og med tilstrekkelig godstykkelse. Tankene må være helt lukket og tette så at olje ikke kan trenge ut ved overfylling. De skal fortrinnsvis ha sylindrisk form. Ved olje med spc.v. over 0,87 kan tankene om nødvendig også utføres av tett, vibrert armert betong. Hver oljetank må trykkprøves med et overtrykk på minst 1 m V. S. etter at den er satt på plass, men for eventuell gjenfylling eller innmuring har funnet sted og herom må den ansvarshavende fremlegge skriftlig erklæring ved ferdigbesiktigelsen av anlegget. Alle oljetanker skal ligge på solid, ildfast fundament og være anlagt slik at de ikke kan forskyve seg. Alle rørledninger skal så vidt mulig være ført inn i tankene ovenfra. Ved dagtanker på inntil 600 l kan det i ethvert fall tillates å utta oljetilførselsrøret fra bunnen. Oljeledninger som ikke tas ut fra tanktopp skal være forsynt med stengeventil så nær tanken som mulig. Tankene skal ha tydelig oljestandsmåler. Oljestandsglass tillates ikke. Innendørs oljetank må anbringes slik at den ikke blir utsatt for farlig oppvarming og bør i alminnelighet ikke komme kjel eller ildsted nærmere enn 3 m målt horisontalt.

2. Lagertanker.

Oljetankene bør helst være nedgravd, eller anlagt slik at olje ikke kan renne utover og bli til fare eller skade for bebyggelse, havneområder, vannforsyning, friluftsliv etc.

Tankene kan være anordnet:

- a. i eget tankrom (som foreskrevet i § 76 a, punkt 3 a)
- b. innkledd (som foreskrevet i § 76 a, punkt 3 b, 1. avsnitt)
- c. nedgravd (som foreskrevet i § 76 a, punkt 4)
- d. frittstående utendørs.

Ad d.

Frittstående (eller frittliggende) utendørs tanker kan kun tillates med brannstyrets samtykke. Slike tanker skal anbringes i en avstand fra nabogrense, annen bygning eller brennbart opplag på eiendommen, minst lik tanktoppens høyde over terreng — dog

minst 5 m. Såfremt tanken må anbringes nærmere nabogrense eller bygning (opplag) enn nevnt foran, skal den beskyttes mot brann på effektiv måte ved ildfast avskjermning i forbindelse med oppsamlekum, (f. eks. betongkum, tett jordvoll), med så stort volum som anses nødvendig, dog minst 25 % av tankvolumet. Slik oppsamlekum kreves videre når noen av oljeledningene må uttas fra tankbunn og når det ellers finnes nødvendig.

Tanker med rominnhold tilsammen over 50 m³ kan kun tillates innen industriområder o. l.

Tanker med rominnhold tilsammen over 500 m³ kan bare tillates med departementets samtykke.

Større anlegg bør ha oljen fordelt på flere tanker.

Tankene må plasseres på solide ildfaste fundamenter av stein eller betong ført ned til fjell eller til frostfri dybde.

3. Dagtank.

Lagertanken kan stå i forbindelse med en egen dagtank, som så vidt mulig skal være anbrakt høyere enn lagertanken. Ved anlegg hvor dette ikke kan la seg gjennomføre, må det så vel nær lagertanken som dagtanken anordnes en lett tilgjengelig avstengningsventil på rørledningen. Dagtanken må ikke romme mer enn 1 000 l olje, eller — ved større anlegg — ikke mer enn oljebehovet for 12 timers full drift av anlegget.

Større dagtanker på over 1 000 l plassert innendørs skal være innkledd eller anbrakt i et eget ildfast tankrom, som angitt i § 76 a, punkt 3.

Dagtank skal ha overløpsrør som fører tilbake til lagertanken eller unntaksvis til en trygg, åpen plass i det fri. Ved dagtank som fylles med mekanisk drevet pumpe må overløpsrøret ha så stort tverrsnitt at det kan slippe gjennom hele pumpekapasiteten. Overløpsrøret skal være anbrakt slik at dagtanken ikke kan fylles helt.

4. Anlegget for øvrig.

Oljefyringsanlegget må være godkjent av departementet.

Ved anlegg hvor oljepumpe og luftvifte ikke er direkte sammenkoblet, skal anlegget være slik innrettet at om luftviften skulle stoppe av en eller annen grunn, skal tilførselen av olje til brenneren straks opphøre automatisk.

Oljefyringsanleggets tanker, rørledninger og øvrige deler skal være fagmessig utført, og montert slik at de er beskyttet mot mekanisk skade. Rørledninger og ventiler må være helt tette. Oljedrypp må ikke forekomme.

30 mars. a) Manuelt betjente anlegg.

Manuelt betjente oljefyringsanlegg tillates kun installert hvor så vel brennere som oljetanker står under stadig tilsyn av kyndig betjening så lenge anlegget er i drift. Motor for oljepumpe skal ha igangsetter med nullspenningsbryter som hindrer pumpen i å gå igang av seg selv etter strøbrudd.

Rørledninger skal være utført som angitt i § 76 a, punkt 5. På oljetilførselsledningen skal det være anbrakt en lett tilgjengelig avstengningsventil i slik avstand fra brenneren, at ventilen kan betjenes selv om flammen slår tilbake.

Oppvarming av olje i tanker må ikke skje til høyere temperatur enn 30° C under flampunktet. Anvendes forvarmeapparat, må dette være av godkjent type, forsynt med termometer og så vidt mulig også termostat.

b. Automatiske anlegg.

For automatiske oljefyringsanlegg som ikke står under stadig tilsyn, gjelder bestemmelsene i § 76 a, punkt 1, 5 og 7.

5. Instruks.

Ved betjeningsstedet skal det i glass og ramme være opphengt en tydelig instruks for anleggets drift — utarbeidet av leverandøren — hvor fremgangsmåten ved igangsetting og tenning av brennerne nøyaktig er angitt.

Tenning så vel ved start som etter driftsavbrudd må ikke skje før ildstedet er godt utluftet for oljegass.

Slokningsapparater må anskaffes etter brannsjefens nærmere bestemmelse. Et kjemisk slokningsapparat for brann i ildsfarlige væsker og en kasse tørr sand med skuffe skal dog alltid være til stede.

Eieren, eller en annen bestemt person, skal føre regelmessig tilsyn med anlegget og påse at instruks og forskrifter overholdes.

31 mars. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om offentlig kjøttkontroll i Vang herred, Hedmark fylke.

31 mars. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 3 i forskrifter om forbud mot å behandle planter med plantesykdomsmidler som er farlige for bier, gitt ved kongelig resolusjon av 4 juli 1947, bestemmes:

§ 1. Fosformidler (fosfatestere) skal anses som farlige for bier.

*) Kunngj. 19 april i Lovtid. 1 nr. 14.

§ 2. Så lenge blomstringen pågår er det forbudt å bruke fosfor- 31 mars.
midler til behandling (sprøyting, pudring og lignende) av frukttrær,
bærbusker og andre planteslag hvis blomster besøkes av bier.

Ved bruk av fosforholdige plantevernmidler før blomstringen, må
behandlingen foretas i god tid før blomstene åpner seg.

§ 3. Den som selger eller falholder fosforholdige plantevern-
midler skal for ettertiden sørge for at preparatets pakning er for-
synt med bruksanvisning som inneholder en tydelig gjengivelse av § 2.

§ 4. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter.

§ 5. Forbudet tar til å gjelde straks.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at lov om byg- 31 mars.
ningsvesenet og lov om brannvesenet gjøres gjeldende for et om-
råde ved Skreia st. i Østre Toten, Oppland fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at lov om byg- 31 mars.
ningsvesenet gjøres gjeldende for 2 områder i Børse herred,
Sør-Trøndelag fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 31 mars.
Kjøllefjord i Lebesby herred, Finnmark fylke, og om ved-
tekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennom- 1 april.
føring av husleieloven i Leinstrand herred, Sør-Trøndelag
fylke.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at Toten Slak- 1 april.
teri og Pølsefabrikk A/S' anlegg godkjennes som et offentlig god-
kjent slaktehus, som det skal være offentlig kjøttkontroll ved —
og at det skal være offentlig kjøttkontroll i Eina herred, Op-
pland fylke.

Lov *)¹⁾ om tillegg til midlertidig lov av 21 2 april.
februar 1947 om betinget fritaking for inntekts- Nr. 1.
beskatning av gevinst ved forsikring, krigs-
skadetrygd eller annen erstatning for tap av
driftsmidler i næring.

Den frist som er omhandlet i § 2 punkt 1 i midlertidig lov av
21 februar 1947 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av

*) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1 nr. 13.

**) Kunngj. 19 april i Lovtid. 1 nr. 14.

¹⁾ St.vedtak 18 mars. Se Ot. prp. nr. 12. Innst. O. nr. 15. St.tid.,
forh. i Ot. s. 130; i Lt. s. 43.

2 april. gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for
 Nr. 1. tap av driftsmidler i næring, utløper ikke i noe tilfelle før utgangen
 av 1950.

2 april. Lov *)¹⁾ om endringer i lov nr. 8 om verneplikt
 Nr. 2. og utskrivning av 21 juni 1929.

I.

Følgende paragrafer i lov nr. 8 av 21 juni 1929 om verneplikt
 og utskrivning skal heretter lyde således:

1. kapitel.

Om Forsvarets inndeling og oppbud.

§ 1. Forsvaret inndeles i:

Hæren,

Sjøforsvaret (Marinen og Kystartilleriet),

Luftforsvaret (Flygevåpnet og Luftvernartilleriet).

For øvrig har Forsvaret den inndeling som Kongen med Stortingets samtykke til enhver tid bestemmer.

Forsvaret består av 2 oppbud: linje og landvern, unntatt Sjøforsvaret som består av 1 oppbud.

§ 3. Innen Sjøforsvaret er Marinens bestemmelse den samme som linjens, Kystartilleriets som landvernets.

§ 5. I krigstid eller når krig er å frykte kan menn utenfor vernepliktsalderen, likesom også menn innenfor denne alder som ikke tilhører noe av Forsvarets oppbud (§ 1) settes opp som krigsforsterkning. I denne er enhver våpenfør mann, som ikke etter § 7 er fritatt for verneplikt, tjenestepiktig fra det fylte 18. til det fylte 55. år.

Av krigsforsterkningen kan — i den utstrekning som hjemles i Grunnlovens § 25 — det nødvendige personell anvendes til utfylling av oppbudene, i øvrig settes krigsforsterkningen opp og organiseres etter bestemmelser som gis av Kongen med Stortingets samtykke.

§ 8. Vernepliktstiden er for alle utskrevne 25 år. Herav avtjenes de 13 første år i linjen, de 12 siste i landvernet.

§ 9. Enhver befalingsmann og enhver utskrevet vernepliktig er forpliktet til å motta hvilken som helst grad eller kommando som tildeles dem og til om nødvendig å gjennomgå instruksjonskurser av hensyn hertil. Ingen kan dog mot sin vilje anvendes i lavere grad enn den han før innehar med mindre han ved sitt forhold har gjort seg uverdig til sådan grad.

*) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1 nr. 13.

¹⁾ St.vedtak 18 mars. Se Ot. prp. nr. 113—1947. Innst. O. III. St.tid., forh. i Ot. s. 130—136; i Lt. s. 43—45.

Herredstyre
Søgne

Norsk lovtidend. 1948. 2nen avdeling. 1ste hefte.